

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA
IM. JANA I JĘDRZEJA ŚNIADECKICH
W BYDGOSZCZY

ZESZYTY NAUKOWE 77

ZOOOTECHNIKA 4

WR-F

BYDGOSZCZ - 1980

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA
IM. JANA I JĘDRZEJA ŚNIADECKICH
W BYDGOSZCZY

ZESZYTY NAUKOWE 77

ZOOOTECHNIKA 4

Ch
MOO

BYDGOSZCZ - 1980

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU REDAKCYJNEGO
doc. dr hab. Juliusz Skonieczny

REDAKTOR NAUKOWY
doc. dr hab. Julian Piotr Kluczek

OPRACOWANIE REDAKCYJNE
mgr Grażyna Winiarska

**Wydano za zgodą Rektora
Akademii Techniczno-Rolniczej
w Bydgoszczy**

WYDAWNICTWO UCZELNIANE AKADEMII TECHNICZNO-ROLNICZEJ W BYDGOSZCZY

Wydanie I. Nakład 100+50 egz. Ark. wyd. 12,5. Ark. druk. 14,7 Papier offa. V B1
Oddano do druku w marcu 1980. Druk ukończono w kwietniu 1980. Zam. nr 89/MP/80
Cena 38 zł. MNSzWiT TR-8-24
Uczelniany Zakład Małej Poligrafii ATR

SPIS TREŚCI

Strona

1. Henryk Bieguszewski, Mirosława Gruda-Śmigiel, Aleksander Wielopolski: Wpływ dodatku liszyny i metioniny do karmy z obniżoną zawartością białka zwierzęcego na ciężar ciała, strawność składników pokarmowych i wybrane wskaźniki krwi u lisów polarnych	5
2. Henryk Bieguszewski, Oskar Lorek, Romuald Rajs, Roman Szymeczko: Strawność składników pokarmowych i retencja azotu u tchórzofretek żywionych dawką pokarmową bez udziału białkamięśniowego	23
3. Henryk Bieguszewski, Jolanta Żółkoś: Strawność składników pokarmowych, retencja azotu oraz niektóre wskaźniki krwi u tchórzofretek żywionych karmą z dodatkiem krwi konserwowanej	35
4. Henryk Chmielnik, Jerzy Jakubiec, Ewa Sygniewska: Współzależności zachodzące pomiędzy pokrojem, przydatnością opasową i składem tkankowym tusz jałwek ubijanych w różnym wieku	49
5. Henryk Chmielnik, Jerzy Jakubiec, Ewa Sygniewska: Współzależności zachodzące pomiędzy pokrojem, przydatnością opasową i składem tkankowym tusz buhajków ubijanych w różnym ciężarze ciała	69
6. Henryk Chmielnik, Witold Podkówka, Zbigniew Urny: Żywienie młodego bydła opasowego pełnoporcjowymi granulowanymi mieszankami pasz z udziałem całych roślin jęczmienia. Część I. Przyrosty i wykorzystanie pasz.....	99
7. Henryk Chmielnik, Witold Podkówka, Zbigniew Urny: Żywienie młodego bydła opasowego pełnoporcjowymi granulowanymi mieszankami pasz z udziałem całych roślin jęczmienia. Część II. Wartość rzeźna.....	125
8. Barbara Stanisławska: Wstępne badania nad określeniem niektórych wskaźników krwi w okresie rui, ciąży i laktacji u lisic polarnych	143

9. Bogdan Włoszczyński; Charakterystyka stada tarłowego troci /Salmo trutta L./ strugi Młyńskiej	161
10. Bogdan Włoszczyński : Płodność gospodarcza troci /Salmo trutta L./ strugi Młyńskiej 175	
11. Jadwiga Woźniak, Krystyna Załuska; Charakterystyka współzależności fenotypowych pomiędzy niektórymi ce- chami użytkowymi owiec z RSP Olszewka	195
12. Maria Bogdzińska, Krystyna Załuska, Barbara Gilewska; Niektóre parametry genetyczne kilku cech dotyczących ciężaru ciała jagniąt rasy merynos polski z PGR Falęcin oraz określenie współzależności genetycznych, fenotypo- wych i środowiskowych między tymi ocehami	217

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH w BYDGOSZCZY
ZESZYT NAUKOWY NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Henryk Bięgański
Mirosław Gruda-Smigiel
Aleksander Wielopolski

WPLYW DODATKU LIZYNY I METIONINY DO KARMY Z OBNIŻONĄ
ZAWARTOŚCIĄ BIAŁKA ZWIERZĘCEGO NA CIĘŻAR CIAŁA, STRAWNOSC
SKŁADNIKÓW POKARMOWYCH I WYBRANE WSKAŹNIKI KRWI U LISÓW
POLARNYCH

W doświadczeniu I badane stravnosc składników pokarmowych i retencję azetu u 8 lisów, które żywione były w pierwszym okresie standardową dawką pokarmową zawierającą 60% pasa pochodzenia zwierzęcego. W drugim okresie ilość pasa pochodzenia zwierzęcego obniżono do 30%, dodając 1% lizynę i 0,5% metioninę do dawki pokarmowej. Obniżenie w dawce pokarmowej poziomu białka zwierzęcego i dodatek syntetycznych aminokwasów nie wpłynęły na stravnosc składników pokarmowych i retencję azetu.

Doświadczenie II przeprowadzone na 30 lisach polarnych od 5.VII do 15.XI.1978 r. Zwierzęta podzielone na dwie grupy. Grupa I /kontrolna/ żywiona była dawką pokarmową zawierającą około 60% pasa pochodzenia zwierzęcego. W grupie II /doświadczalnej/ ilość pasa pochodzenia zwierzęcego zmniejszono do pełnej zawartości dawki grupy kontrolnej, dodając 1% lizynę i 0,5% metioninę. Przyrosty ciężaru ciała lisów grupy kontrolnej i doświadczalnej były zbliżone.

Morfologiczne wskaźniki krwi oraz elektroreferencyjny obraz białek osocza krwi zwierząt żywionych dietą z obniżonym poziomem białka zwierzęcego i dodatkiem syntetycznych aminokwasów nie odbiegali zasadniczo od badanych parametrów krwi u lisów grupy kontrolnej. Obniżenie o 50% pasa pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej lisów oraz dodatek lizyny i metioniny nie wpływały ujemnie na wartość handlową skóry.

1. WSTĘP

Czynnikiem, w znacznej mierze ograniczającym rozwój hodowli zwierząt futerkowych mięsożernych, są trudności w zdobyciu karmy mięsno-rybnej. Z tych względów bardzo ważnym zagadnieniem jest ustalenie minimalnej ilości mięsa w dawce pokarmowej dla poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych. Użyteczność dawek z obniżonym poziomem białka

zwierzęcego może być oceniana na podstawie efektów produkcyjnych i reakcji fizjologicznych zwierząt.

W dotychczasowych badaniach właściwych podejmowane były próby określenia minimalnej ilości mięsa w dawce pokarmowej lisów pełarnych. Nie stwierdzono osiągnięcia temu względu zwierząt, którym obniżono poziom białka mięsa w dawce pokarmowej do 20% [1]. Białka surowicy krwi oraz morfologiczny obraz krwi nie podlegały zmianie, przy żywieniu lisów dietą zawierającą 20% pasz pochodenia zwierzęcego.

Strawność składników paszy i bilans azotu oraz zawartość wolnych aminekwasów w surowicy krwi lisów 2,5 miesięcznych [5] nie ulegały zmianie, przy żywieniu ich karmą zawierającą tylko 20% pasz mięsnych. Zastąpienie 1/3 białka mięśni [2], białkiem śruty sejowej i arachidowej w standardowej dawce pokarmowej lisów nie wpłynęło na obniżenie retencji azotu. Metabolizm albuminy [3] oraz regeneracja białek esocza krwi [4] u lisów żywionych ograniczonym do minimum poziomem białka zwierzęcego, przebiegały podobnie jak u zwierząt żywionych standardowymi dawkami.

Prowadzone były również badania nad możliwością zastąpienia w dawce pokarmowej lisów części białka mięsniego, białkiem krwi konserwowanej benzoesanem sedowym i kwasem siarkowym. Wiadomo bowiem, że krew pojedyncza stanowi peważne źródło nie wykorzystanych jesiennych w pekni zasóbów białka zwierzęcego. Stwierdzono, że zastąpienie w dawce pokarmowej lisów pełarnych 20% białka mięsnego, białkiem krwi konserwowanej [6] nie wpłynęło na obniżenie strawności składników pokarmowych i retencji azotu. Nie wykazano ujemnego wpływu na przyrosty ciężaru ciała oraz wartość handlową skór lisów pełarnych żywionych karmą, w której 53% pasz pochodenia zwierzęcego zastąpione krwią konserwowaną [7].

W dostępnym piśmiennictwie nie spotkanie się z problematyką badań, dotyczących wpływu dodatku syntetycznych aminekwasów egzogennych do karmy z niską zawartością białka zwierzęcego na cechy produkcyjne i wskaźniki fizjologiczne u lisów pełarnych.

2. MATERIAL I METODY

Badania przeprowadzone w 1976 roku na 38 klinicznie zdrowych lisach polarnych:

D o ś w i a d c e n i e I przeprowadzone na 8 młodych lisach /2,5 miesięcznych/ pochodzących od jednej matki, Zwierzęta umieszczone były pojedynczo w klatkach przystosowanych do ilościowego zbierania kału i moczu. W okresie od 15 VII do 27 VII 1976 r. oszacowano stravnosć składników pokarmowych i bilans azotu u lisów żywionych standardową dawką pokarmową /tabela I/, zawierającą 60% pasa pochodzenia zwierzęcego /I-grupa kontrolna/.

W okresie od 28 VII do 9 VIII 1976 r. badano stravnosć składników pokarmowych i bilans azotu u lisów żywionych diecie, w której ilość pasa pochodzenia zwierzęcego obniżono do 30%. Do tej dawki pokarmowej dodano 1% lisyny i 0,5% metioniny /II - grupa doświadczalna/.

Doświadczenie właściwe trwało 6 dni i poprzedzone było 6-dniowym okresem wstępny. Karmę dla zwierząt przygotowywano na cały okres doświadczenia i przechowywano w temperaturze około 0°C. Dzienne dawka wynosiła 1 kg na sztukę. Kał i niedojady zbierano codziennie. Po zważeniu niedojadów ustalano ilość pobranej karmy. Połówka kału konserwowano przy pomocy stężonego H_2SO_4 i po pobraniu średniej próbki oszacowano w nim azot. Resztę kału podsuszano do analiz pozostałych składników pokarmowych. Mocz konserwowano przed dodatek 20% H_2SO_4 i toluenu. Obliczano ilość wydalonego moczu w ciągu 6 dni. Zawartość poszczególnych składników pokarmowych w diecie i kale oszacowano według metody weendeńskiej. Azot w karmie, kale i moczu badano przy pomocy aparatu Foss-Kjehldal. Stravnosć składników pokarmowych dawki określono metodą bilansową.

D o ś w i a d c e n i e II przeprowadzono na 30 lisach polarnych. Zwierzęta 2,5 miesięczne podzielono na dwie grupy / 15 szt. w grupie/. Czynnikiem różnicującym grupy był sposób żywienia zwierząt.

Grupa I /kontrolna/ żywiona była standardową dawką pokarmową, zawierającą około 60% pasa pochodzenia zwierzęcego.

Grupa II /doświadczalna/ otrzymała karmę, w której pasze mięsno-rybne zmniejszone do połowy zawarteści dawki grupy kontrolnej. W dawce pokarmowej tej grupy zwierząt zwiększone udział pasa roślinnych takich jak: kasza jęczmienna getowana, płatki owsiane, śruta z pszenicy oraz dodane 1% lisyny i 0,5% metioniny.

Wszystkie zwierzęta żywione były karmą zadawaną im w dozwolonej ilości. Doświadczenie trwało od 5 VII do 15 XII 1976 r. Lisy w lipcu i sierpniu ważono co 2 tygodnie, a następnie co 30 dni, zawsze rano przed karmieniem.

Krew do badań pobierano od lisów z żyły odstopowej, przed ważeniem. Morfologiczne i biochemiczne badania krwi przeprowadzone eksterkretnicie w 2,5, 3,5, 4,5 i 6,5 miesiącu życia lisów.

Liczba czerwonych i białych ciałek krwi oszacowano przy pomocy aparatu Piccendale firmy Medicor produkcji węgierskiej.

Wskaźnik hematokrytowy oszacowano mikrohematokrytem przy pomocy wirówki hematokrytowej. Hemoglobinię badano metodą Drabkina. Białe cątkowite surowicy krwi oszacowano metodą biuretową. Rendziaku elektroforetycznego białek surowicy krwi dokonano wg metody podanej przez Tomaszewskiego [9].

Statystyczną istotność różnic między średnimi wartościami badanych parametrów obliczano przy pomocy testu Studenta

[8], przyjmując jako granicę znaczenia $p = 0,05$. Zawartość składników pokarmowych w dawkach grupy kontrolnej i doświadczalnej podano w tabeli 2. Dawka, lisów grupy doświadczalnej, zawierała mniej białka eurowego, a więcej bezagętowych wysiągowych.

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Z danych liczbowych zawartych w tabeli 3 widać, że obniżenie w dawce pokarmowej lisów, poziomu białka zwierzęcego i dodatek lisyny z metioniną nie wpłynęły na strawność składników pokarmowych. W przeprowadzonym doświadczeniu najwyższe współczynniki strawności stwierdzono dla surowego tłuszczu, a najniższe dla surowego włókna dawki pokarmowej zarówno w grupie doświadczalnej, jak i kontrolnej.

Wyniki retencji azetu u badanych lisów zestawione w tabeli 4. U wszystkich zwierząt występował dodatni bilans azetowy. Lisy grupy kontrolnej zatrzymały średnio w ciągu 6 dni 24,99 g azetu, a lisy grupy doświadczalnej 21,33 g. Różnica ta okazała się statystycznie nieistotna. Nieco niższa retencja azetu u lisów grupy doświadczalnej związana była prawdopodobnie z mniejszym i statystycznie istotnym pobraniem azetu z karmą.

Obniżenie o 50% zawartości białka pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej lisów pełarnych oraz dodatek lisyny i metioniny nie wpłynęły ujemnie na przyrosty ciężaru ciała /tab. 5/. Ciężar wyjściowy lisów grupy kontrolnej wynosił średnio 3,92 kg i był 0,41 kg wyższy od średniego ciężaru zwierząt grupy doświadczalnej. Ciężar końcowy lisów grupy doświadczalnej był nieznacznie wyższy /6,42 kg/ od ciężaru lisów grupy kontrolnej /6,33 kg/. Większa zawartość węglowodanów w dawce pokarmowej niskobiałkowej wpłynęła prawdopodobnie na intensywniejsze odkładanie zapasowego tłuszcza w organizmie lisów. Zjawisko te mogło wpływać na większe przyrosty ciężaru ciała zwierząt grupy doświadczalnej.

Wyniki dotyczące morfologicznych wskaźników krwi lisów przedstawione są w tabeli 6. Otrzymane wyniki wskazują, że liczba erytrocytów i leukocytów, zawartość Hb oraz hemotokryt krwi zwierząt żywionych dietą zawierającą mniej białka pochodzenia zwierzęcego /gr. II/, nie odbiegają zasadniczo w okresie wzrostu lisów od poziomu tych wskaźników, jakie notowane u zwierząt grupy kontrolnej /gr. I/.

Z przeprowadzonych badań wynika, że liczba erytrocytów, zawartość hemoglobiny oraz hemotokryt krwi lisów podlegają istotnym zmianom wzrostowym. Badane wskaźniki wzrastały u wszystkich lisów wraz z wiekiem zwierząt. Należy przypuszczać, że zjawisko to wiąże się z tempem wzrostu zwierząt oraz przemianą materii. Przyrosty ciężaru ciała lisiąt największe były w lipcu i sierpniu, natomiast poziom wskaźników morfologicznych układu erytroblastycznego był w tym okresie najwyższy. Intensywny wzrost mięśni, kości i innych narządów, wiąże się niewątpliwie z dużym zapotrzebowaniem

na białka, aminokwasy i inne elementy budulcowe. W warunkach tak nasilonych procesów anabolickich może dochodzić do fizjologicznej niewydolności układu krwiotwórczego. Ta niewydolność układu erytroblastycznego doprowadza do przejęciowego upośledzenia procesu syntezy hemoglobiny i tworzenia krvinek czerwonych. Dodatek syntetycznych aminokwasów /lisyny i metioniny/ do dawki pokarmowej lisów nie wpłynął na zmiany białka ogólnego surowicy krwi oraz elektroforetycznego obrazu frakcji białkowych /tabela 7/.

Otrzymane od zwierząt kontrolnych i doświadczalnych skórki uzyskały w punkcie skupu przeciętnie jednakową ocenę /tabela 8/.

4. WNIOSKI

1. Obniżenie w dawce pokarmowej lisów poziomu pasz pochodzenia zwierzęcego do 30% i dodatek lisyny i metioniny nie wpłynęły na strawność składników dawki.
2. Retencja azotu u lisów grupy doświadczalnej była zbliżona do retencji azotu u zwierząt kontrolnych.
3. Obniżenie o 50% zawartości pasz pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej lisów oraz dodatek lisyny i metioniny nie wpłynęły ujemnie na przyrosty ciężaru ciała.
4. Nie stwierdzono wpływu obniżenia poziomu pasz pochodzenia zwierzęcego i dodatku lisyny z metioniną do dawki pokarmowej lisów na wskaźniki morfologiczne i białka surowicy krwi.
5. Wartość handlowa skór pochodzących od lisów grupy doświadczalnej była podobna do wartości skór uzyskanych od zwierząt kontrolnych.

L i t e r a t u r a

1. Bieguszeński H.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych.
III. Wpływ różnej zawartości białka pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej na białka surowicy krwi, niektóre wskaźniki morfologiczne krwi oraz osynność wątroby u rosnących lisów pełarnych: Roczn. Nauk. Roln. 1969, T. 91-B-1, s. 149

2. Bieguszeński H., Lewicki Cz.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych.
IV. Wpływ różnego zestawu dawki pokarmowej i zmienionego położenia białka w diecie na strawnosć i bilans azotu oraz niektóre wskaźniki krwi u lisów polarnych.
Roczn. Nauk Roln. 1969, T. 31-B-4, s. 663
3. Bieguszeński H.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych.
V. Obrót albuminy surowiczej krwi u lisów polarnych, żywionych różnymi dawkami pokarmowymi. Roczn. Nauk. Roln. 1971, B-93-4 s. 89.
4. Bieguszeński H.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych.
VI. Regeneracja białek surowiczej krwi oraz węklanianie albuminy J¹³¹ z przewodu pokarmowego do krwi u lisów polarnych żywionych różnymi dawkami pokarmowymi.
Roczn. Nauk Roln. 1971, B-93-4, s. 105
5. Bieguszeński H.; Stefanowsky S.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych.
VII. Strawnosć i bilans azetu oraz wolne aminokwasy w surowicy krwi u lisów polarnych żywionych dawkami pokarmowymi o różnej zawartości białka pochodzenia zwierzęcego. Zeszyty Naukowe AHT w Olsztynie, 1976, Seria Zootechniczna 11, s. 161
6. Podkównka W., Bieguszeński H., Staśkiewicz J.: Zastosowanie krwi pełnojowej konservowanej benzocyanem sodowym i kwasem siarkowym w żywieniu lisów polarnych.
BTN, Prace Wydziału Nauk Przyrodniczych, 1974, seria B, 20, s. 61
7. Podkównka W., Bieguszeński H.: Wykorzystanie krwi pełnojowej na pastę. Przegląd leśnictwa, 1976. XI-IV, s. 5
8. Ruszkowska Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych, Warszawa, 1970
9. Tomaszewski L: Mikrometody biochemiczne w laboratorium klinicznym, Warszawa 1970

Tabela 1

Skład dawek pokarmowych /%
Composition of rations

Składniki-Ingredients	Grupa I kontrolna control group I	Grupa II dowiadonal- na experimental group II
1. Mięso padliznych zwierząt	20	10
2. Odpady rzeczniane	30	15
3. Ryby	10	5
4. Kasza jęczmienna /gotowana/	16	30,25
5. Gruta pszeniana /gotowana/	16	30,25
6. Otrąby pszenne	6	6
7. Susz z zielonek	1	1
8. Dreidło pastewne	1	1
9. Liszyna	-	1
10. Metionina	-	0,5
11. Polifamiks L 1,5 g/ant.		
Razem	100,0	100,0

Tabela 2

Percentowa zawartość składników pokarmowych
w dawce /w świeżej masie/

Percent content of feed components in ration
/in fresh material/

Składniki Ingredients	Grupa I /kontrolna/ control group I	Grupa II /doswiadczeniowa/ experimental group II
Sucha masa Dry matter	31,28	30,41
Pepiók surowy Crude Ash	2,92	1,28
Substancja organiczna Organic matter	28,35	29,13
Białko surowe Crude protein	12,50	9,40
Tłuszcze surowy Crude fat	6,98	6,87
Włókno surowe Crude fibre	0,70	0,85
RNW Nitrogen-free extractives	8,18	12,01

Tabela 3

Współczynniki strawności składników pokarmowych /%/
 Coefficients of apparent digestibility of nutrients /%/.
 /

Grupy Groups	Substancja Organiczna Organic matter	Białko surowe Crude protein	Tłuszcze surowe Crude fat	Włókno surowe Crude fibre	N-free extract lives	BNW
I-/ kontrolna kontrol	72,76 ± 6,27	79,7 ± 4,47	84,33 ± 5,0	18,72 ± 10,54	62,07 ± 15,8	
II-/ doświad- czalna experi- mental	71,36 ± 4,16	79,9 ± 3,05	89,13 ± 6,46	17,92 ± 10,76	59,75 ± 8,02	

Tabela 4

Retencja azotu u lisów /w okresie 6 dni/
 Nitrogen retention in polar foxes /6 days/

Grupy Groups	Azot - Nitrogen				Stosunek za- sztu za- trzymanego do strawio- nego %
	Pobrany w karmie ingested	Wydalony w kale excreted in faeces	Wydalony w moczu excreted in urine	Zatrzyma- ny w orga- nizmie N-retention in relation to N intake in during digestion %	
I-/ kontrolna kontrol	73,25 ± 10,56	15,11 ± 4,8	33,16 ± 10,25	58,15 ± 7,09	24,99 ± 8,4
II-/ dospiewad- czalna experimental	81,91 ± 10,62	12,92 ± 3,34	27,65 ± 6,45	48,99 ± 7,66	34,98 ± 13,35

x - różnica statystycznie istotna

xx - różnica statystycznie wysoko istotna

Tabela 5

Ciezar ciała lisów
Body weight in polar foxes

Grupy Groups	Wiek /w miesiącach/ Age in months					
	2,5 m-cy 2,5 months	3 m-cy 3 months	3,5 m-cy 3,5 months	4 m-cy 4 months	5 m-cy 5 months	6 m-cy 6 months
I-/ kontrolna Kontrol	3,92 ± 0,26	4,76 ± 0,37	5,35 ± 0,45	5,61 ± 0,55	6,19 ± 0,65	6,33 ± 0,87
II-/ doświadczalna - eksperymentalna	3,51 ± 0,28	4,32 ± 0,37	5,0 ± 0,5	5,23 ± 0,68	6,54 ± 0,91	6,42 ± 0,89

Tabela 6

Wskazniki morfologiczne krwi lisów polarnych
Morphological indexes of blood in polar foxes

Grupa Group	Wiek w miesiącach Age in months	Erytrocyty w miln w 1 mm ³ Red blood cells in mil/mm ³	Hemoglobina Hb w 100 ml of blood	Hematokryt Hematocrit index	Leukoцитy w tys./mm ³ Leucocytes in thous./mm ³
Kontrolna kontrol	2,5	6,50 ±0,65	15,03 ±1,03	47,61 ±2,47	14,61 ±4,24
	3,5	6,93 ±0,76	16,45 ±2,28	50,80 ±3,34	17,13 ±3,62
	4,5	7,97 ±0,59	17,12 ±1,09	50,36 ±6,15	10,76 ±3,12
	6,5	8,07 ±1,34	17,03 ±1,87	52,92 ±3,36	12,21 ±3,23
Doswiadczeniowa experimental	2,5	6,02 ±0,62	13,02 ±0,80	43,29 ±2,42	12,09 ±3,19
	3,5	6,83 ±0,33	13,49 ±0,75	49,00 ±6,08	9,49 ±2,68
	4,5	8,59 ±0,85	18,40 ±1,62	55,00 ±2,85	8,15 ±1,50
	6,5	8,08 ±1,58	16,99 ±2,29	51,88 ±2,37	12,34 ±2,70

Tabela 7

Białka surowicy krwi lisów polarnych
Blood serum protein in polar foxes

Grupa Group	Wiek w miesią- cach Age in months	Białko eggdine surowiczy %	Albuminy %	Globuliny % - Globulins %				γ
				α_1	α_2	α_3	β_1	
I-kontrol- na	2,5 $\pm 0,37$	5,45 $\pm 2,95$	46,83 $\pm 2,95$	11,14 $\pm 1,86$	8,23 $\pm 0,86$	3,05 $\pm 0,61$	3,76 $\pm 0,65$	17,80 $\pm 2,14$
	3,5 $\pm 0,49$	6,51 $\pm 2,85$	40,12 $\pm 1,43$	10,40 $\pm 1,68$	8,31 $\pm 1,68$	4,31 $\pm 0,89$	5,24 $\pm 0,82$	20,35 $\pm 2,93$
II-doswiad- czalna experimental	4,5 $\pm 0,57$	6,66 $\pm 2,11$	41,45 $\pm 0,95$	11,64 $\pm 0,95$	7,20 $\pm 0,79$	4,46 $\pm 0,85$	5,62 $\pm 0,59$	18,57 $\pm 0,94$
	2,5 $\pm 0,50$	5,34 $\pm 2,50$	44,67 $\pm 1,32$	12,08 $\pm 1,32$	8,83 $\pm 0,87$	3,38 $\pm 0,46$	4,10 $\pm 1,19$	15,81 $\pm 1,27$
III-doswiad- czalna experimental	3,5 $\pm 0,23$	6,56 $\pm 2,55$	39,70 $\pm 2,13$	12,94 $\pm 1,00$	8,86 $\pm 1,00$	4,27 $\pm 0,72$	5,50 $\pm 1,18$	16,69 $\pm 1,74$
	4,5 $\pm 0,65$	7,42 $\pm 2,63$	39,33 $\pm 0,86$	12,39 $\pm 1,03$	7,59 $\pm 1,03$	5,10 $\pm 0,69$	5,37 $\pm 0,53$	19,00 $\pm 0,93$

Table 8

Wpływ lizyny i metioniny na klasy skór lisów polarnych

The effect of lisine and methionine on glass skins in polar foxes

Grupa Group	Klasa - Klasse			Pierwsza - First			Druga - Second			Trzecia - Third			Czwarta - Fourth			
	Rozmiar Size	Razem skór Total of skins	%	Rozmiar Size	Razem skór Total of skins	%	Rozmiar Size	Razem skór Total of skins	%	Rozmiar Size	Razem skór Total of skins	%	Rozmiar Size	Razem skór Total of skins	%	
	0	I	II		0	I	II		0	I	II		0	I	II	
Kontrolna Kontrol	-	2	-	2	18	3	4	-	7	64	1	-	-	1	9	1
Doswiad- czalna Experi- mental	1	-	-	1	7	7	3	1	11	79	2	-	-	2	14	-

ВЛИЯНИЕ ДОБАВЛЕНИЯ ЛИЗИНА И МЕТИОНИНА К КОРМЕ С ПОНИЖЕННЫМ СОДЕРЖАНИЕМ ПРОТЕИНА ЖИВОТНОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ НА ВЕС ТЕЛА, ПЕРЕВАРИМОСТЬ КОРМОВЫХ КОМПОНЕНТОВ И НЕКОТОРЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ КРОВИ ПЕСЦОВ

Резюме

В опыте I были исследованы переваримость кормовых компонентов и ретенция азота у 8 песцов, которые в первый период были кормлены стандартной кормовой дозой, содержащей 50% кормов животного происхождения. Во второй период количество кормов животного происхождения понизили до 30%, добавляя к кормовой дозе 1% лизина и 0,5% метионина. Понижение в кормовой дозе уровня животного протеина и добавление синтетических аминокислот не повлияло на переваримость кормовых компонентов и ретенцию азота.

Опыт II был проведен на 30 песцах с 5.07.1976 по 15.II.1976 г. Животных разделили на две группы. Группа I /контрольная/ была кормлена кормовой дозой содержащей около 60% кормов животного происхождения. В группе II /подопытная/ количество кормов животного происхождения было уменьшено до половины содержания дозы контрольной с добавлением 1% лизина и 0,5% метионина.

Привесы песцов контрольной и подопытной групп были близки друг к другу.

Морфологические показатели крови и электрофорезная картина протеина плазмы крови животных кормленых диетой с пониженным уровнем животного протеина и добавлением синтетических аминокислот в основном не отличались от исследуемых параметров

хрови у песцов контрольной группы.

Понижение на 50% кормов животного происхождения в кормовой дозе песцов и добавление лизина и метионина не повлияло отрицательно на торговую ценность кожи.

INFLUENCE OF LYSIN AND METHIONINE TO NUTRIENTS WITH DECREASED CONTENTS OF PROTEIN ON BODY WEIGHT, DIGESTIBILITY OF NUTRITIVE COMPONENTS AS WELL AS CHOSEN BLOOD INDEXES AT ARCTIC FOXES

Summary

The experiment I dealt with was to investigate digestibility of nutrients and nitrogen retention in 8 foxes, which, during the first period were fed with ration composed of 60 % feed-stuff of animal origin. In the second period the quantity of feed-stuffs of animal origin was reduced to 30 % and 1 % of lysine and 0.5 % of methionine were added to the ration. Reducing the level of animal protein in the ratio and addition of synthetic amino acids did not influence the digestibility of nutrients and nitrogen retention.

Experiment II was carried out on 30 arctic foxes from July 5-th till November 15-th, 1976. The animals were devided into two groups. Group I /control/ was fed with the ratio composed of about 60 % feed-stuffs of animal origin. The quantity of feed-stuffs of animal origin in the ratio of the second /experimental/ group was only half as large as in the ratio of the first group but it contained the addition of 1 % lysine and 0.5 % methionine. The weight gained of the foxes from control group were approximately the same as of the foxes from the experimental group.

Morphological indexes of blood and electrophoretic picture of plasma proteins of animals fed with the diet with reduced level of feed-stuffs of animal origin and addition of synthetic amino acids did not differ significantly from the same blood parameters of animals from the control group.

Reducing by 50 % the level of feed-stuffs of animal origin in the ratio and addition of lysine and methionine did not have unfavourable effect on commercial skin value.

AKADEMIA TECHNICZNO-BOLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 -1979

Henryk Bieguszewski
Oskar Lork
Romuald Rajs
Roman Szymeczek

STRAWNOŚĆ SKŁADNIKÓW POKARMOWYCH I RETENCJA AZOTU
U TCHÓRZOFRETEK ŻYWIONYCH DAWKĄ POKARMOWĄ BEZ UDZIAŁU BIAŁKA
MIĘSNIOWEGO

Badano strawność składników pokarmowych i retencję azotu u 16 tchórzofretek żywionych dwiema różnymi dietami. Grupa I /kontrolna/ otrzymała standardową dawkę pokarmową stosowaną w żywieniu lisów polarnych. Grupa II /doświadczalna/ żywiona była dawką pokarmową, w której białko mięśniowe zastąpione całkowicie białkiem krwi i pasz roślinnych.

i. WSTĘP

Ważnym zagadnieniem w hodowli tchórzofretek jest poznanie zapotrzebowania tych zwierząt na składniki pokarmowe. Tchórzofretki są zwierzętami mięsożernymi i powszechnie przyjmuje się, że udział pasz pochodzenia zwierzęcego w karmie tych zwierząt może być niższy w porównaniu z dawką lisów [8].

W pięciuńściei spotkaną pracę, których celem było wyjaśnienie wpływu poziomu białka ogólnego oraz różnego udziału białka pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej na retencję azotu, strawność składników pokarmowych dawki, metabolizm albuminy oraz wskaźniki fizjologiczne u lisów [1,2,3,4,5]. Badano również wpływ mieszanek mięsopochodnych na ciężar ciała i wskaźniki hematologiczne u lisów polarnych [10].

Badania Abramowa i wsp. [1,2] wykazują, że przy zachowaniu jednakowej kaloryczności dawki /500 kcal/ obniżenie zawartości białka ogólnego z 60,5 g do 50,8 g nie wpływa na wykorzystanie azotu przez dorosłe lisy polarne. Obniżenie poziomu białka w dawce z 72,2 g do 64,3 g wpływa na zmniejszenie retenji azotu u 3,5 miesięcznych lisów polarnych.

W badaniach własnych [3] nie wykazano osłabienia tempa

wzrostu lisiąt, którym obniżono poziom białka mięsnego w dawce pokarmowej do 20%. Zawartość białka całkowitego w surowicy krwi, liczba krwinek czerwonych, hematókryt oraz zawartość hemoglobiny we krwi lisów żywionych dietą zawierającą 20% pasz pochodzenia zwierzęcego, była zbliżona do zawartości badanych wskaźników we krwi zwierząt otrzymujących karmę z wyższym udziałem pasz mięsnych.

Strawność i bilans azotu oraz zawartość wolnych aminek-kwasów w surowicy krwi lisów 2,5 miesięcznych [6] nie ulegały zmianie przy żywieniu ich karmą zawierającą 20% pasz pochodzenia zwierzęcego. Zastąpienie 32% białka mięsa, białkiem śruty sojowej i arachidowej w standardowej dawce pokarmowej nie wpłynęło u lisów polarnych na obniżenie retenji azotu [4].

W dostępnym piśmiennictwie nie spotkano prac na temat retenji azotu i strawności składników pokarmowych u tchórzofretek. W żywieniu tych zwierząt stosuje się z pasz mięsnych głównie odpadki poubojowe takie jak: płuca, serca, śledziony, narządy rozrodcze zwierząt rzeźnych. W związku z tym postanowiono przebadać strawność składników pokarmowych oraz bilans azotu u tchórzofretek żywionych dwoma różnymi dawkami. W jednej grupie karma zbliziona była swoim składem do dawki lisów polarnych, a w drugiej grupie pozbawiona była całkowicie białka mięsniego.

2. METODYKA I ZWIĘRZETA DOŚWIADCZALNE

Badania przeprowadzono we wrześniu 1974 roku na 16 tchórzofretkach w wieku 4,5 - 5 miesięcy. Zwierzęta pochodząły z Fermy Zwierząt Futerkowych w Wiartlu koło Pisza. Tchórzofretki podzielono na dwie grupy /po 8 sztuk w grupie/. Zwierzęta grupy I /kontrolna/ otrzymywały standardową dawkę pokarmową stosowaną w żywieniu lisów /tabela 1/.

Dawka pokarmowa grupy II /doświadczalna/ nie zawierała w ogóle mięsa padlonych zwierząt, natomiast zwiększeno w niej udział krwi poubojowej z 10% do 20%, kaszy jęczmiennej z 30% do 40% oraz otrąbów pszennych z 8% do 14%. Ilość zieleni zmniejszono z 8% do 2%.

Karmę dla zwierząt przygotowano na cały okres doświadczenia i przechowywano w chłodni. 5-dniowy okres doświadczenia właściwego poprzedzony był 7-dniowym okresem wstępny. Zwierzęta umieszczone były w pojedyńczych klatkach przystosowanych do ilościowego zbierania kału i moczu. Kał zbierano codziennie i ważono. Połowę kału konserwowano przy pomocy stężonego H_2SO_4 i po pobraniu średniej próbki oznaczono w nim azot. Resztę kału podsuszano do oznaczenia pozostałych składników pokarmowych. Mocz konserwowano przez dodatek 2% H_2SO_4 i toluenu.

Zawartość poszczególnych składników pokarmowych w karmie i kale oznaczono według metody weendeńskiej. Azot w karmie, kale i moczu oznaczono metodą Kjeldahla. Strawność składników pokarmowych dawki określono metodą bilansową.

Istotność różnic strawności składników pokarmowych oraz retenacji azotu obliczono przy użyciu testu Studenta przyjmując jako granicę znamienną $P \leq 0,05$.

3. WYNIKI I JICH OMÓWIENIE

Otrzymane wyniki dotyczące składu chemicznego dawki pokarmowej grupy kontrolnej i doświadczalnej przedstawione są w tabeli 2. Jak widać z tych danych karma bez udziału mięsa zawierała więcej suchej masy, substancji organicznej, bezazotowych wyciągów, natomiast nieco niższa była zawartość surowego białka. Różnice te były stosunkowo niewielkie.

Badane współczynniki strawności zestawiono w tabeli 3. Na podstawie otrzymanych wyników stwierdzono, że zamiana mięsa w karmie tohorzofretek krwią poubojową, kaszą jęczmienną i otrębami pszennymi nie wpłynęła na strawność większości składników pokarmowych. Jedynie niższa była strawność substancji organicznej /różnica statystycznie istotna/ u zwierząt grupy doświadczalnej. Spowodowane to było mniejszą strawnością surowego włókna w dawce zawierającej więcej otrębów pszennych.

Należy zaznaczyć, że u tohorzofretek współczynniki strawności składników odżywcznych, z wyjątkiem surowego włókna i bezazotowych wyciągów, są zbliżone do współczynników strawności oznaczonych przez Podkówkę i wsp. [9] dla lisów polarnych.

Chociaż tchórzofretki należą do zwierząt mięsożernych udecydowanie lepiej trawią one surowe włókno, niż lisy polarnie.

Wyniki retenacji azotu u badanych tchórzofretek zestawiono w tabeli 4. Nie stwierdzono statystycznie istotnych różnic w ilości odkładanego azotu pomiędzy zwierzętami kontrolnymi i doświadczalnymi.

Stosunkowo niska retenja azotu wynosząca 2,09 g u zwierząt grupy I i 1,93 g w grupie II w ciągu 5 dni świadana jest prawdopodobnie z obniżonym tempem odkładania białka, głównie mięśniowego w organizmie tchórzofretek 4,5 - 5 miesięcznych. Po zakończeniu wzrostu somatycznego u tchórzofretek, białko pobierane przez te zwierzęta z karmy w okresie jesieni służy głównie do syntezы białek włosia zimowej okrywy oraz odkładane jest w organizmie w postaci tłuszczy. Wyższą retencję azotu stwierdzono w hadaniach własnych [7] u tchórzofretek w miesiącu sierpnia, kiedy zwierzęta charakteryzowały się większym tempem przyrostu masy ciała.

4. WNIOSKI

1. Zastąpienie w dawce pokarmowej tchórzofretek mięsa, krwią puchowową, kaszą jgoźmienną gotowaną i strębami pszennymi nie wpłynęło ujemnie na:
 - a. strawność większości składników pokarmowych diety,
 - b. retencję azotu.
2. Tchórzofretki lepiej trawią surowo włókno w porównaniu z lisami polarnymi.
3. Strawność surowego białka i surowego tłuszcza jest zbliżona do strawności tych składników u lisów polarnych.

L i t e r a t u r a

1. Abramow M.D., Powieckij I.G.: Normy i raciony dla wzrosłych gołębiowych plesów. Karakuljewod. i zwierowod. 1955, 1, s. 26
2. Abramow M.D., Powieckij I.G.: Normy i raciony dla plemiennego i towarnego młodu jaka gołębiowych plesów. Karakuljewod. i zwierowod. 1955, 2, s. 22

3. Bieguszeński H.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych. III Wpływ różnej zawartości białka pochodzenia zwierzęcego w dawce pokarmowej na białka surowicy krwi, niektóre wskaźniki morfologiczne krwi oraz czynność wątroby u rosnących lisów polarnych. Roczn. Nauk. Rol. 1969 T. 91-B-1, s. 149
4. Bieguszeński H., Lewicki Cz.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych. IV Wpływ różnego zestawu dawki pokarmowej i zmiennego poziomu białka w diecie na strawność i bilans azotu oraz niektóre wskaźniki krwi u lisów polarnych. Roczn. Nauk Roln. 1969. T.91-B-4 , s. 603
- 5: Bieguszeński H.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych. V. Obrót albuminy surowicy krwi u lisów polarnych żywionych różnymi dawkami pokarmowymi. Roczn. Nauk Roln. 1971, B-93-4, s. 89
6. Bieguszeński H., Stefadozyk S.: Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych VII. Strawność i bilans azotu oraz wolne aminokwasy w surowicy krwi u lisów polarnych żywionych dawkami pokarmowymi o różnej zawartości białka pochodzenia zwierzęcego. Zeszyty Naukowe ATR w Olsztynie, seria Zootechniczna, ii, 1976, s. 161
7. Bieguszeński H.; Żółkoś J.: Wpływ dodatku krwi konserwowanej benzoesanem sodu i kwasem siarkowym do karmy tchórzefretek na retencję azotu, strawność składników pokarmowych oraz niektóre wskaźniki krwi /oddano do druku/
8. Herman W.: Hodowla zwierząt futerkowych. Warszawa 1971
9. Podkówka W., Bieguszeński H., Staśkiewicz J.: Zastosowanie krwi poubowej konserwowanej benzoesanem sodowym i kwasem siarkowym w żywieniu lisów polarnych. BTN. Prace Wydziału Nauk Przyrodniczych. 1974, seria B, 20, s. 61
10. Wójcik S., Sławoń J., Polonis A., Szuba L., Białkowski Z.: Wpływ dodatku tłuszczu lub sacharozy do karmy lisów polarnych na wybrane wskaźniki krwi. Med.Wet. 1977, 4,

Tabela 1

Skład dawek pokarmowych /%/
Composition of rations

Składniki-Ingredients	Grupa I kontrolna kontrol group I	Grupa II doświadczal- na experimental group II
1. Mięso padłych zwierząt	20	-
2. Odp.rzeźniane/płuca, tchawica, serce, wątro- ba/- wołowe	20	20
3. Krew poubojowa	10	20
4. Kasza jęczmienna gotowana	30	40
5. Otręby pszenne	8	14
6. Drożdże paszowe	2	2
7. Mleko w proszku-chude	1	1
8. Siemię lniane	1	1
9. Zielonka /peluszka/	8	2
10. Polfamix N-0,5g/szt.		
Razem	100,0	100,0

Tabela 2

Procentowa zawartość składników pokarmowych
w dawce /w świeżej masie/

Percent content of feed components in ration
/in fresh material/

Składniki Ingredients	Grupa I /kontrolna/ Kontrol group I	Grupa II /doświadczalna/ Experimental group II
Sucha masa Dry matter	33,38	36,44
Popiół surowy Crude Ash	1,36	1,40
Substancja orga- niczna Organic matter	32,02	35,04
Białko surowe Crude protein	13,13	12,40
Tłuszcze surowy Crude fat	3,60	2,04
Włókno surowe Crude fibre	1,04	1,22
BNW Nitrogen-free extractives	14,25	19,38

Tabela 3

Współczynniki strawności składników pokarmowych %/
 Coefficients of apparent digestibility of nutrients %/

Grupy Groups	Substancja organiczna Organic matter	Białko surowe Crude protein	Tłuszcze surowe Crude fat	Wiókno surowe Crude fibre	BNW	
					N-free extrac- tives	
I-/kontrol- na	68,28 ± 1,42	80,86 ± 2,64	80,86 ± 0,38	37,02 ± 7,73	46,85 ± 5,68	
II-/doświad- czalna experimental	761,75 ± 6,59	78,07 ± 6,16	80,38 ± 7,06	30,98 ± 11,84	50,63 ± 11,71	

$x - p < 0,05$

Tabela 4

Azot - Nitrogen
Retenja azotu
Nitrogen retention

Grupy Groups	Azot - Nitrogen			Stosunek azotu se- atrzyma- nego do pobranego w %	Wienego w % N retention in reala- tion to N digested %
	Pobrany w karmie	Wydalony w kale	Zatrzy- many w organiz- mie diges- ted		
I-kontrolna kontrol	25,57 ± 8,99	4,78 ± 1,51	18,70 ± 6,10	20,79 ± 7,71	2,09 ± 2,41
II-doświad- czalna experi- mental	24,08 ± 6,76	4,70 ± 0,48	17,45 ± 5,11	19,38 ± 6,64	1,93 ± 2,44

ПЕРЕВАРИМОСТЬ КОРМОВЫХ КОМПОНЕНТОВ И РЕТЕНЦИЯ АЗОТА У ГИБРИДОВ ЛЕСНОГО И БЕЛОГО АФРИКАНСКОГО ХОРЬКОВ КОРМЛЕННЫХ РАЦИОНОМ БЕЗ УЧАСТИЯ МЫШЕЧНОГО ПРОТЕИНА

Резюме

Были исследованы переваримость кормовых компонентов и ретенция азота 16 гибридов лесного и белого африканского хорьков, кормленных двумя разными диетами. Группа I /контроль/ получала стандартную кормовую дозу, применяемую в кормлении песцов. Группа II /подопытная/ была кормлена рационом, в котором мышечный протеин замещался полностью протеином крови и растительных кормов.

Замена в рационе гибридов лесного и белого африканского хорьков мяса кровью послеубойной, вареной ячменной крупорой и пшеничными отрубями не повлияла отрицательно на переваримость большинства кормовых компонентов диеты и ретенцию азота. Было отмечено, что гибриды лесного и белого африканского хорьков лучше переваривают сырое волокно чем песцы. Переваримость синего жира близка к переваримости этих компонентов у песцов.

DIGESTIBILITY OF NUTRIENTS AND NITROGEN RETENTION IN POLECATS FED WITH NUTRITIVE RATIO WITHOUT MUSCULAR PROTEIN PARTICIPATION

Summary

The digestibility of nutrients and nitrogen retention were investigated in 16 polecats fed with the use of two different diets. The first /control/ group received the standard ratio used in feeding arctic foxes. The second /experimental/ group was fed with ratio in which muscular protein was entirely replaced by blood and vegetable feed-stuffs protein. Replacing meat with after slaughter blood, cooked pearl barley and wheat bran in the polecats ratio did not have any unfavour-

able effect in digestibility of most nutrients and nitrogen retention. It was established that polecats digest crude fibre better than arctic foxes. The digestibility of crude protein of crude protein and crude fat is approximately the same as for arctic foxes.

Henryk Bieguszeński
Jolanta Źółkoś

STRAWNOSC SKŁADNIKÓW POKARMOWYCH, RETENCJA AZOTU ORAZ NIEKTÓRE WSKAŹNIKI KRWI U TCHÓRZOFRETEK ŻYWIONYCH KARMA Z DODATKIEM KRWI KONSERWOWANEJ

Badano wpływ zastąpienia w dawce pokarmowej 50% pasz pochodzenia zwierzęcego krwią konserwowaną benzoesanem sodowym i kwasem siarkowym na strawnosć składników pokarmowych diety, bilans azotu i wskaźniki fizjologiczne krwi.

1. WSTĘP

Rozwój hodowli zwierząt futerkowych miłoścanych zależy od możliwości zaopatrzenia ferm w dostateczną ilość paszy mięsnej. W okresie letnio-jesiennym stado zwierząt jest najliczniejsze i w tym czasie występują największe trudności w zdobyciu świeżych pasz pochodzenia zwierzęcego. Czynnik ten w znacznej mierze ogranicza chów zwierząt futerkowych miłoścanych. Z tych względów hodowcy zainteresowani są wynikami badań, ustalającymi minimalne ilości mięsa w dawce pokarmowej. Użyteczność takich dawek może być oceniana na podstawie efektów produkcyjnych i reakcji fizjologicznych zwierząt.

W dotychczasowych badaniach podejmowane były próby określenia minimalnej ilości mięsa w dawce pokarmowej lisów polarnych [1]. Nie stwierdzono osiągnięcia tempa wzrostu lisiąt, którym obniżono poziom białka zwierzęcego w dawce pokarmowej do 20% [1]. Zawartość białka ogólnego w surowicy krwi, liczba krwinek czerwonych, hematokryt oraz zawartość Hb we krwi lisów żywionych dietą zawierającą 20% pasz pochodzenia zwierzęcego, była zbliżona do zawartości badanych wskaźników we krwi zwierząt otrzymujących karmę z wyższym udziałem pasz mięsnych. Strawnosć i bilans azotu oraz zawartość wolnych aminokwasów w surowicy krwi lisów 2,5 miesięcznych [5] nie-

ulegały zmianie, przy żywieniu ich karmą zawierającą 20% pasz pochodzenia zwierzęcego.

Zastąpienie 1/3 białka zwierzęcego białkiem śruty sojowej i arachidowej w standardowej dawce pokarmowej lisów nie wpłynęło na obniżenie retencji azetu [2]. Metabolizm albuminy [3] oraz regeneracja białek osocza krwi [4] u lisów żywionych dawką przy ograniczonym do 25% paszami białka zwierzęcego, przebiegały podobnie jak u zwierząt żywionych standadowymi dawkami.

Ważnym zagadnieniem jest stosowanie odpowiednich zamieszników, świeżej karmy mięsno-rybnej innymi tanimi paszami. Niewykorzystanym dotychczas źródłem białka pochodzenia zwierzęcego w żywieniu zwierząt futerkowych mięsoternych jest krew poubajowa. Jest ona bardzo cenną karmą wyszkobiakową. Ze względu na to, że ulega łatwo psuciu nie jest ona w szerszym zakresie wykorzystywana przez hodowców. W celu zabezpieczenia krwi przed psuciem, należy ją odpowiednio zakańczerwiać. Zakonservowana krew nadaje się do żywienia zwierząt futerkowych.

Kornatów [8] konserwował krew restworem amoniaku i stosował ją w żywieniu lisów. W żywieniu młodych lisów zastępował 30% mięsa krwią konserwowaną u dorosłych nawet 50%. Nie stwierdził on ujemnego oddziaływanego tak konserwowanej krwi na organizm tych zwierząt.

Prowadzone były również badania nad wpływem karmy zawierającej krew konserwowaną benzoesanem sodowym i kwasem siarkowym, na efekty produkcyjne i wskaźniki fizjologiczne u lisów polarnych. Zastąpienie 20% białka mięsnego białkiem krwi konserwowanej w dawce pokarmowej nie wpłynęło ujemnie na strawność składników pokarmowych i retencję azetu u lisów polarnych [9]. Dodatek krwi konserwowanej do karmy nie spowodował również zmian we wskaźnikach hematologicznych badanych zwierząt. Nie wykazano ujemnego wpływu na przyrosty ciężaru ciała oraz wartość handlową skór lisów polarnych żywionych karmą, w której 53% pasz mięsnych zastąpione krwią konserwowaną benzoesanem sodowym [10].

W dostępnym piśmiennictwie nie spotkano jednak prac na temat żywienia innych zwierząt futerkowych krwią konserwowaną. Dla bliższego rozegrania postanowiono oznaczyć bilans azotu, strawność składników pokarmowych oraz niektóre wskaźniki fizjologiczne krwi u tchórzofretek, żywionych karmą z udziałem krwi konserwowanej benzoesanem sodowym i kwasem siarkowym zamiast 50% pasz pochodzenia rybno-mięsnego.

2. PRZEBIEG BADAŃ

Doświadczenie przeprowadzono w 1976 roku. Badaniem objęto 20 klinicznie zdrowych samców tchórzofretek w wieku od 3,5 do 4 miesięcy. Podzielone je na dwie grupy /po 10 sztuk w każdej/. Czynnikiem różnicującym grupy był sposób żywienia zwierząt. Zwierzęta grupy I /kontrolna/ otrzymywały standartową dawkę pokarmową stosowaną w żywieniu tchórzofretek /tabela 1/. W dawce pokarmowej grupy II /doświadczalnej/ 50% pasz pochodzenia zwierzęcego zastąpiono krwią pobojową konserwowaną benzoesanem sodowym i kwasem siarkowym, wg metody opracowanej przez Podkówkę [9].

Zwierzęta karmione 2 razy dziennie. Badania strawnościowe przeprowadzone na 16 sztukach, a wskaźniki hematologiczne oznaczono u wszystkich 20 tchórzofretek.

W czasie badań bilansowych zwierzęta te umieszczone były w pojedyńczych klatkach przystosowanych do ilościowego zbierania kału i moczu. Doświadczenie właściwe poprzedzone było 7-dniowym okresem wstępny, zaś okres właściwy wynosił dla każdej grupy 7 dni.

Dzienna dawka pokarmowa dla tchórzofretek wynosiła 400 g. Każdego dnia pobierano próbę karmy do analizy. Niedojady i kał zbierano w doświadczeniu właściwym codziennie i ważono. Połowę kału konserwowano przy pomocy stężonego H_2SO_4 i po pobraniu średniej próbki oznaczono w nim azot. Resztę kału podsuszano do oznaczenia pozostałych składników pokarmowych. Mocz konserwowano przez dodatek 20% H_2SO_4 i toluenu. Obliczono ilość wydalonego moczu w ciągu 7 dni.

Zawartość poszczególnych składników chemicznych w karmie i kale oznaczono według metody weendeńskiej. Azot w karmie, kale i moczu oznaczano przy pomocy aparatu Foss-Kjehdal.

Strawność składników pokarmowych dawki określano metodą bilansową.

Po zakończonych badaniach bilansowych pobrano od 20 tchórzofretek krew, przez nacięcie pazura tylnej kończyny. Część krwi przeznaczoną do oznaczeń składników morfologicznych przeniesiono do heparynizowanych probówek Jaśkowskiego, a z pozostałą ilością krwi po odwirowaniu otrzymano surowicę, którą używano do oznaczeń frakcji białkowych.

Liczba czerwonych i białych ciałek krwi oznaczono przy pomocy aparatu Picoscale, firmy Medicor produkcji węgierskiej. Wskaźnik hematokrytowy oznaczono mikrometodą przy pomocy wirówki hematokrytowej, a hemoglobinię metodą Drabkina [12]. Białko ogólne surowicy krwi oznaczono metodą biuretową [7]. Rozdziału elektroforetycznego białek surowicy krwi dokonano wg metody podanej przez Tomaszewskiego [12].

Statystyczną istotność różnic między średnimi wartościami badanych parametrów obliczano przy pomocy testu Studenta [11], przyjmując jako granicę znamienną $P \leq 0,05$.

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Otrzymane wyniki dotyczące składu chemicznego dawek pokarmowych przedstawione są w tabeli 2. Jak wynika z tych danych, karma tchórzofretek z dodatkiem krwi konserwowanej zawierała nieco więcej suchej masy, substancji organicznej, surowego białka i bezazotowych wyciągowych, natomiast niższa była zawartość surowego tłuszczu. Ozniona zawartość tłuszczu w dawce pokarmowej zwierząt doświadczalnych /grupa II/ związana jest z niską zawartością tego składnika w krwi pełnowowej.

Nie obserwowało rozwalniającego działania karmy z 20% dodatkiem krwi. Zwierzęta doświadczalne zostały stopniowo przyzwyczajone do pobierania coraz większej ilości krwi konserwowanej.

Wyliczone współczynniki strawności zestawiono w tabeli 3. Na podstawie otrzymanych wyników stwierdzono, że zamiana w karmie tchórzofretek 50% karmy mięsno-rybnej krwią poubojową, nie wpłynęła ujemnie na proces trawienia składników pokarmowych. Należy zaznaczyć, że u tchórzofretek wartości dla

współczynników strawności składników pokarmowych dawki, zbliżone są do wartości dla współczynników strawności oznaczonych dla lisów polarnych / Podkówka i wsp. 9/. Wyjątek stanowi tu współczynnik strawności dla surowego włókna. Tchórzofretki jako zwierzęta mięsożerne mają stosunkowo krótki przewód pokarmowy, trawią jednak one surowe włókno zdecydowanie lepiej, niż lisy polarnie. Proces ten związany jest prawdopodobnie z przystosowaniem się tego gatunku do pobierania z karmą większej ilości pasz pochodzenia roślinnego. Herman [6] podaje, że karma tchórzofretek może zawierać wyższy procent pasz pochodzenia roślinnego, niż karma lisów polarnych.

Wyniki badań retencji azotu u tchórzofretek zestawiono w tabeli 4. U wszystkich zwierząt stwierdzono dodatni bilans azotowy. Ilość odkładanego azotu w organizmie tchórzofretek grupy doświadczalnej była wyższa w porównaniu ze zwierzętami kontrolnymi. Różnica ta okazała się statystycznie nieistotna. Na uwagę zasługuje wysoki poziom azotu zatrzymanego w organizmie w stosunku do azotu strawionego. Zjawisko to związane jest z intensywnym wzrostem 3,5 miesięcznych tchórzofretek, które wykorzystują białko w karmie głównie do syntezy białek własnych mięśni oraz okrywy włosowej.

Srednie wartości dotyczące białek surowicy krwi oraz morfologicznych wskaźników krwi tchórzofretek przedstawione są w tabeli 5. Otrzymane wyniki wskazują, że u tchórzofretek żywionych karmą z dodatkiem krwi była wyższa zawartość hemoglobiny we krwi, niż u zwierząt kontrolnych. Różnica ta okazała się statystycznie istotna. Należy przypuszczać, że wyższa zawartość żelaza w karmie zawierającej krew konserwowaną mogła wpływać stymulującą na syntezę hemoglobiny u tchórzofretek grupy doświadczalnej. Jednocześnie niższy poziom Hb we krwi zwierząt kontrolnych, żywionych paszą z wyższym udziałem odpadów rybnych mógł być spowodowany związaniem pewnej części żelaza /czynniki wiążące Fe u ryb z rodzinę dorszowych/. Przy porównaniu pozostałych wskaźników morfologicznych, jak również białka całkowitego i poszczególnych frakcji białkowych w surowicy krwi zwierząt kontrolnych i doświadczalnych należy stwierdzić, że nie obserwowało istotnych różnic we

wskaznikach ilościowych i jakościowych.

4. WNIOSKI

1. Tchórzefretki wyjadają chętnie paszę z dodatkiem krwi konserwowanej.
2. Współczynniki strawności dla składników pokarmowych dawki kontrolnej i dawki z 20% udziałem krwi konserwowanej kształtuje się na poziomie zbliżonym.
3. Dawka z udziałem krwi konserwowanej wpływa dodatnio na wykorzystanie białka.
4. Karma z dodatkiem krwi wpływa też korzystnie na zawartość hemoglobiny we krwi tchórzofretek.

L i t e r a t u r a

1. Bieguszeński H.: Roczn. Nauk Roln. t. 91-B-1, 149-160, 1969
2. Bieguszeński H., Lewicki Cz.: Roczn. Nauk Roln. t. 91-B-4, 603-613, 1969
3. Bieguszeński H.: Roczn. Nauk Roln. t. 93-B-4, 89-103, 1971
4. Bieguszeński H.: Roczn. Nauk Roln. t. 93-B-4, 105-117, 1971
5. Bieguszeński H., Stefanczyk St.: Zeszyt Nauk. ART Olsztyn, seria zootechniczna, Nr 11, 161-170, 1976
6. Herman Wł.: Hodowla zwierząt futerkowych, Warszawa 1971
7. Kokot F.: Metody badań laboratoryjnych stosowanych w klinice PZWL, 190, Warszawa 1969
8. Kornałow B.: Krolikowod. Zwierowod. 5, 24-31, 1964
9. Podkówka W., Bieguszeński H., Staśkiewicz J.: BTN, Prace Wydziału Nauk Przyrodniczych, seria B, 20, 61-72, 1974
10. Podkówka W., Bieguszeński H.: Prz.hod. XL-IV, 5-7, 1976
11. Ruszcyc Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych, Warszawa 1970
12. Tomaszewski L.: Mikrometody biochemiczne w laboratorium klinicznym, Warszawa 1970

Tabela 1

Procentowy skład dawek pokarmowych
The composition of rations /%/

Rodzaj paszy Fud	Grupa I /kontrolna/ Control	Grupa II /doświadczalna/ Experimental
1. Mięso padłych zwierząt Meat of dead animals	13,70	6,85
2. Odpady rzeźniane /płuca, tchawica, serce, wątroba/ - wołowe Slaughterhouse offal /lungs, trachea, heart, liver/ - beef	13,70	6,85
3. Odpadki filetowe z dor- sza Waste products of cod's fillets	13,70	6,85
4. Krew poubojowa konser- wowana Slaughterhouse blood conserved	-	20,55
5. Kaszka manna gotowana Groats of manna - cooked	27,40	27,40
6. Płatki owsiane gotowane Oat flakes - cooked	27,40	27,40
7. Otręby pszenne Wheat bran	2,46	2,46
8. Drożdże paszowe Fodder yeast	0,82	0,82
9. Susz z zielonek Dehydrated green forage	0,82	0,82
10. Polfamix N /0,5 g/szt/ Polfamix N /0,5 g/per animal		
Razem Total	100,0	100,0

Tabela 2

Percentowa zawartość składników pokarmowych w dawce
 /w świeżej masie/

Content of nutrients in feed rations in percentage
 /in fresh matter/

Składniki Nutrients	Grupa I /kontrolna/ Control	Grupa II /doświadczalna/ Experimental
Sucha masa Dry matter	29,18	30,97
Popiół surowy Crude ash	1,72	1,56
Substancja orga- niczna Organic matter	27,45	29,41
Białko ogólne Crude protein	9,16	10,37
Ekstrakt eterowy Ether extract	4,49	3,09
Włókno surowe Crude fiber	0,32	0,36
Związki bezazotowe wyciągowe N-free extractives	13,47	15,57

Tabela 3

Współczynniki strawności składników pokarmowych dawek
Digestibility coefficients of the nutrients

Grupa Group	Substancja organiczna Organic matter	Białko ogólne Crude protein	Tłuszcze surowy Crude fat	Wiązno surowe Crude fibre	BNW N-free extracti- ves
I-kontrolna Control	79,35 [±] 6,37	86,19 [±] 4,88	87,37 [±] 4,21	43,02 [±] 23,62	72,83 [±] 7,96
II-doswiadczeniowa Experimental	79,96 [±] 6,20	87,83 [±] 4,39	84,15 [±] 4,87	54,25 [±] 14,18	74,63 [±] 7,89

Tabela 4.

Retenoja azotu u torońzofretek /w okresie 7 dni/
 Nitrogen retention in polecats /during 7 days/

Grupa Group	N-pobrany w karmie N-intake	N-wydalony w mozu. Faeces N	N-wydalony w mozu. Urine N	Strawiony N Digested N	N-zatrzy- many w or- ganizmie w okresie 7 dni Nitrogen retained during 7 days	Stosunek N zatrzymanego do pobranego %/ N retention in relation to N intake	Stosunek N zatrzymanego do strawio- nego %/ N retained in relation to N diges- ted
I-kon- trolna Control	28,53 [±] 4,85	3,84 [±] 1,17	9,47 [±] 1,38	24,70 [±] 4,91	15,23 [±] 3,82	52,70 [±] 5,69	61,40 [±] 4,67
II-dos- wiadczal- na Experi- mental	34,19 [±] 7,18	4,29 [±] 1,40	9,66 [±] 3,76	29,90 [±] 6,73	20,11 [±] 5,39	59,48 [±] 9,21	70,45 [±] 11,63

Tabela 5

Białka surewicę krwi, liczba czerwonych i białych krwinek w 1 mm^3 krwi, zawartość hemoglobiny oraz wskaźnik hematokrytowy u tchorzycoritów żywionych różnymi dietami.

Blood serum proteins, the number of red blood cells and leucocytes counted in 1 mm^3 of blood, haemoglobin contents and haematocrit index of polecats fed with different diets

Grupa Group	Białko ogólny surewicę krwi Total proteins of blood serum	Albuminy %	Globuliny %				
			Albumins %	alfa ₁	alfa ₂	beta	gamma
Kontrolna Control	6,43 ± 0,33	44,84 ± 3,08	9,01 ± 5,31	12,30 ± 2,67	16,16 ± 2,84	17,46 ± 5,15	
Doswiadczalna Experimental	7,00 ± 0,68	45,30 ± 4,14	11,27 ± 2,95	11,36 ± 2,47	14,73 ± 3,30	17,32 ± 4,91	

o.d. tabell 5

Grupa Group	Czerwone krvinki W 1 mm ³ krví Red blood cells $\times 10^6/1 \text{ mm}^3$	Leukocyty W 1 mm ³ Krví / tys/ leucocytes $\times 10^3/1 \text{ mm}^3$	Wskaźnik hematokry- towy Haemato- crit index
Kontrolna Control	$9,92 \pm 1,70$	$12,22 \pm 7,63$	$19,69 \pm 0,59$
Doswiadczalna Experimental	$8,35 \pm 1,04$	$10,66 \pm 3,98$	$20,40 \pm 0,68$

\pm - różnica istotna
difference significant

ПЕРЕВАРИМОСТЬ КОРМОВЫХ КОМПОНЕНТОВ, РЕТЕНИЯ АЗОТА И НЕКОТОРЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ КРОВИ ГИБРИДОВ ЛЕСНОГО И БЕЛОГО АФРИКАНСКОГО ХОРЬКОВ С КОРМЛЕННЫХ КОРМОМ С ДОБАВЛЕНИЕМ КОНСЕРВИРОВАННОЙ КРОВИ

Резюме

Исследовали влияние замены в кормовой дозе 50% корма животного происхождения кровью консервированной бензоатом натрия и серной кислотой на переваримость кормовых компонентов диеты, баланс азота и физиологические показатели крови.

Не отмечали отрицательного влияния добавления крови к корму на переваримость кормовых компонентов. Ретенция азота и содержание гемоглобина в крови были выше у гибридов лесного и белого африканского хорьков, кормленных кормом с добавлением консервированной крови по сравнению с животными контрольной группы. Введение в корм консервированной крови не повлияло на количество красных и белых кровяных телец, гематокрит и белок сыворотки крови гибридов лесного и белого африканского хорьков.

NITROGEN RETENTION, THE DIGESTIBILITY OF THE NUTRIENTS
AND SOME HAEMATOLOGICAL INDICES IN POLECATS FED ON DIETS
CONTAINING SUPPLEMENT OF SLAUGHTERHOUSE BLOOD CONSERVED
WITH SODIUM BENZOATE AND SULPHURIC ACID.

Summary

The influence of the substitution of 50 % animal's feed with blood conserved with sodium benzoate and sulphuric acid in the ration of polecats was examined.

The digestibility of the nutrients, nitrogen balance and physiological indices of blood were determined. Negative influence on digestibility of the nutrients of ration containing conserved blood wasn't confirmed. The amount of nitrogen retained in the organism and haemoglobin contents were higher in polecats fed with the food containing conserved blood animals in the control group.

Addition of blood into the ration had not any influence on the number of red blood cells and leucocytes counted in 1mm^3 of blood, the haematocrit value and blood serum proteins in polecats.

AKADEMIA TECHNICZNO-BOLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH w BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Henryk Chmielnik
Jerzy Jakubiec
Ewa Sypniewska

WSPÓŁZALEŻNOSCI ZACHODZĄCE POMIĘDZY POKROJEM, PRZYDATNOŚCIĄ
OPASOWĄ I SKŁADEM TKANKOWYM TUŚZ JAŁÓWEK UBIJANYCH W RÓŻNYM
WIEKU

Celem pracy było stwierdzenie, czy do testowania przy -
datności opasowej i wartości rzeźnej jałówek ubijanych w
różnym wieku można wykorzystać łatwe do określenia cechy
przyjaciowe, tj. pomiary zometryczne i niektóre wskaźniki
użycia pasz.
Badaniami objęto 40 szt. jałówek, w czterech grupach wieko-
wych 6, 9, 12 i 15 miesięcy.

1. WSTĘP

Zachodzące zmiany w sposobie użytkowania bydła spowodo-
wały zainteresowanie rolników opasem jałówek.
W związku z tym wyłania się konieczność poszukiwania pro-
tych metod oceny, pozwalających na wczesne określenie przy-
datności opasowej i wartości rzeźnej tej grupy zwierząt.
W literaturze tym zagadnieniom poświęcono stosunkowo nie-
dużo miejsca. Zróżnicowanie wywołane dysmorfizmem płciowym,
przejawiające się różnym tempem wzrostu i rozwoju, a także
odmienną wartością rzeźną buhajków i jałówek [2, 3, 7, 8,
11] sugeruje, że nie można przenosić metod stosowanych w
ocenie buhajków do oceny jałówek. Opracowanie skróconej oce-
ny przydatności opasowej i wartości rzeźnej jałówek może
stać się pomocne w doskonaleniu pracy selekcyjno-hodowlanej.

Praca ta jest dalszą kontynuacją badań [4, 5] nad uprosz-
czeniem oceny wartości rzeźnej młodego bydła. Koresponduje
ona z opracowaniem [6] dotyczącym oceny buhajków ubijanych
w różnym ciężarze ciała. Jedynie w nielicznych pracach zna-
leźć można badania nad zwierzętami o różnym ciężarze ciała
[1], jednak bez porównania buhajków i jałówek.

Niniejsze opracowanie stanowi próbę znalezienia zależności zachodzących między pokrejem, niektórymi wskaźnikami przymiotnością opasowej a procentowym składem tkankowym tuss jąłówek ubijanych w 6, 9, 12 i 15 miesiącu życia.

2. MATERIAŁ I METODA

W niniejszym opracowaniu materiał liosebowy stanowiły dane uzyskane z doświadczenia przeprowadzonego przez Chmielnika [3] na jąłówkach rasy nob i mieszanych nob x charolais,

opasanych w tych samych warunkach utrzymania i żywienia. Jąłówki ubijane w różnych wieku, tj. w 6, 9, 12 i 15 miesiąc. Zwierzęta w poszczególnych grupach wiekowych ważyły przed ubojem średnio: 185 kg, 254 kg, 308 kg i 356 kg, a średni ciężar tuss jąłówek wynosił odpowiednio: 92,7 kg, 127,9 kg, 155,3 kg i 183,3 kg. Grupa wiekowa tworzyła stavka 10 jąłówek /5 rasy nob i 5 nob x charolais/.¹

Rozbiór półtusza i pełną ich dysekcję przeprowadzone zgodnie z metodą Janickiego i Chrząszczesa [9].

Obliczeń dokonano w obrębie grup wiekowych, dla obu ras łącznie w celu zwiększenia liosebowości /oddzielnie wykonane obliczenia dla grup rasowych daly wyniki zbliżone/.

W opracowaniu uwzględniono 11 pomiarów oraz 10 indeksów zoometrycznych, 6 wskaźników opasu oraz procentowy udział mięsa, tłuszczu i kości w półtuszu. Pomiary zoometryczne wykonywano z chwilą ukończenia przez jąłówki 6, 9, 12 i 15 miesiąca życia, po upływie 5 godzin od rannego odpasu, obliczając średnie z dwóch pomiarów. Jako wskaźniki opasu uwzględnione; przyrost bezwzględny /kg/ - od 5 dnia życia do 180, 270, 360 i 450 dnia, przyrost dzienny /g/ - przyrost bezwzględny przez ilość dni opasu, suzycie biakka ogółem oraz na 1 kg przyrostu ciężaru ciała, suzycie jednostek owsianych ogółem oraz na 1 kg przyrostu ciężaru ciała.

Peszukiwano prostych korelacji [10] pomiarów, indeksów zoometrycznych ze wskaźnikami opasu do znaczenia zdolności opasowej jąłówek oraz zależności pomiędzy indeksów zoometrycznych i wskaźników opasu z udziałem poszczególnych tkanek w półtuszu do ewentualnego określenia wartości rzeczywej.

Dodatkowo w pracy obliczono wskaźniki: zużycie białka w g na 1 kg przyrostu mięsa oraz zużycie jednostek owsianych na przyrost 1 kg mięsa i skorelowano je z udziałem tkanek w półtuszy.

Charakterystykę statystyczną badanych cech podano w tabelach: 1, 2, 3 i 4.

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Obliczone współczynniki korelacji prostej pomiędzy 11 parami zoometrycznymi a wybranymi wskaźnikami opasu, z zaznaczeniem ich statystycznych istotności zamieszczone w tabeli 5.

Spośród 264 wyliczonych korelacji, 44 okazały się statystycznie udowodnione /24 istotne, 12 wysokoistotnych i 8 bardzo wysokoistotnych/. Nie stwierdzono zależności pozwalających na szacowanie cech opasowych na podstawie pomiarów zoometrycznych, niezależnie od wieku ubijanych jałów /6, 9, 12 i 15 miesięcy/. Zaobserwowane zależności układały się głównie w grupach jałów starszych /12- i 15 miesięcznych/ w stosunku do przyrostów, zużycia białka na 1 kg - przyrostu oraz zużycia jednostek owsianych ogółem. Nie mogą one jednak stanowić podstawy do stworzenia uniwersalnej metody oceny zdolności opasowej. Ograniczoną przydatność wykazują takie pomiary jak: obwód klatki piersiowej, wysokość w krzyżu, skośna długość tułowia oraz wysokość w kłębie. Z podanych w tabeli 6, 240 korelacji między 10 indeksami zoometrycznymi a wskaźnikami opasu, 8 było statystycznie istotnych, natomiast 1 była wysokoistotna.

Przypadkowy rozkład zależności nie pozwala na szacowanie cech opasowych w różnych grupach wiekowych. Podobnie nie udało się stwierdzić zależności w pracy [6] wykonanej przez autorów na buhajkach ubijanych przy różnych ciążarach końcowych.

W celu zbadania zależności pomiędzy cechami przyrostów /pomiary i indeksy zoometryczne/ a procentowym składem tkankowym półtuszy /mięso, tłuszcz, kości/ obliczono 252 koreacje /tabela 7 i 8/. Stwierdzono, że w grupach

wiekowych. 6 i 9 miesięcy nie było istotnych statystycznie korelacji. Natomiast występujące zależności w grupach starszych /12 i 15 miesięcy/ nie mogą stanowić podstawy do szacowania składu tusszy w oparciu o pomiary i indeksy zoometryczne.

W tabeli 9 podano współczynniki pomiędzy wskaźnikami opasu a procentowym udziałem mięsa, tłuszczy i kości w półtuszy jałówek. Również tutaj nie odnotowane zależność pozwalających na określenie wartości rzeźnej na podstawie przyrostów oraz zużycia składników pokarmowych. Dodatkowo obliczone wskaźniki zużycia jednostek owsianych oraz białka na 1 kg przyrostu mięsa odniesione do udziału poszczególnych tkanek w półtuszy jałówek, wskazują zgodnie z wykazanymi w tab. 9 zależnościami, na przydatność przeliczania zużytnej paszy na jednostkę produktu /mięsa/ w końcowej ocenie intensywności opasu. Ze względu na konieczność określenia ilości mięsa mogą one jednak mieć ograniczone zastosowanie.

Analiza przytoczonych w niniejszej pracy współczynników korelacji wykazuje dosyć przypadkowy rozkład wartości oraz kierunków /plus, minus/ zależności. W pewnym stopniu można to tłumaczyć zmianami proporcji ciała i udziału poszczególnych tkanek, wywołanych trwającymi procesami wzrostu i rozwoju.

4. WNIOSKI

1. Nie stwierdzono ścisłej zależności pomiędzy badanymi pomiarami i indeksami zoometrycznymi a wybranymi wskaźnikami opasu u jałówek ubijanych w różnym wieku.

2. Pomiary i indeksy zoometryczne odniesione do składu tkankowego półtuszy jałówek nie wskazują na możliwość określania wartości rzeźnej jałówek niezależnie od wieku ich uboju.

3. Badane wskaźniki opasu w stosunku do składu tkankowego półtuszy nie wskazują przydatności w ocenie wartości tussz.

Literatura

1. Bielińska K.: Roczn. Nauk Roln., t. 92-B, s. 31-38, 1969
2. Rose M. L. V. i in.: Res. Sum Ohio Agric. Exp. Sta. 43, s. 79-83, 1970
3. Chmielnik H.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, 1, 1976
4. Chmielnik H. i wsp.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, 2, s. 45-53, 1977
5. Chmielnik H. i wsp.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, 2, s. 35-44, 1977
6. Chmielnik H. i wsp.: Współzależności zachodzące pomiędzy pokrojem, przydatnością opasową i składem tkankowym tusz buhajków ubijanych w różnym ciężarze ciała. *Maszynopis*, Bydgoszcz, 1977
7. Comberg G., Meyer H., Weferling K. G.: Züchtungskunde, t. 43, s. 18-20, 1968
8. Franc C., Karasek V., Matouš E.: Zivoo, Výr. R. 15 č. 5, s. 307-312, 1970
9. Janicki M., Chrząszcz T.: *Maszynopis*, Instytut Przemysłu Mięsnego, Warszawa, 1962
10. Ruszczyk Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych, PWRiL, Warszawa, 1970
11. Witt M., Huth F.W., Selhausen D.: Züchtungskunde, t. 39, s. 159-169, 1967

Tabela 1

Charakterystyka statystyczna procentowego udziału mięsa, tłuszczy i kości w półtuszy prawej jałówek
Statistical characteristics of percentage content - meat, fat and bones in half carcass of heifers

Wyszczególnienie specification	\bar{x}	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter			
		6	9	12	15
mięso meat	\bar{x}	68,53	66,65	65,88	64,68
	S_x	2,09	4,90	2,93	2,70
	V_x	3,05	7,35	4,45	4,18
tłuszczez fat	\bar{x}	12,10	15,49	16,71	18,18
	S_x	1,72	3,77	2,17	2,69
	V_x	14,20	24,32	12,95	14,77
kości bones	\bar{x}	18,97	17,47	16,90	16,46
	S_x	0,82	1,34	0,92	0,91
	V_x	4,34	7,68	5,44	5,50

\bar{x} - średnia arytmetyczna
arithmetical means

S_x - odchylenie standardowe
standard deviation

V_x - współczynnik zmienności
variance coefficient

Tabela 2

Charakterystyka statystyczna pomiarów zoometrycznych jalców
 / \bar{x} - cm, Sx - cm, Vx - % /

Statistical characteristics of body measures of heifers

Wyszczególnienie specification	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter				15
	6	9	12	15	
Wysokość w kłębie height at withers	\bar{x} Sx Vx	97,1 3,23 3,33	105,1 2,42 2,31	110,2 2,39 2,17	113,8 3,99 3,51
Wysokość w kryżu height at sacrum	\bar{x} Sx Vx	102,6 3,37 3,29	111,8 2,97 2,66	116,5 1,84 1,58	119,2 4,34 3,88
Skośna długość tułowia oblique body length	\bar{x} Sx Vx	115,2 4,69 4,07	124,4 4,01 3,22	127,5 2,79 2,20	133,6 6,28 4,71
Szerokość klatki piersiowej width of chest	\bar{x} Sx Vx	28,2 1,87 0,65	33,7 1,89 5,60	35,2 2,42 6,87	37,2 1,69 4,53
Głębokość klatki piersiowej depth of chest	\bar{x} Sx Vx	43,3 2,26 5,23	49,2 1,93 3,93	51,2 2,15 4,20	53,9 2,28 4,24

o.d.: tabeli 2

Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	\bar{x}	30,3	35,4	38,5	41,6
	S_x	3,02	2,07	2,01	2,55
	V_x	9,97	5,84	5,23	6,12
Szerokość zadu w kulszach width of rump in sciats	\bar{x}	19,5	22,7	25,1	26,5
	S_x	1,43	1,57	1,56	1,43
	V_x	7,35	6,90	6,22	5,41
Szerokość głowy width of head	\bar{x}	15,1	16,1	17,0	18,2
	S_x	0,74	0,74	0,82	1,14
	V_x	4,89	4,58	4,80	6,24
Długość głowy length of head	\bar{x}	35,9	39,6	42,6	43,8
	S_x	1,20	0,84	0,87	1,81
	V_x	3,34	2,13	2,27	4,14
Obwód klatki piersiowej chest girth	\bar{x}	121,8	138,9	149,2	156,6
	S_x	4,32	2,81	2,44	6,08
	V_x	3,54	2,02	1,63	3,88
Obwód nadpectorala cannen circumference	\bar{x}	14,4	15,1	16,3	16,9
	S_x	0,52	0,57	0,48	0,57
	V_x	3,59	3,76	2,96	3,36

Tabela 3

Charakterystyka statystyczna indeksów geometycznych jatkówek
Statistical characteristics of conformation indexes of heifers

Indeksy Indexes	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter				15
	6	9	12		
Wysokoność long-leggedness	\bar{x} Sx Vx	55,18 2,47 4,47	53,16 2,25 4,24	53,52 1,92 3,59	52,62 1,00 1,89
	\bar{x} Sx Vx	118,81 4,34 3,65	118,42 4,76 4,02	115,73 4,33 3,75	117,39 3,65 3,11
	\bar{x} Sx Vx	93,95 11,77 12,63	95,50 7,81 8,18	91,52 5,78 6,31	89,73 6,90 7,69
Wydłużenie tułowia body elongation	\bar{x} Sx Vx	65,11 5,10 7,83	68,51 3,34 4,88	68,75 3,66 5,32	69,11 3,83 5,54
	\bar{x} Sx Vx	105,97 7,47 7,05	111,70 2,78 2,49	116,98 2,75 2,35	117,30 3,22 2,74
	\bar{x} Sx Vx				
Stosunek międnicy do klatki relation pelvis to chest	\bar{x} Sx Vx				
	\bar{x} Sx Vx				
Klatki piersiowej chest	\bar{x} Sx Vx				
	\bar{x} Sx Vx				
Zwężłość compactness	\bar{x} Sx Vx				
	\bar{x} Sx Vx				

o.d. tabela 3

Przebudowania zadu reddevelopment of rump	\bar{x}	105,93	106,39	105,74	104,75
	Sx	3,30	2,67	2,17	1,64
	Vx	3,12	2,51	2,06	1,57
Zwężenie zadu rump narrowing	\bar{x}	155,9	156,29	153,78	157,11
	Sx	17,28	9,33	9,58	8,34
	Vx	11,09	5,97	6,23	5,31
Kształtoscoś beness	\bar{x}	14,88	14,37	14,78	14,86
	Sx	0,83	0,57	0,57	0,89
	Vx	5,56	3,99	3,87	5,97
Szerokość czola width of forehead	\bar{x}	42,21	40,68	39,82	41,66
	Sx	2,25	2,30	1,84	3,94
	Vx	5,32	5,64	4,62	9,45
Wielkości głowy proportions of head	\bar{x}	37,06	37,69	38,86	38,51
	Sx	1,03	0,62	0,95	1,91
	Vx	2,77	1,64	2,45	4,96

Tabela 4

Charakterystyka statystyczna wskaźników opasu jałówek
Statistical characteristics of fattening indices of heifers

Wyszczególnienie Specification	Wiek przy uboju w miesiącach Age at slaughter				
	6	9	12	15	
Przyrost ciężaru ciała w kg total gain	\bar{x} Sx Vx	150,95 6,18 4,10	216,64 14,85 6,85	272,20 14,31 5,26	317,54 22,88 7,21
Przyrost dzienny w g daily gain	\bar{x} Sx Vx	863,00 46,00 5,32	818,00 55,00 6,70	767,00 40,00 5,16	714,00 46,00 6,44
Zużycie białka ogółem w kg protein usage	\bar{x} Sx Vx	55,42 1,44 2,59	97,11 2,97 3,06	141,83 5,40 3,81	187,29 5,42 2,89
Zużycie białka na 1 kg przyrostu ciężaru ciała protein per kg of gain	\bar{x} Sx Vx	367,71 15,94 4,34	449,55 23,38 5,20	521,60 16,78 3,22	594,86 40,70 6,84
Zużycie jednostek owsianych ogółem oat feed units usage	\bar{x} Sx Vx	494,76 17,48 3,53	938,33 48,73 5,19	1 388,54 65,03 4,68	1 809,75 51,81 2,86
Zużycie jednostek owsianych na 1 kg przyrostu ciężaru ciała oat feed units per kg of gain	\bar{x} Sx Vx	3,28 0,16 4,82	4,34 0,24 5,63	5,11 0,20 3,89	5,74 0,34 5,51
Zużycie białka na 1 kg przyrostu mięsa /g/ protein per kg of meat gain	\bar{x} Sx Vx	914,00 72,00 7,93	1 217,00 158,00 12,94	1 475,00 131,00 8,86	1 679,00 131,00 1,93
Zużycie jednostek owsianych na 1 kg przyrostu mięsa oat feed units per kg of meat gain	\bar{x} Sx Vx	8,16 0,73 8,90	11,76 1,45 12,54	14,42 1,36 9,40	16,21 3,16 7,17

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy pomiarami szegetrycznymi

Coefficients of simple correlation between body measures and some fattening

Wykonanie specification	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter											
	6						9					
	Przyrost w kg total gain	Przyrost dzienny kg daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg gain	Zużycie j.c. ogółem ot feed units usage	Zużycie j.c. ogółem ot feed units usage	Przyrost w kg total gain	Przyrost dzienny kg daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg gain		
Wysokość w kłębie height at withers	xxx 0,916	x 0,756	0,170	-0,752	0,239	-0,611	-0,119	0,006	0,086	0,223		
Wysokość w krzyżu height at sacrum	0,502	0,339	0,049	-0,458	0,089	-0,382	-0,210	-0,181	-0,107	0,251		
Skośna długość tułowia oblique body length	0,462	0,405	0,272	-0,298	0,452	-0,070	0,687	x 0,724	0,617	-0,558		
Szerokość klatki piersiowej width of chest	0,078	-0,198	0,336	0,171	0,240	0,104	0,449	0,218	0,421	-0,381		
Głębokość klatki piersiowej depth of chest	0,108	0,101	-0,239	-0,249	-0,206	-0,281	0,338	0,410	0,520	-0,161		
Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	x 0,679	0,586	0,342	-0,450	0,254	-0,430	0,150	0,201	0,552	0,123		
Szerokość zadu w w kulszach width of rump in sciats	0,160	0,157	0,350	0,024	0,156	-0,044	0,142	0,295	0,166	-0,100		
Szerokość głowy width of head	0,086	0,483	-0,012	-0,195	-0,079	-0,078	-0,132	-0,323	0,402	0,389		
Długość głowy length of head	xxx 0,685	x 0,660	0,449	-0,553	0,457	-0,433	0,049	0,168	0,001	-0,021		
Obwód klatki piersiowej chest girth	0,258	0,198	-0,002	-0,245	-0,207	-0,354	xxx 0,808	x 0,717	0,423	-0,848		
Obwód nadpięcia cannon circumference	-0,376	0,401	-0,179	0,220	-0,306	0,261	0,348	-0,152	0,593	-0,536		

a niektórych wskaźnikami cyklu jakówek ubijanych w różnych wieku
indices of heifers slaughtered at different ages

Tabela 5

Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter															
		12							15						
Zużycie j-o. ogórków oat feed units usage	Zużycie j-o-n-a 1 kg przystroju oat feed units per kg of gain	Pryrost v kg total gain	Pryrost dziennej w g daily gain	Zużycie bialka ogórków protein usage	Zużycie bialka na 1 kg przystroju protein per kg of gain	Zużycie j-o. ogórek oat feed units usage	Zużycie j-o-n-a 1 kg przystroju oat feed units per kg of gain	Pryrost v kg total gain	Pryrost dziennej w g daily gain	Zużycie bialka ogórków protein usage	Zużycie bialka na 1 kg przystroju protein per kg of gain	Zużycie j-o. ogórek oat feed units usage	Zużycie j-o-n-a 1 kg przystroju oat feed units per kg of gain		
-0,179	0,039	0,414	0,355	0,378	-0,261	0,333	-0,167	xx	xxx	0,264	-0,856	0,719	-0,752		
-0,277	0,040	0,734	xx	0,878	0,574	-0,513	0,447	-0,533	x	0,729	0,014	-0,654	0,529	-0,532	
0,608	-0,239	0,402	0,430	0,284	-0,293	0,349	-0,145	xx	xxx	0,494	-0,642	xxx	0,801	-0,556	
0,609	0,068	0,590	0,563	0,523	-0,338	0,571	-0,084	0,205	0,542	-0,009	-0,272	0,151	-0,227		
0,742	x	0,289	0,623	xx	0,779	0,287	-0,665	0,289	-0,490	0,613	0,661	0,039	-0,715	0,473	-0,605
0,539	0,393	0,559	0,531	0,091	xx	-0,823	0,003	-0,970	xx	0,315	0,365	0,053	-0,361	0,336	-0,284
0,303	0,172	0,665	xx	0,777	0,405	-0,643	0,302	-0,522	0,051	-0,468	0,200	-0,041	0,253	-0,014	
0,483	0,616	0,124	0,493	0,358	0,280	0,232	0,075	0,486	0,305	0,249	-0,478	0,337	-0,522		
-0,324	-0,289	0,087	0,415	0,079	-0,095	-0,110	-0,279	-0,042	0,116	-0,393	-0,050	0,089	0,150		
0,479	-0,559	-0,310	0,842	xx	0,781	-0,108	xx	0,082	xx	0,899	0,498	-0,691	xx	-0,636	
-0,130	-0,474	-0,531	0,546	x	0,045	0,654	0,019	0,300	0,285	-0,262	-0,165	0,325	-0,366	0,210	

J.Chmielewski, J.Jakubiec, E.Sypniewska

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy indeksami sześciometrywnymi
Coefficients of simple correlation between conformation indexes and

Wyszczególnienie specification	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter											
	6						9					
	Przyrost w kg total gain	Przyrost dzienny w g daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg of gain	Zużycie j.o. ogółem ost feed units usage	Przyrost w kg total gain	Przyrost dzienny w g daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg of gain			
Wysokość long-leggedness	-0,294	0,164	-0,267	0,226	-0,163	-0,335	-0,345	-0,391	0,237			
Wydłużenie tułowia body elongation	-0,289	-0,188	0,125	0,370	0,246	0,457	0,625	0,660	0,455	-0,578		
Stosunek miednicy do rąk ratio elbow to hand	-0,541	-0,417	-0,186	0,510	-0,046	0,471	0,225	0,213	-0,097	-0,360		
Klatki piersiowej breast	-0,033	0,012	0,344	0,269	0,231	0,238	0,248	0,312	0,031	-0,286		
Zwierkości compactness	-0,158	-0,161	-0,171	0,039	-0,401	-0,144	-0,241	-0,204	-0,447	0,347		
Przebudowania zadu redevelopment of rump	-0,421	-0,404	xxx 0,977	0,324	-0,211	-0,251	-0,115	-0,099	-0,128	0,065		
Zwężenia zadu rump narrowing	0,551	0,436	0,161	-0,458	0,128	-0,415	-0,203	-0,039	0,301	0,259		
Kościistości boniness	-0,845	xx -0,821	-0,361	0,626	-0,389	0,459	0,681	0,501	0,249	-0,700		
Szerokości czoła width of forehead	-0,468	-0,299	-0,458	0,160	-0,339	0,083	-0,126	0,015	0,315	0,330		
Wielkość głowy proportions of	-0,002	0,008	0,376	0,232	0,210	0,086	0,239	0,331	-0,140	-0,334		

Współzależności zachodzące pomiędzy pokrejem...

63

a niektórymi wskaźnikami opasu jałwek ubijanych w różnych wieku
some fattening indices of heifers slaughtered at different ages

Tabela 6

Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter																	
		12							15								
Zużyte j-o- ogienie - oat feed units usage	Zużyte j-o-m 1 kg przynosi oat feed units per kg of grain Przyrost v kg total gain		Zużyte białyka ogienie - oat protein usage	Zużyte białyka na 1 kg przynio- stu protein per kg of gain	Zużyte j-o- ogienie - oat feed units usage	Zużyte j-o- ogienie - oat feed units usage	Zużyte białyka na 1 kg przynio- stu protein per kg of gain	Zużyte j-o- ogienie - oat feed units usage	Zużyte białyka na 1 kg przynio- stu protein per kg of gain	Przyrost v kg total gain	Przyrost dnień w 6 daily gain	Zużyte białyka ogienie - oat protein usage	Zużyte białyka na 1 kg przynio- stu protein per kg of gain	Zużyte j-o- ogienie - oat feed units usage			
-0,697 ^x	-0,217	-0,406	-0,424	-0,081	0,541	-0,119	0,417	0,595	0,621	0,382	-0,412	0,650 ^x	-0,326				
0,596	-0,233	-0,007	-0,031	-0,048	-0,006	0,019	0,060	0,232	0,213	0,027	-0,204	0,251	-0,115				
0,030	-0,267	0,159	0,221	0,489	0,340	0,605	0,559	-0,300	-0,324	-0,436	0,187	-0,402	0,252				
0,116	-0,176	0,264	0,178	0,436	0,102	0,509	0,288	0,147	0,253	-0,236	-0,235	-0,284	-0,272				
-0,400	-0,077	0,068	0,084	0,223	0,167	-0,024	0,067	-0,135	-0,102	-0,170	0,042	-0,184	0,019				
-0,130	0,009	0,135	0,269	0,066	0,191	0,002	-0,126	-0,181	-0,430	0,023	0,397	-0,293	0,312				
0,158	0,215	-0,202	-0,171	-0,340	-0,067	-0,318	-0,096	-0,410	-0,458	-0,395	0,338	-0,344	0,409				
0,240	-0,567	-0,488	-0,049	-0,137	0,668 ^x	-0,194	0,428	0,446	0,201	0,466	-0,263	0,237	-0,354				
0,525	0,644 ^x	0,061	0,267	0,320	0,300	0,242	-0,032	0,036	0,157	-0,411	-0,321	0,039	-0,146				
-0,196	-0,543	-0,453	-0,065	-0,277	-0,678 ^x	-0,403	-0,008	0,337	0,420	0,535	-0,061	0,060	-0,312				

Tabela 7
Współczynniki korelacji prostej pomiędzy pomiarami zometrycznymi a procentowymi składem tkankowym dla turek ubijanych w różnych wieku
Coefficients of simple correlation between body measures and percentage tissue composition of half carcass of heifers slaughtered at different ages

Wyszczególnienie specification	Wiek przy uboju w miesiącach Age at slaughter						Wiek przy uboju w miesiącach Age at slaughter					
	6			9			12			15		
	Mięso meat	Trzoncz fat	Kości bones	Mięso meat	Trzoncz fat	Kości bones	Mięso meat	Trzoncz fat	Kości bones	Mięso meat	Trzoncz fat	Kości bones
Wysokość w kątach height at withers	-0,294	0,199	0,278	-0,190	0,030	0,583	-0,201	0,217	0,103	-0,240	0,378	-0,178
Wysokość w kręgu height at sacrum	-0,270	-0,003	0,583	0,130	-0,229	0,190	0,396	-0,483	-0,345	-0,108	0,140	-0,147
Szerokość tułowia oblique body length	-0,292	0,270	0,189	-0,128	0,145	0,058	0,394	-0,079	-0,257	-0,254	0,376	-0,376
Szerokość klatki piersiowej width of chest	-0,139	-0,025	0,349	-0,214	0,305	-0,099	0,010	-0,028	0,126	0,279	-0,265	-0,285
Ok. głębokość klatki piersiowej depth of chest	-0,176	0,164	0,111	-0,408	0,509	0,096	-0,136	0,195	0,286	-0,440	0,458	-0,221
Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	-0,235	0,308	0,026	-0,505	0,454	0,542	-0,235	0,099	0,484	-0,610	0,796	0,026
Szerokość zadu w kulach width of rump in scats	-0,093	0,007	0,282	0,140	-0,118	-0,157	0,448	-0,524	-0,242	-0,643	0,505	0,155
Szerokość głowy width of head	-0,090	0,045	0,173	-0,488	0,538	0,292	0,766	-0,765	-0,615	0,217	-0,156	-0,198
Długość głowy length of head	-0,588	0,323	0,740	-0,173	-0,008	0,606	0,084	-0,176	0,033	-0,332	-0,497	0,175
Obwód klatki piersiowej chest girth	0,114	-0,376	0,500	0,214	-0,140	-0,354	0,387	-0,390	-0,253	0,071	0,070	-0,448
Obwód nadgarstka przed- niego cannon circumference	0,339	-0,425	0,040	0,587	-0,550	-0,551	0,227	-0,156	-0,349	0,548	-0,683	0,395

Tabela 8

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy indeksami zometrycznymi a procentowym składem tkankowym półtuszy prawej jasłowej ubijanych w różnym wieku
Coefficients of simple correlation between conformation indexes and tissue composition of half carcasses of helpers slaughtered at different ages

Wyszczególnienie specification	Wiek przy ubiciu w miesiącach age at slaughter							
	6		9		12		15	
	Mięso meat	Tłuszcze fat	Kości bones	Mięso meat	Tłuszcze fat	Kości bones	Mięso meat	Tłuszcze fat
Wyokoñczonoœci long-squaredness	-0,132	0,078	0,056	0,262	-0,411	0,190	0,017	0,055
Wydłużenie tułowia body elongation	0,030	0,031	-0,180	0,001	0,105	-0,283	0,352	-0,366
Stosunek miednicy do klatki piersiowej relation pelvis to chest	0,134	-0,270	0,131	0,240	-0,141	-0,475	0,206	-0,110
Klatka piersiowa chest	-0,016	-0,064	0,156	0,097	-0,060	-0,204	0,120	-0,083
Zwizkloœci compactness	0,257	-0,358	0,152	0,332	-0,294	-0,393	-0,127	0,128
Przebudowanie zadu redevelopment of rump	0,181	-0,330	0,256	0,312	-0,268	-0,337	0,532	-0,614
Zwizklenie zadu rump narrowing	-0,159	0,279	-0,152	-0,662	0,588	0,718	-0,637	0,594
Koœciatoœci boniness	0,497	-0,470	-0,237	0,203	-0,131	-0,351	0,255	-0,209
Szerokoœci czola width of forehead	0,279	-0,173	-0,271	-0,374	0,445	0,005	0,686	-0,697
Wielkoœci g³owy proportion of head	-0,177	0,016	0,393	0,062	-0,077	0,096	0,237	-0,277

Tabela 9 wieku
Współczynniki korelacji prostej pomiędzy wskaźnikami opisu a procentowym skadem tkankowym półtuszy prawej jajkówek ubijanych w różnym wieku
Coefficients of simple correlation between fattening indices and tissue composition of half carcass of hens slaughtered at different ages

Wyznacznik specification	Wiek przy uboju w miesiącach age at slaughter											
	6			9			12			15		
	Mięso meat	Truszcza fat	Kości bones	Mięso meat	Truszcza fat	Kości bones	Mięso meat	Truszcza fat	Kości bones	Mięso meat	Truszcza fat	Kości bones
Przychód ciążarniowe/kg/ total gain	-0,521	0,289	0,657 ^X	-0,093	0,141	-0,081	0,539	-0,556	0,740 ^X	-0,171	0,303	-0,454
Przychód dzienny/g/ daily gain	-0,401	0,229	0,501	-0,099	0,142	0,056	0,546	-0,578	-0,417	-0,206	0,349	-0,525
Zużycie białka ogółem protein usage	-0,501	0,411	0,330	-0,596	0,619	0,400	0,654 ^X	-0,580	0,661 ^X	0,216	-0,068	-0,433
Zużycie białka na 1 kg przychodu ciążarnego protein usage/kg of grain	0,184	-0,044	-0,444	-0,255	0,185	0,382	-0,100	0,216	-0,152	0,366	-0,426	0,259
Zużycie j.o. ogółem oat feed units usage	-0,615	0,550	0,311	-0,511	0,593	0,182	0,554	-0,441	-0,576 ^X	-0,143	0,221	-0,226
Zużycie j.o. na 1 kg przychodu ciążarnego oat feed units per kg of gain	0,007	0,137	-0,347	-0,376	0,388	0,304	-0,076	0,212	-0,203	0,254	-0,353	0,362
Zużycie j.o. na 1 kg przychodu mięsa ogółem oat feed units per kg of meat gain	-0,718 ^X	0,804 ^X	0,117	-0,362	0,342 ^X	0,799 ^X	-0,849 ^X	0,887 ^X	0,636 ^X	-0,602	0,468	0,359
Zużycie białka na 1 kg przychodu mięsa protein per kg of meat gain	-0,698 ^X	0,785 ^X	0,083	-0,359	0,892 ^X	0,866 ^X	-0,900 ^X	0,912 ^X	0,727 ^X	-0,440	0,350	0,266

КОРРЕЛЯЦИИ СУЩЕСТВУЮЩИЕ МЕЖДУ ЭКСТЕРЬЕРОМ, КОРМОВОЙ ПРИГОДНОСТЬЮ И ТКАНЕВЫМ СОСТАВОМ ТУШ ТЕЛОК УБИВАЕМЫХ В РАЗНОМ ВОЗРАСТЕ

Резюме

Целью работы было установить, можно ли для определения кормовой пригодности и убойной ценности телок, убиваемых в разном возрасте, использовать легко определяемые прижизненные черты, т.е. зоометрические измерения и некоторые показатели потребления корма.

Исследования охватили 40 телок, в четырех возрастных группах 6, 9, 12 и 15 месяцев.

Опираясь на вычисленные показатели простой корреляции между измерениями и зоометрическими индексами и выбранными показателями откорма, не отмечено взаимозависимости, на основании которой можно бы определить кормовую ценность телок в исследуемых возрастных группах. Отсутствуют также однозначные связи между экстерьером /измерения и индексы/ и тканевым составом туш телок в оценке их убойной ценности.

Выбранные показатели откорма, скоррелированные с морфологическим составом туш, не обнаруживают пригодности для оценки убойной ценности телок независимо от возраста убоя.

RELATIONSHIP OF CONFORMATION, FATTENING AND TISSUE COMPOSITION OF CARCASS OF HEIFERS SLAUGHTERED AT DIFFERENT AGES

Summary

The aim of that paper was to ascertain if there could be utilized the simple for defining experimental features i.e. zometrical measurements and some coefficients of feeding stuff consumption for testing of fattening ability and slaughter value of heifers slaughtered at different ages.

The examination included 40 heifers of four age groups of 6, 9, 12 and 15 months.

There could be ascertained any relationships, when based on specified coefficients of simple correlation between body measures and conformation indexes and selected indices of fattening, on the ground of which the fattening value of heifers in the examined age groups could be defined.

There was also lack of univocal relationships between the body structure /measures and indexes/ and tissue composition of carcass of heifers in estimation of slaughter value. The selected fattening indices correlated with the morphological composition of carcass, do not show any ability for estimation of slaughter value of heifers, regardless of the slaughter age.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADĘCKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Henryk Chmielnik
Jerzy Jakubiec
Ewa Sypniewska

WSPÓŁZALEŻNOŚCI ZACHODZĄCE POMIĘDZY POKROJEM, PRZYDATNOŚCIĄ
OPASOWĄ I SKŁADEM TKANKOWYM TUŚZ BUHAJKÓW UBIJANYCH W RÓŻNYM
CIEŻARZE CIAŁA

Celem pracy było stwierdzenie, czy do testowania przydatności opasowej i wartości rzeźnej buhajków ubijanych przy różnych ciężarach końcowych można wykorzystać łatwe do określenia cechy przyżyciowe, tj. pomiary zoometryczne oraz wybrane wskaźniki opasu /zużycie pasz/. Badaniami objęto 41 szt. buhajków, w trzech grupach ciężaru ciała - 330 kg, 450 kg i 570 kg.

i. WSTĘP

Poszukiwanie uproszczonych metod oceny wartości rzeźnej bydła stanowi przedmiot zainteresowania wielu badaczy. Przegląd tych prac podaje Wichałcz [13], uzupełniają go swoimi badaniami Reklewski [9] i Wajda [12]. Opracowania te dotyczą przeważnie małych liczebnie grup zwierząt ubijanych w jednokowej kategorii ciężaru ciała lub wieku. Wskazują one również na zależności pomiędzy niektórymi cechami łatwymi do określenia przyżyciowo lub po uboju zwierząt a ich wartością rzeźną. Prace Chmielnika i wsp. [2, 3] poświęcone zostały podobnym zagadnieniom lecz objęły kilka kategorii ciężaru i wieku bydła. Niniejsza praca jest dalszą kontynuacją w/w badań i stanowi przyzyczek do testowania przydatności opasowej i wartości rzeźnej buhajków ubijanych w różnym ciężarze ciała, przy wykorzystaniu do oceny łatwych do określenia cech przyżyciowych /zoometryczne bezwzględne i względne pomiary ciała, oraz wskaźniki opasu/.

W dostępnej literaturze brakuje opracowań w takim ujęciu problemowym.

2. MATERIAŁ I METODA

Materiał wyjściowy do niniejszego opracowania stanowiły dane uzyskane z doświadczenia przeprowadzonego przez Chmielnika [1] na buhajkach rasy nrb i mieszańcach nrb x charolais, opasanych w tych samych warunkach utrzymania i żywienia. Opas zakończony był z chwilą osiągnięcia przez buhajki różnych ciężarów końcowych, tj. 330, 450 i 570 kg. Każda grupa utworzona była z buhajków rasy nrb i mieszańców. Łączna liczliwość w grupach wynosiła 330 kg - 14 szt., 450 kg - 13 szt. i 570 kg - 14 szt. Rozbiór półtuszy i pełną ich dysekcję przeprowadzono zgodnie z metodą Janickiego i Chrząszczocza [6].

Obliczeń dokonano w obrębie grupy wagowej łącznie dla obu ras w celu zwiększenia liczliwości /wstępnie stwierdzono brak istotności różnic między rasami w obrębie grup ciężarowych/. W opracowaniu uwzględniono 11 pomiarów, 10 indeksów zoometrycznych, 6 wskaźników opasu oraz procentowy udział mięsa, tłuszczu i kości w półtuszy buhajków.

Poszukiwano prostych korelacji [11] pomiarów, indeksów zoometrycznych ze wskaźnikami opasu do wczesnego szacowania zdolności opasowej buhajów oraz zależności pomiarów, indeksów zoometrycznych i wskaźników opasu z udziałem poszczególnych tkanek w półtuszy, do ewentualnego określania wartości rzeźnej.

Dodatkowo w pracy obliczono następujące wskaźniki: zużycie białka w g na 1 kg przyrostu mięsa oraz zużycie jednostek owsianych na przyrost 1 kg mięsa i skorelowano je z udziałem tkanek w półtuszy.

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Analizując zależności pomiarów i indeksów zoometrycznych ze wskaźnikami opasu /tab. 5 i 6/ nie stwierdzono możliwości szacowania zdolności opasowej buhajków ubijanych przy różnych ciężarach końcowych /330, 450 i 570 kg/.

Wystąpiły statystycznie udowodnione zależności niektórych pomiarów i indeksów, z przyrostami dziennymi w gramach w grupie 330 kg. Statystycznie wysokoistotne zależności to: wysokość w krzyżu $r = 0,675$, skośna długość tułowia $r = -0,686$, indeks zwierzęcości $r = 0,677$, indeks przebudowania zadu $r = 0,697$.

Natomiast bardzo wysokoistotne zależności stwierdzono w indeksie wydłużenia tułowia $r = -0,907$. Również bardzo wysokoistotna zależność wystąpiła między pomiarem wysokości w krzyżu a przyrostem bezwzględnym w kg $r = -0,853$, w grupie 450 kg. Dobicki i Juszczak [4] podają wysokoistotne korelacje $r = +0,55 - 0,60$, niektórych pomiarów i indeksów z przyrostami dziennymi. Z użyciem składników pokarmowych korelowała istotnie w grupie 450 kg, szerokość klatki piersiowej, a w grupie 570 kg – obwód klatki piersiowej. Wg Heidlera [5] ze wzrostem wysokości w kłacie, głębokości i szerokości klatki piersiowej maleją przyrosty dzienne, a wzrasta użycie składników pokarmowych na 1 kg przyrostu.

Obliczono współczynniki korelacji prostej pomiędzy 11 parami zoometrycznymi a procentowym udziałem mięsa, tłuszcza i kości w półtuszy prawej buhajków /tab. 7/. Nie stwierdzono pomiędzy tymi cechami istotnych statystycznie zależności, które pozwoliłyby na podstawie badanych pomiarów określić wartość rzeźną /udział mięsa, tłuszcza i kości/ buhajków opasanych do różnych cięzarów końcowych /330, 450 i 570 kg/. Wystąpiła jedynie dodatnia korelacja wysokoistotna statystycznie pomiędzy długością głowy a procentową zawartością kości w półtuszy buhajków, ubijanych przy cięzarze 330 kg / $r = 0,736$ / oraz istotna statystycznie pomiędzy wysokością w krzyżu a udziałem kości w półtuszy buhajków o cięzarze końcowym 570 kg / $r = 0,584$ /.

Obliczone w podanym układzie zależności pomiędzy 10 indeksami zoometrycznymi a procentowym składem tkankowym półtuszy prawej buhajków /tab. 8/ okazały się również statystycznie nieistotne i nie mogą stanowić podstawy do szacowania wartości rzeźnej. Stwierdzono jedynie bardzo wysokoistotną statystycznie korelację pomiędzy indeksem wyrażającym stosunek niednicy do klatki piersiowej a zawartością tłuszcza w półtuszy buhajków, ubijanych przy cięzarze końcowym 570 kg / $r = 0,864$ / oraz statystycznie wysokoistotną zależność pomiędzy tym samym indeksem a udziałem kości buhajków z grupy 570 kg / $r = -0,772$ / . Określeniem związków pomiędzy pomiarami i indeksami zoometrycznymi a wartością rzeźną buhajków, zajmo-

wali się między innymi Dobicki i Juszczak [4], Witt [14], Jankowski [7] oraz Langlet i wsp. [8]. Badania te dotyczyły jednak odmiennych cech wartości rzeźnej /wydajność rzeźna, indeks mięsności, stosunek mięsa do kości itp./, a ponadto nie uwzględniały różnych ciężarów ubojowych. Nie stwierdzili oni ścisłejszych korelacji między budową ciała a wartością rzeźną opasanych zwierząt.

W badaniach własnych zależności układły się dosyć przypadkowo i poza wyjątkami podanymi w opisie wyników nie były statystycznie istotne. Kierunki zależności w poszczególnych grupach wagowych były często zróżnicowane, co można tłumaczyć trwającymi procesami wzrostu i rozwoju /zmiany proporcji ciała i poszczególnych tkanek/ oraz małą liczebnością zwierząt w poszczególnych grupach wagowych buhajków. Wskazuje na to również duża zmienność niektórych cech /Sx, Vx/, których charakterystyka statystyczna podana jest w tabeli 1,2,3 i 4.

Zależności pomiędzy cechami charakteryzującymi przebieg opasu a składem tkankowym półtuszy prawej buhajków opasanych do różnych ciężarów końcowych, zamieszczono w tab. 9.

W grupie buhajków ubijanych przy ciężarze 330 kg, stwierdzono wysokostatystyczne korelacje proste pomiędzy cechą zużycia białka ogółem a zawartością tłuszczy w półtuszy.

/r = 0,744/ oraz zużyciem białka na 1 kg przyrostu a zawartością tłuszczy /r = 0,685/. Natomiast istotne statystycznie korelacje wystąpiły pomiędzy zawartością tłuszczy w półtuszy a takimi cechami jak: zużycie jednostek ogółem /r = 0,598/ oraz zużycie jednostek na 1 kg przyrostu /r = 0,569/.

W grupie 450 kg wystąpiły istotne korelacje pomiędzy następującymi cechami: przyrostem dziennym w g a procentem tłuszczy w półtuszy /r = - 0,559/, a także pomiędzy zużyciem jednostek owsianych ogółem a procentem tłuszczy półtuszy /r = 0,552/.

Romer i Czaja w swojej pracy [10] podają współczynnik korelacji pomiędzy przyrostem a udziałem mięsa w półtuszy buhajków /450 kg/ o wartości r = 0,409, jako istotny statystycznie.

Wymieniają również podobną, chociaż ujemną korelację z udziałem tłuszczu oraz nieistotną z udziałem kości. W pracy własnej nie stwierdzono takich związków. Występujące powiązania pomiędzy zużyciem białka i jednostek owsianych a udziałem tłuszczu w tuszy, mogłyby mieć znaczenie jedynie w grupie 330 kg.

Dodatkowo obliczone wskaźniki, a mianowicie zużycie jednostek owsianych oraz zużycie białka na 1 kg przyrostu mięsa, odniesione do udziału poszczególnych tkanek w półtuszy/istotne i wysokoistotne statystycznie korelacje/ wskażają, zgodnie z wykazanymi zależnościami /tab. 9/, na przydatność przeliczania zużytej paszy na jednostkę produktu /mięsa/ w końcowej ocenie intensywności opasu. Ze względu jednak na konieczność określenia ilości mięsa mogą mieć ograniczone zastosowanie.

4. WNIOSKI

1. Pomiędzy badanymi pomiarami i indeksami zoometrycznymi a wybranymi wskaźnikami opasu nie wystąpiły w doświadczeniu jednoznaczne powiązania, w oparciu o które można by określić wartość opasową buhajków.
2. Nie stwierdzono ściślejszej zależności pomiędzy budową ciała /pomiary i indeksy zoometryczne/ a składem tkankowym półtuszy buhajków ubijanych przy różnych ciężarach ciała /330, 450 i 570 kg/.
3. Badane w doświadczeniu stosunki wskaźników opasu do składu półtuszy wskazują na możliwość szacowania zawartości tłuszczu w tuszy, na podstawie zużycia białka i jednostek owsianych w grupie buhajków ubijanych przy ciężarze końcowym 330 kg.

L i t e r a t u r a

1. Chmielnik H.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, nr 1, 1976
2. Chmielnik H. i wsp.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, nr 2, s. 35-44, 1977
3. Chmielnik H. i wsp.: Zeszyt Nauk. ATR Bydgoszcz, Zootechnika, nr 2, s. 45-53, 1977
4. Dobicki A., Juszczak J.: RNR, t. B-95-1, s. 65-87, 1973
5. Heidler W.: Archiv. für Tierzucht t.10, zeszyt. nr4, s. 319-327, 1967
6. Janicki M.A., Chrząszez T.: Maszynopis, Instytut Przemysłu Mięsnego, Warszawa, 1962
7. Jankowski W.: Prace i materiały zootechniczne, PAN, zeszyt. nr7. PWN Warszawa, 1975.
8. Langlet J. F., Gravert H. O., Rosenhahn E.: Zeitschrift für Tierzuchtung und Züchtungsbiologie, t. 83, zeszyt. nr.4, s.358-370, 1967.
9. Reklewski Z.: Roczniki habilitacyjne, zeszyt. nr5, PAN Jastrzębiec, 1974
10. Romer J., Czaja H.: Zeszyt. Probl. RNR, zeszyt. nr172, s. 57-61, 1975
11. Ruszczyc Z.: Metodyka Doświadczonów Zootechnicznych, PWNiL, Warszawa, 1970
12. Wajda St.: Zeszyt Nauk. ATR Olsztyn, Zootechnika, nr 5, 1973
13. Wichałecz H.: Biul. Inf. Zoet., 8,1, s. 4-29, 1970
14. Witt M.: Züchtungskunde, 39, 6, s. 469-475, 1967

Tabela 1

Charakterystyka statystyczna % udziału mięsa, tłuszczy, kości w półtuszy prawej buhańców ubijanych przy różnych ciężarach ciała

Statistical characteristics of percentage content - meat, fat and bones in half carcass of bulls slaughtered with different body weight

Wyznacznienie specification	Ciężar przy uboju /kg/ live weight before slaughter			
		330	450	570
mięso	\bar{x}	69,12	67,65	65,23
meat	S_x	1,447	1,992	2,743
	V_x	2,094	2,945	4,205
tłuszcze	\bar{x}	13,04	15,65	19,77
fat	S_x	0,936	1,970	2,136
	V_x	7,175	12,586	10,803
kości	\bar{x}	17,46	16,23	14,60
bones	S_x	1,142	1,069	0,966
	V_x	6,540	6,586	6,617

\bar{x} - średnia arytmetyczna arithmetical means

S_x - odchylenie standardowe standard deviation

V_x - współczynnik zmienności variance coefficient

Tabela 2

Charakterystyka statystyczna pomiarów zoometrycznych buhajków ubijanych przy różnych ciężarach ciała
 Statistical characteristics of body measures of bulls slaughtered with different body weight

Pomiary zoometryczne body measures	Ciężar przy uboju /kg/ live weight before slaughter			
	330	450	570	
1. Wysokość w kłębie height at withers	\bar{x} Sx Vx	109,86 3,655 3,327	118,00 3,000 2,542	125,36 2,098 1,673
2. Wysokość w krzyżu height at sacrum	\bar{x} Sx Vx	115,43 3,031 2,626	123,00 2,646 2,151	130,50 3,107 2,381
3. Skośna długość tułowia oblique body length	\bar{x} Sx Vx	126,64 4,765 3,763	137,38 4,482 3,263	157,71 5,341 3,387
4. Szerokość klatki piersiowej width of chest	\bar{x} Sx Vx	36,57 2,102 5,747	39,92 1,801 4,512	45,86 1,916 4,178
5. Głębokość klatki piersiowej depth of chest	\bar{x} Sx Vx	56,21 3,142 5,590	57,77 2,920 5,054	66,50 1,951 2,934
6. Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	\bar{x} Sx Vx	40,57 2,311 5,696	43,46 1,713 3,943	49,07 1,542 3,143

c.d. tabeli 2

7. Szerokość zadu w kulszach width of rump in sciats	\bar{x} S_x V_x	38,21 1,888 4,942	41,85 1,994 4,764	46,00 1,840 3,999
8. Szerokość głowy width of head	\bar{x} S_x V_x	20,00 0,961 4,804	22,62 1,758 7,771	23,57 1,158 4,912
9. Długość głowy length of head	\bar{x} S_x V_x	43,14 1,231 2,855	47,23 1,964 4,159	52,14 1,562 2,996
10. Obwód klatki piersiowej chest girth	\bar{x} S_x V_x	153,43 2,593 1,690	171,31 2,562 1,496	181,71 3,221 1,680
11. Obwód nadpęcia Cannon circumference	\bar{x} S_x V_x	18,00 1,468 8,153	19,85 0,555 2,794	20,50 0,519 2,531

Tabela 3

Charakterystyka statystyczna indeksów zoometrycznych buhajków ubijanych przy różnych ciężarach ciała

Statistical characteristics of conformatiom indexes of bulls slaughtered with different body weight

Indeksy indexes	ciężar przy uboju /kg/ live weight before slaughter			
	330	450	570	
1. Wysokoźność long-leggednes	\bar{x} Sx Vx	48,74 3,355 6,883	50,96 3,264 6,406	46,90 1,477 3,149
2. Wydłużenia tułowia body elongation	\bar{x} Sx Vx	115,45 6,886 5,965	116,51 5,114 4,389	125,71 5,032 4,003
3. Stosunek mied- nicy do klatki piersiowej relation pelvis to chest	\bar{x} Sx Vx	90,35 6,372 7,052	91,99 5,457 5,932	93,51 4,434 4,741
4. Klatki pier- siowej chest	\bar{x} Sx Vx	65,16 4,388 6,733	69,32 5,624 8,113	69,04 4,005 5,801
5. Zwięzłość compactness	\bar{x} Sx Vx	121,37 5,069 4,177	124,80 4,096 3,262	121,69 4,575 3,759

c.d. tabeli 3

6. Przebudowania zadu redevelopment of rump	\bar{x} S_x V_x	104,98 1,950 1,857	104,27 2,183 2,094	104,11 1,982 1,903
7. Zwężenia zadu rump narrowing	\bar{x} S_x V_x	106,19 3,773 3,553	104,00 4,928 4,738	107,14 4,923 4,595
8. Kościościoł boniness	\bar{x} S_x V_x	16,41 1,138 6,932	16,83 0,610 3,623	16,33 0,447 2,734
9. Szerokości czole width of forehead	\bar{x} S_x V_x	46,68 2,026 4,340	47,94 3,934 8,207	45,22 1,979 4,377
10. Wielkości głowy proportions of head	\bar{x} S_x V_x	39,26 2,102 5,354	40,11 1,893 4,720	41,62 0,950 2,283

Tabela 4

**Charakterystyka statystyczna wskaźników opasu buhajków
ubijanych przy różnym ciężarze ciała**

**Statistical characteristics of fattening indices of bulls
slaughtered with different body weight**

Wskaźniki opasu fattening indices	Ciążar przy uboju /kg/ live weight before slaughter			
	330	450	570	
1. Przyrost bez- wsględny w kg total gain	\bar{x} S_x V_x	290,19 2,761 0,951	400,46 5,577 1,393	533,24 3,641 0,683
2. Przyrost dzien- ny w g daily gain	\bar{x} S_x V_x	1 032,00 21,00 2,029	1 018,00 85,00 8,326	1 086,00 77,00 7,545
3. Zużycie białka ogółem kg protein usage	\bar{x} S_x V_x	120,62 4,904 4,066	197,50 17,462 8,841	308,64 40,568 13,144
4. Zużycie białka na 1 kg przy- rostu protein per kg of gain	\bar{x} S_x V_x	414,75 17,903 4,317	493,57 45,226 9,163	580,01 74,781 12,893

Współzależności zachodzące pomiędzy pokrojem ...

c.d. tabeli 4

5. Zużycie jednostek siewianych ogółem eat feed units usage	\bar{x} S_x V_x	1 167,03 47,298 4,053	2 104,86 251,643 11,955	3 444,12 420,691 12,215
6. Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu eat feed units per kg of gain	\bar{x} S_x V_x	3,996 0,202 5,043	5,262 0,668 1,270	6,460 0,794 12,296
7. Zużycie białka /g/ na 1 kg przyrostu mięsa protein per kg of meat gain	\bar{x} S_x V_x	1 093,00 61,00 5,554	1 311,00 118,00 9,012	1 543,00 188,00 12,158
8. Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu mięsa eat feed units per kg of meat gain	\bar{x} S_x V_x	10,581 0,625 5,904	13,973 1,570 11,237	16,870 1,870 11,087

Współczynniki korelaacji prostej pomiędzy pomiarami zoometrycznymi a niektórymi wskaźnikami opasu buhajków ubijanych przy różnych ciężarach końcowych
 Coefficients of simple correlation between body measures and some fattening indices of bulls slaughtered with different body weight

Pomiary zoometryczne	Cięzar preyboju /kg/ live weight before slaughter					
	330					
	Przyrost w kg	Przyrost dzieńny w g	Zużycie białka ogółem	Zużycie białka na 1 kg przyrostu	Zużycie protein ogółem	Zużycie protein na 1 kg przyrostu
	total gain	daily gain	protein usage	protein per kg of gain	protein feed units	protein usage per kg of gain
1. Wysokość w kłębku height at withers	0,460	0,366	-0,221	-0,375	-0,080	-0,036
2. Wysokość w krzyżu height at scrotum	0,339	0,875 ^{**}	-0,289	-0,377	-0,167	-0,231
3. Skośna długość tułowia oblique body length	-0,364	-0,686 ^{**}	0,256	0,350	0,165	0,312
4. Szerokość klatki pier- siowej width of chest	0,012	-0,275	0,019	-0,127	-0,216	-0,173
5. Główkowa klatka piersiowej denth of chest	0,016	0,121	-0,214	-0,203	-0,193	-0,055
6. Szerokość żadu w biodrach width of rump in hips	0,416	0,545 ^{**}	-0,001	-0,159	-0,014	-0,064

ord. tabl. 5

Ciązar przy uboju /kg/ Live weight before slaughter		330				
Pomiary konometryczne body measures	Przyrost w kg daily gain	Przyrost dzielony w %	Zużycie białka ogółem	Zużycie białka na 1 kg przyrostu	Zużycie j. o. na 1 kg przy- rostu	Zużycie proteinu per kg gain
		total gain	protein usage	protein per kg of gain	rest feed units usage	feed units per kg of gain
7. Szerokość sedu w kulachach	0,187	0,202	-0,047	-0,117	-0,081	-0,012
8. Szerokość głowy width of head	0,203	0,000	-0,173	-0,216	-0,076	0,087
9. Długość głowy Length of head	-0,162	-0,639 ^X	0,058	0,000	0,014	0,129
10 ^Y . Obwód płaski pier- ścieniowej sheet girth	-0,300	0,223	-0,107	-0,068	-0,352	-0,443
11 ^Y . Obwód nadpęcia cannon circumference	-0,091	0,000	-0,131	-0,106	-0,127	-0,206

c.d. tabell 5

Pomiary zoometryczne body measures	Ciezar przy uboju / kg/ live weight before slaughter					
	450					
	Przyrost w kg w g	Przyrost dzienny daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na przyrostu protein per kg	Zużycie j.o. na przyrostu protein units per kg gain	Zużycie j.o. na przyrostu protein units per kg gain
1. Wysokość w kłębie height at withers	0,269	0,249	-0,242	-0,278	-0,223	-0,240
2. Wysokość w kryżu height at sacrum	-0,853	0,115	-0,097	-0,061	-0,052	-0,023
3. Skosna długość tułowia oblique body length	-0,091	0,000	0,042	0,053	0,045	0,060
4. Szerokość klatki piersiowej width of chest	-0,079	-0,536	0,585 ^x	0,581 ^x	0,580 ^x	0,485
5. Giebokosc klatki piersiowej depth of chest	0,335	0,105	-0,011	-0,063	-0,069	-0,105
6. Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	-0,059	-0,170	0,169	0,174	0,184	0,193
7. Szerokość zadu w kulszach width of rump in solarts	0,299	0,136	-0,095	-0,158	-0,107	-0,147
8. Szerokość głowy width of head	-0,091	-0,169	0,045	0,058	0,105	0,115
9. Długość głowy length of head	0,271	0,019	0,068	0,019	0,072	0,059
10. Obwód klatki piersiowej Chest girth	0,036	-0,154	0,160	0,153	0,068	0,067
11. Obwód nadgęcia cannon circumference	0,671 ^x	0,595 ^x	-0,451	-0,559 ^x	-0,444	-0,485

o.d. tabela 5

Pomiary zoometryczne body measures	Ciężar przy uboju /kg/ live weight before slaughter					
	570					
	Przyrost w kg	Przyrost dzienny w g	Zużycie białka na ogółem	Zużycie białka na 1 kg przy- rostu	Zużycie j.o. na ogółem	Zużycie j.o. na 1 kg przy- rostu
	total gain	daily gain	protein usage	protein per kg of gain	oat feed units per kg of gain	oat feed units per kg of gain
1. Wysokość w kłębie height at withers	-0,303	-0,159	0,042	0,075	0,052	0,066
2. Wysokość w kryżu height at sacrum	-0,078	0,092	0,151	0,170	-0,028	-0,021
3. Skosna długość tułowia oblique body length	-0,365	0,042	-0,188	-0,191	-0,005	0,013
4. Szerokość klatki piersiowej width of chest	0,082	-0,182	0,173	0,144	0,300	0,294
5. Główkowa szerokość klatki piersiowej depth of chest	-0,135	-0,357	0,399	0,423	0,359	0,371
6. Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	-0,222	0,139	-0,002	-0,008	-0,174	-0,143
7. Szerokość zadu w kulszach width of rump in scats	0,299	0,338	-0,266	-0,278	-0,526	-0,537
8. Szerokość głowy width of head	0,133	0,501	-0,244	-0,215	-0,398	-0,392
9. Długość głowy length of head	-0,371	-0,317	0,269	0,310	0,237	0,246
10. Obwód klatki piersiowej chest girth	-0,191	-0,621	0,569	0,594	0,650	0,653
11. Obwód nadpectorium cannon circumference	-0,550	-0,222	0,082	0,096	0,112	0,109

Tabela 6

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy indeksami zoometrycznymi a niektórymi wskaźnikami opasu bujakków ubijanych przy różnych ciężarach końcowych

Coefficients of simple correlation between conformation indexes and some fattening indices of bulls slaughtered with different body weight

Indeksy indexes	Cięzar przy uboju /kg/ live weight before slaughter				
	Przyrost w kg	Przyrost dzienny w g	Zużycie białka ogółem	Zużycie białka na 1 kg przy- rostu	Zużycie 1 j. o. na 1 kg przy- rostu
			daily gain	protein usage per kg of gain	cat feed units usage per kg of gain
1. Wysokość long-longness	0,227	-0,038	0,084	-0,008	0,133
2. Wydłużenie tylu body elongation	-0,488	-0,907 ***	0,294	0,444	0,154
3. Stosunek miednicy do klatki piersiowej relation pelvis to chest	-0,245	-0,437	-0,030	0,031	-0,147
4. Klatki piersiowej chest	-0,022	-0,439	0,084	0,023	-0,066
5. Zwiększość compactness	0,236	0,677 ***	-0,280	-0,350	-0,294

o.d. tabeli 6

Indeksy indexes	Ciązar przy uboju /kg/ live weight before slaughter				320
	Przyrost w kg daily gain	Przyrost dzienny w g daily gain	Zużycie białka ogółem protein usage	Zużycie białka na 1 kg przy- rostu protein per kg of gain	
6. Przebudowania zadu redevelopment of rump	-0,372	0,697**	0,080	0,222	-0,030 -0,231
7. Zwiększenia zadu rump narrowing	0,484	-0,142	0,042	-0,079	0,098 0,021
8. Kośćistość boniness	-0,367	0,144	-0,063	0,068	-0,107 -0,255
9. Szerokość ozola width of forehead	0,623*	-0,322	-0,098	-0,238	0,046 0,063
10. Wielkość głowy proportions of head	-0,413	-0,621*	0,220	0,332	0,096 0,116

o.d. tabeli 6

Indeksy Indexes	Ciążar przy uboju /kg/ Live weight before slaughter		Przyrost w kg total gain	Przyrost dzienny w g daily gain	Zużytole białka ogółem protein usage	Zużytole białka na 1 kg przyrostu protein per kg of gain	Zużytole j.o. ogółem oat feed units usage	Zużytole j.o.na rostu oat feed units per kg of gain
	450							
1. Wysokoność long-toedness	-0,168	0,042	-0,224	-0,047	-0,027	-0,002		
2. Wydłużenia tułowia body elongation	-0,222	-0,172	0,002	0,069	0,160	0,173		
3. Stosunek średnicy do klatki piersiowej	-0,003	-0,295	0,320	0,313	0,309	0,299		
4. Klatki piersiowej - chest relation	-0,252	-0,375	0,343	0,378	0,376	0,391		
5. Zwiezłość - compactness	0,114	-0,061	0,036	-0,148	-0,010	-0,027		
6. Przebudowania zadu Redevelopment of rump	-0,216	-0,158	0,231	0,312	0,248	0,287		
7. Zwiększenia zadu rump narrowing	-0,370	-0,343	0,260	0,325	0,283	0,279		
8. Kościistość boniness	0,295	0,129	-0,199	-0,249	-0,192	-0,231		
9. Szerokość okoła width of forehead	-0,226	-0,096	-0,004	0,033	0,051	0,080		
10. Wielkość głowy proportions of head	0,097	-0,258	0,214	0,191	0,193	0,165		

o.d. tabeli 6

Indeksy indexes	Ciązar przy uboju /kg/ live weight before slaughter		Zużycie białka ogółem		Zużycie białka na 1 kg przyrostu		Zużycie j.o. na ogółem 1 kg przyros- tu	
	Przyrost w kg	Przyrost dzienny w g	total gain	daily gain	protein usage	protein per kg	cat feed units	cat feed units per kg of gain
1. Wysokość long-toelessness	-0,069	0,315			-0,286	-0,416	-0,324	-0,333
2. Wydłużenia tułowia body elongation	-0,197	0,059			-0,194	-0,209	-0,007	0,006
3. Stosunek niednicy do klatki piersiowej relation pelvis to chest	0,219	-0,364			0,150	0,125	0,367	0,355
4. Klatki piersiowej-chest	0,138	0,013			-0,075	-0,108	0,033	0,024
5. Zwężisko - compactness	0,216	-0,329			0,393	0,410	0,284	0,273
6. Przebudowania zadu redvelopment of rump	0,180	0,190			0,149	0,147	-0,082	-0,083
7. Zwężenia zadu rump narrowing	-0,369	-0,263			0,269	0,272	0,301	0,310
8. Kościostos - boniness	0,420	-0,060			0,060	0,055	0,141	0,211
9. Szerokości czola width of forehead	0,410	0,593 ^X			-0,447	-0,444	-0,600 ^X	-0,619 ^X
10. Wielkości głowy proportions of head	-0,251	-0,446			0,428	0,461	0,455	0,478

Tabela 7

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy niektórymi pomiarami geometrycznymi a składem tkankowym półtuszy prawej bunażków ubijanych przy różnych diezach cięcia

Coefficients of simple correlation between body measures and the tissue composition of half carcass of bulls slaughtered with different body weight

Pomiary geometryczne body measures	Ciązar przy uboju /kg/ live weight before slaughter				Kość bones	
	330	450	Mięso meat	Tłuszcze fat		
1. Wysokość w kieblie height at withers	-0,192	-0,176	0,041	-0,089	-0,164	0,431
2. Wysokość w kryżu height at sacrum	-0,029	0,065	-0,062	0,219	-0,371	0,252
3. Skosna długość tułowia oblique body length	-0,134	0,233	0,042	-0,240	0,228	0,039
4. Szerokość klatki pier- siowej - width of chest	0,000	-0,205	0,222	-0,374	0,461	-0,152
5. Głębokość klatki pier- siowej-depth of chest	-0,162	-0,091	0,252	-0,380	0,367	0,045
6. Szerokość zadu w bio- drach-width of rump in hips	-0,423	0,051	0,497	0,289	-0,175	-0,228
7. Szerokość zadu w kul- szach-width of rump in scrotals	-0,308	-0,076	0,431	-0,217	0,229	-0,024
8. Szerokość głowy width of head	-0,243	-0,159	0,439	-0,368	0,203	-0,313
9. Długość głowy length of head	-0,516	-0,025	0,736 XX	-0,556	0,314	0,535
10. Obwód klatki piersiowej chest girth	-0,259	-0,116	0,439	0,116	0,093	-0,399
11. Obwód nadpęcia cannon circumferenc	0,036	-0,042	0,001	0,106	-0,178	0,113

o.d.: tabeli 7

Pomiary zoometryczne body measures	Ciezar przy uboju /kg/ Live weight before slaughter	
	Mięso meat	Tłuszcze fat
1. Wysokość w kłębie height at withers	-0,046	-0,063
2. Wysokość w kryżu height at sacrum	-0,218	0,047
3. Skośna długość tułowia oblique body length	0,201	-0,025
4. Szerokość klatki piersiowej width of chest	-0,010	0,024
5. Głębokość klatki piersiowej depth of chest	-0,438	0,459
6. Szerokość zadu w biodrach width of rump in hips	0,346	-0,478
7. Szerokość zadu w kulszach width of rump in scutates	-0,095	-0,086
8. Szerokość głowy width of head	-0,020	-0,085
9. Długość głowy length of head	0,134	-0,217
10. Obwód klatki piersiowej chest girth	-0,206	0,259
11. Obwód nadpęcia gannon circumference	-0,072	-0,024
		0,152
	570	Kości bones
		0,283
		0,584 z
		-0,473
		0,038
		0,076
		0,061
		0,259
		0,300
		0,035
		-0,069
		0,152

Tabela 8

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy indeksami zoometrycznymi a składem tkankowym półtuszy prawej kuhajków ubijanych przy różnych ciężarach ciała

Coefficients of simple correlation between conformation indexes and tissue composition of half carcass of bulls slaughtered with different body weight

Indeksy indexes	Ciążarnie kuhajków przy uboju /kg/ live weight before slaughter				
	330	450	Mięso meat	Tłuszcz fat	Kości bones
1. Wysokoność long - length	0,039	0,174	-0,200	0,231	-0,333 0,131
2. Wydłużenia tułowia body elongation	0,015	0,049	0,016	-0,134	0,264 -0,207
3. Stosunek międnicę do klatki pierwsiowej	0,351	-0,208	-0,258	-0,463	0,455 0,032
4. Klatki pierwsiowej relation pelvis to chest	0,151	-0,120	-0,030	0,036	0,037 -0,141
5. Związek głowy with neck	0,030	-0,275	0,140	0,432	-0,168 -0,202
6. Przebudowania zadu rederevelopment of rump	0,267	-0,189	-0,129	0,343	-0,195 -0,259
7. Zwężenia zadu rump narrowing	-0,239	0,180	0,195	0,452	-0,369 -0,165
8. Kości głowy boniness	0,122	-0,125	-0,007	0,145	-0,028 -0,208
9. Szerokości czola width of forehead	0,191	-0,143	-0,113	-0,066	0,042 0,044
10. Wielkości głowy proportions of head	-0,184	-0,071	0,358	-0,462	0,368 0,209

o.d. tabeli 8

Ciązar bujajków prey uboju /kg/ Live weight before slaughter			
Indeksy Indexes	Mięso meat	Tłuszcze fat	Kości bones
570			
1. Wysokość long-leggedness	0,441	-0,528	0,076
2. Wydłużenia tułowia body elongation	0,191	0,003	-0,326
3. Stosunek międnicy do klatki piersiowej relation pelvis to chest	-0,141	0,864 ***	-0,772 **
4. Klatki piersiowej chest	0,222	-0,224	-0,016
5. Zwięzłość compactness	-0,268	0,138	0,258
6. Przebudowanie zadu Redevelopment of rump	-0,229	0,111	0,480
7. Zwężanie zadu rump narrowing	0,347	-0,223	-0,153
8. Kościelistość - boniness	0,107	0,038	0,032
9. Szerokość ozola width of forehead	-0,120	0,060	0,312
10. Wielkość głowy proportions of head	0,258	-0,275	-0,204

Tabela 9

Współczynniki korelacji prostej pomiędzy wskaźnikami opasu a składem tkankowym półtuszy prawej buchałków ubijanych przy różnych cięzachach ciała
 Coefficients of simple correlation between fattening indices and tissue composition of half carcass of bulls slaughtered with different body weight

Wskaźniki opasu fattening indices	Cięzar buhałków przy uboju /kg/ Live weight before slaughter			
	320	450	450	450
Mięso meat				
Tłuszcze fat				
Kość i bones				
Wiese meat				
Trussons fat				
Kości bones				
Cieźci bones				
1. Przyrost bieżący /kg/ daily gain	-0,020	0,155	-0,125	-0,184
2. Przyrost dzienny /g/ daily gain	0,139	-0,380	0,005	0,252
3. Zużycie białka ogółem protein usage	0,338	0,744 **	-0,204	-0,249
4. Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg of gain	-0,327	0,685 **	-0,185	-0,216
5. Zużycie j.o. ogółem fat feed units usage	-0,195	0,596 **	-0,217	-0,294
6. Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu fat feed units per kg of gain	-0,187	0,569 **	-0,262	-0,251
Zużycie białka na 1 kg przy- rostu mięsa protein per kg of meat gain	-0,712 **	0,674 **	0,364	-0,696 **
Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu mięsa fat feed units per kg of meat gain	-0,771 **	0,737 **	0,342	-0,601 **

o.d. tabela 9

Wskaźniki opasu	Ciężar białyków przy uboju / kg/ live weight before slaughter	
Fattening indices		
	570	
		Mięso meat
		Flüsses fat
		Kosz bones
1. Przyrost bezwzględny / kg/ total gain	-0,362	0,437
2. Przyrost dzienny / g/ daily gain	-0,184	0,091
3. Zużycie białka ogółem protein usage	0,077	0,016
4. Zużycie białka na 1 kg przyrostu protein per kg of gain	0,081	-0,002
5. Zużycie j.o. ogółem of feed units usage	0,108	0,019
6. Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu of feed units per kg of gain	0,124	-0,001
Zużycie białka na 1 kg przyrostu mięsa	-0,347	0,399
Protein per kg of meat gain		0,015
Zużycie j.o. na 1 kg przyrostu mięsa of feed units per kg of meat gain	-0,615 ^Z	0,616 ^Z
		0,275

КОРРЕЛЯЦИИ СУЩЕСТВУЮЩИЕ МЕЖДУ ЭКСТЕРЬЕРОМ, КОРМОВОЙ ПРИГОДНОСТЬЮ И ТКАНЕВЫМ СОСТАВОМ ТУШ БЫЧКОВ, УБИВАЕМЫХ С РАЗНЫМ ВЕСОМ ТЕЛА

Резюме

Целью работы было установить можно ли для определения кормовой пригодности и убойной ценности бычков, убиваемых с разным конечным весом, использовать легко определяемые прижизненные черты, т.е. зоометрические измерения и некоторые показатели откорма /потребление корма/. Исследования охватили 41 г.бычков в трех группах веса тела 330 кг, 450 кг и 570 кг.

На основании коэффициентов простой корреляции между измерениями и зоометрическими индексами и некоторыми показателями откорма не отметили однозначных связей, на основании которых можно бы определять кормовую ценность бычков во всех исследуемых группах веса. Отсутствуют тоже корреляции между экстерьером /измерения и индексы/ и морфологическим составом туш при оценке их убойной ценности. Отметили только возможность оценки содержания жира в полуутяже на основании потребления белка и овсяных единиц, но только в группе бычков конечным весом в 330 кг. Некоторую пригодность при оценке интенсивности откорма бычков могут оказывать показатели потребления овсяных единиц и общего переваримого белка в пересчете на 1 кг прироста мяса.

RELATIONSHIP OF CONFORMATION, FATTENING ABILITY AND TISSUE COMPOSITION OF CARCASS OF BULLS SLAUGHTERED WITH DIFFERENT BODY WEIGHT

Summary

The aim of this paper was to find out whether easy to define live features - i.e. zoometric measures and a chosen fattening index /use of feeds/ - may be used for testing fattening value and slaughter value of young bulls, butchered at different body weight. The research was performed on 41 young bulls in 3 groups of body weight: 330 kg, 450 kg and 570 kg.

Basing on factors of simple correlation between zoometric indexes and measures and some fattening indexes no connections were found on which the fattening value of young bulls in all three groups could be defined. There is also no relationship between the body construction /measures and indexes/ and morphological composition of carcasses in its slaughter value evaluation.

The possibility of calculating fat content in half carcass /basing on the protein usage and oats units/ but it can be done only in the group of young bulls of 330 kg final weight. The indexes of oats units and crude digestible protein usage for 1 kg of meat gain may be used in the evaluation of intensivity of young bulls fattening process.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Henryk Chmielnik
Witold Podkówka
Zbigniew Urny

ŻYWIENIE MŁODEGO BYDŁA OPASOWEGO PEŁNOPORCJOWYMI
GRANULOWANYMI MIESZANKAMI PASZ Z UDZIAŁEM CAŁYCH ROŚLIN
JĘCZMIENIA

Część I. Przyrosty i wykorzystanie pasz

Celem badań było opracowanie składu pełnoporcjowych zestawów pasz z udziałem całej rośliny jęczmienia w fazie dojrzałości woskowej, uzupełnianych dostępnymi w handlu dodatkami oraz stwierdzenie możliwości skarmiania młodym bydkiem rzeźnym pasz granulowanych o zmienionej strukturze fizycznej, bez obaw wystąpienia zaburzeń w motoryce zwierza i parakeratoz jego ścian.

I. WSTĘP

W związku z dużym zapotrzebowaniem na małe mięso wołowe koniecznością staje się poszukiwanie nowych intensywnych metod opasu, między innymi na drodze poprawienia jakości pasz i żywienia zwierząt. Wysokie przyrosty zwierząt, po zaspokojeniu ich potrzeb na składniki mineralne i witaminy zależą wyłącznie od ilości dostarczonych składników energetycznych i białkowych. Składniki mineralne i witaminy oraz pewną część białka można już dzisiaj dostarczyć w produktach wytwarzanych przez przemysł. Pozostałe składniki pokarmowe należy wyprodukować w gospodarstwa, w których w zależności od warunków ekonomiczno-przyrodniczych, problem ten będzie odmiennie rozwiązany.

Podjęto więc prace nad opracowaniem zestawów pełnoporcjowych z udziałem roślin wysokowydajnych, możliwych do uprawy w warunkach regionalnych, dających się sprzątać i przyrządać technologicznie w gospodarstwie rolnym wyposażonym w dostępne środki techniczne.

Bardzo dobrym komponentem do produkcji mieszanek dla młodego bydła opasowego, może być pasza uzyskana ze zbiuru całych roślin jęczmienia zbieranego w dojrzałości woskowej [2,7,8,9,11,12, 13,19,23,29,30]. Jęczmień jest rośliną wysokowydajną w porów-

naniu z innymi gatunkami zbóż, w związku z tym w coraz to szerszym zakresie wprowadzany jest do uprawy. Zbiór całych roślin jęczmienia stwarza szansę podniesienia ujętu składników pokarmowych z jednostki powierzchni gruntu ornych.

Celem badań było opracowanie składu pełnoporcjowych zestawów pasz z udziałem całej rośliny jęczmienia, uzupełnianych dostępnymi w handlu dodatkami. Chodziło również o stwierdzenie możliwości skarmiania młodym bydkiem przeznaczonym granulowanego o zmienionej strukturze fizycznej, bez celu zwiększenia w motoryce zwierza i wystąpienia parówek jego części [20]. Badano więc wpływ żywienia różnymi związkami mieszanek pełnoporcjowych, poddanych procesowi suszania, rozdrabniania i granulowania, na wyniki produkcji mięsa, pierzgat i fizjologię trawienia. Wyniki te porównywano z rezultatami otrzymywanymi przy tradycyjnym sposobie żywienia analogicznej grupy opasów.

2. METODYKA BADAŃ

A. Technologia granulowania i opracowanie pełnoporcjowej mieszanki dla młodego bydła opasowego

Jęczmień w dojrzałości woskowej zbierano przy pomocy sieczkarni polowej. Pociętą sieczkę dostarczano do suszarni i po wysuszeniu oraz zmieleniu na młynku bijakowym otrzymano grubo poszarpaną słomę i rozdrobnione ziarna. Następnie po dodaniu pozostałych komponentów /tab. 1/ dokładnie wymieszano i poddano procesowi granulowania. W wyniku nieznacznego zwilżenia mieszanki pasz wodą wodociągową, pod działaniem wysokiego ciśnienia i temperatury w prasie pierścieniowej produkcji "Rofama", następuło jej zgranulowanie w formie cylindrycznych wałków o średnicy 28 mm.

Recepty poszczególnych zestawów paszowych przygotowano w oparciu o pasze gospodarskie, takie jak susz z całej rośliny jęczmienia, zbieranego w dojrzałości woskowej /44% ziarna, 56% słomy/, susz z buraków cukrowych i susz z zielonek. Zestawy uzupełniono dodatkami azotu niebiańskiego /koncentrat "Wałczan"/, składnikami mineralnymi /"Mikrofos", "Wałczan"/, w ilościach pokrywających potrzeby pokarmowe zwierząt. Witaminy A, D i E uzupełniono "Vitazolem" podawanym bezpoś-

rednio na paszę do koryt.

Zestaw pasz nr I opracowano dla gospodarstw, które posiadają warunki do uprawy lucerny i buraków, natomiast zestaw pasz nr II - dla gospodarstw nie mogących uprawiać lucerny /np. w wyniku wysokiego poziomu wody gruntowej/. Zestaw pasz nr III dla grupy kontrolnej, oparty został o rośliny wysokowydajne, ale konserwowane metodami tradycyjnymi. Jest on często stosowany w przeciętnych warunkach produkcyjnych. Przy opracowywaniu składu mieszanek pasz i dawek żywieniowych posługiwano się wartościami pasz z tabeli 22.

B. Badania na zwierzętach

Buhajki rasy n.c.b. w liczbie 45 sztuk pochodziły z PPGR Złotniki k/Żnina, gdzie doświadczenie było przeprowadzone w miejscowości oborze, w okresie od maja 1974 r. do lutego 1975r. Początkowy ciężar ciała części zwierząt wynosił 200 kg, a wiek około 7-8 miesięcy. Natomiast początkowy ciężar ciała pozostałej części zwierząt wynosił około 300 kg, a wiek 11-

12 miesięcy. Różny ciężar początkowy zwierząt miał dać odpowiedź w jakim terminie /wieku/ należy rozpocząć opas, przy zastosowaniu granulowanych pełnoporcjowych mieszanek z udziałem skłomy. Zwierzęta rozdzielono losowo do trzech grup żywieniowych /tab. 2/. Buhajki z I grupy doświadczalnej żywione były zestawem pasz nr I w dowolnych ilościach, a buhajki z II grupy doświadczalnej - zestawem nr II również w dowolnych ilościach. Natomiast zwierzęta z III grupy kontrolnej, żywione były tradycyjnie zestawem nr III, zgodnie z dawkami podanymi w tabeli 3. Skład chemiczny pasz zamieszczono w tabeli 4. Zadawanie pasz w dwóch odpasach dziennie było indywidualne, a spożycie ich kontrolowane. Woda była stale dostępna w automatycznych pojedłach. Zwierzęta stały na stanowiskach uwięziowych, ścieleńych skłomą. Pasze i niedojady podawano analizie chemicznej, a wartość pokarmową pasz obliczono na podstawie wyników z przeprowadzonych badań strawnosciowych.

Przyrosty ciężaru ciała zwierząt rejestrowano w odstępach 15 dniowych. Badania nad strawnością i bilansem azotu u 18 sztuk buhajków, /po 6 sztuk z każdej grupy żywieniowej,

o średnim ciężarze ciała 270 kg/ przeprowadzone w okresie sierpnia i września 1974 r. W tym czasie zwierzęta żywione ustalonymi ilościami pasz, dostarczonymi zarówno w okresie wstępnym /20 dni/, jak i w 6-dniowym okresie właściwym. Strawnosć oznaczano metodą klasyczną. Zawartość azotu w moczu i świeżym kale określono wg metody Kjeldahla. Zawartość składników pokarmowych w wysuszonym kale i paszach oraz niewydach oznaczano wg metod konwencjonalnych. Przy statystycznym opracowaniu materiału liczbowego posługiwano się ogólnie przyjętymi metodami. Istotność różnic między badanymi cechami określano stosując nowy wielokrotny test rozstępu [26].

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

A. Przebieg doświadczenia

W procesie granulowania pasz część włókna uległa rozkładowi na związki bardziej strawne, jakimi są substancje bezazotowe wyciągowe /tab. 5/. Zaobserwowane różnice w odniesieniu do innych składników pokarmowych ze względu na niedużą skalę zmian, wynikają przypuszczalnie z tzw. "błędu" pobierania prób i analiz chemicznych.

Zwierzęta szybko przywykły do pobierania granulowanej paszy, do której stopniowo je przyzwyczajano, ze względu na wysoki udział mocznika i fizyczną strukturę paszy. W pewnym okresie u kilku zwierząt w grupach doświadczalnych wystąpiły objawy chorobowe, które ustąpiły po zmianie zamknietej w paszarni partii granulowanej paszy. W czasie doświadczenia nie wystąpiły objawy związane z zahamowaniem metoryki przewodu pokarmowego.

B. Strawnosć składników pokarmowych wykorzystanie białka

Obliczone współczynniki strawności składników pokarmowych, badanych zestawów pasz zawiera tabela 6. Z danych tych wynika, że zarówno białko ogólne, jak i włókno ulegało w niejednakowym stopniu strawieniu w poszczególnych dawkach pasz. Białko ogólne najlepiej było trawione przez zwierzęta z III grupy kontrolnej, w średnim stopniu w II grupie doświadczalnej, a najniżej w I grupie doświadczalnej. Różnice strawności białka ogólnego

pomiędzy grupą I a II i III były statystycznie istotne, natomiast między grupą II a III, zbliżone do istotnej. Podobnie włókno uległo w najwyższym stopniu trawieniu w III zestawie pasz, następnie w I i II. Strawność włókna jest odwrotnie proporcjonalna do jego zawartości w jednostce pokarmowej /tab. 9/. Strawność pozostałych składników pokarmowych w rozpatrywanych zestawach pasz nie została wyraźnie zróżnicowana. Podobne wyniki otrzymał Zilenko [30], skarmiąc granulowane całe rośliny jeczmienia i porównując z tradycyjnym zestawem pasz /kiszonka, siano, pasza treściwa/. Na podstawie wyników innych opracowań można wnioskować, że różnice w strawności zestawów pasz mogą wynikać z udziału kiszonki [10], różnic w strukturze fizycznej paszy [16, 24] lub z różnego udziału skłomy [17, 24]. Z przeprowadzonego bilansu azotu, którego wyniki zamieszczono w tabeli 7, wynika, że zwierzęta żywione badanymi zestawami pasz miały dodatnią retencję azotu. Więcej azotu zatrzymały buhajki przy żywieniu III zestawem pasz, niż przy żywieniu I i II zestawem /różnice statystycznie udowodnione/. Zjawisko to starano się wyjaśnić szybkością pobierania paszy przez zwierzęta. Jednakże uzyskane wyniki, które zostały zamieszczone w tabeli 8, nie dają pełnych podstawa do takiej hipotezy. Przypuszcza się, że różnice te wypływać mogą z różnego udziału mocznika w zestawach pasz [28]. Za taką interpretacją przemawiają różne ilości azotu wydalanego z moczem z organizmów buhajków. Potwierdzenie tego poglądu znaleźć można w pracy Bareja [1]. Zarówno gorsze wykorzystanie azotu ogólnego, jak i włókna wskazują na potrzebę podjęcia dalszych prac w celu lepszego zbilansowania i podniesienia strawności składników wchodzących w skład mieszanek pełno-porcowych [3, 12, 13, 14, 27, 28].

C. Wartość pokarmowa badanych zestawów pasz

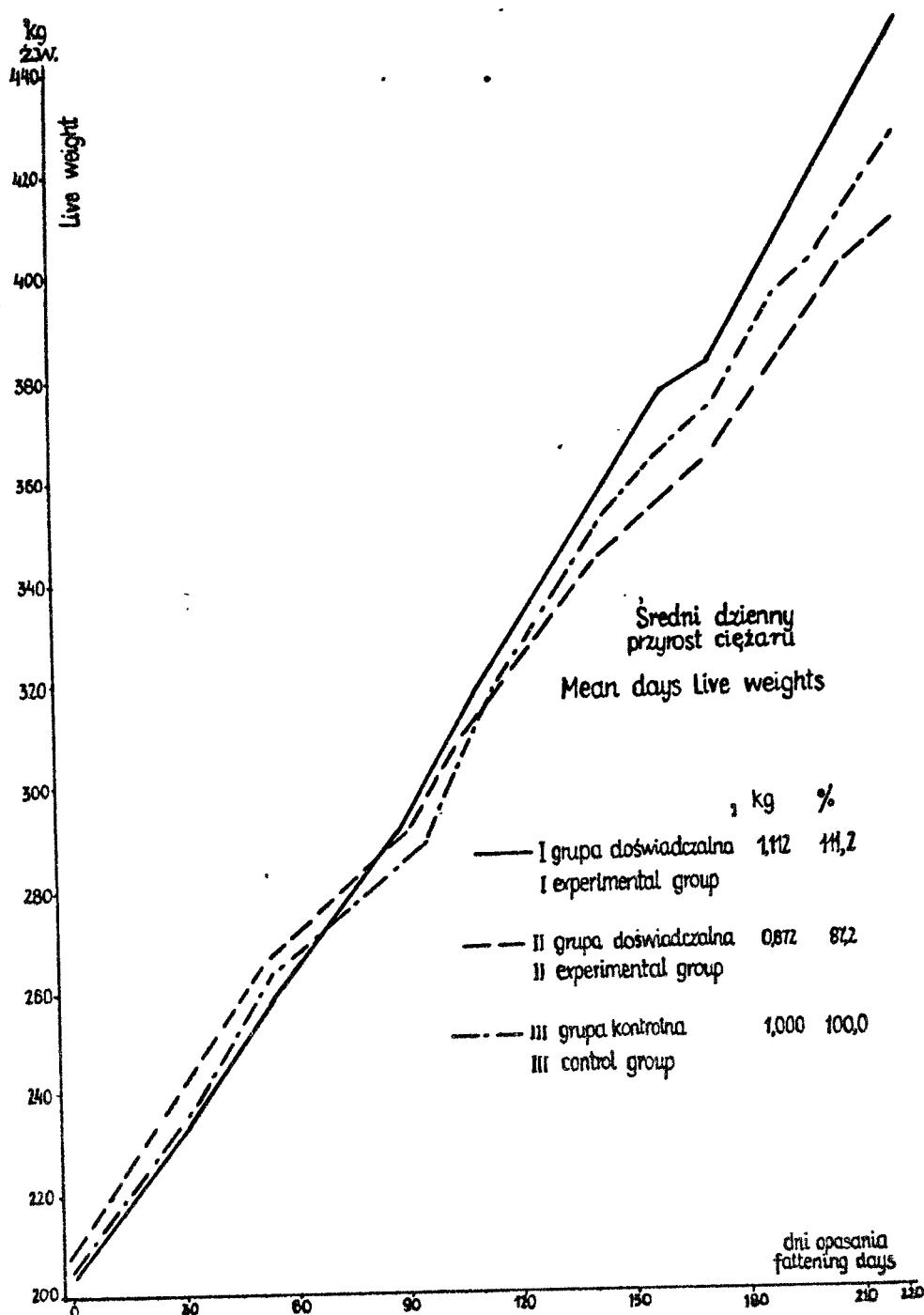
W oparciu o skład chemiczny i uzyskane współczynniki strawności obliczono wartość pokarmową zestawów pasz, zamieszczając odpowiednie dane w tabeli 9. Otrzymane wyniki w dużym stopniu odbiegły od przyjętych wartości na początku badań z tabel /Normy żywienia Zwierząt Gospodarskich/, co wpłynęło

na niewyrównanie wartości pokarmowej poszczególnych zestawów pasz. Jak wynika z tabeli 9 zestawy pasz nr II i III zawierały nadmiar białka w stosunku do zapotrzebowania zwierząt [21]. W zestawach tych różny procent białka ogólnego pochodził z mocznika. Najwyższy był w II zestawie pasz i wynosił około 53%, średni w I zestawie pasz - 38% i najniższy w zestawie III - 10% /tabela 7/. Zawartość włókna surowego przypadająca na jednostkę owsianą w doświadczalnych dawkach pasz nr I i II z udziałem całych roślin jęczmienia, przekraczała dopuszczalne normy [21]. Jak wynika z badań Karnickaja [18] wyższy poziom włókna w paszy można stosować w odniesieniu do zwierząt uprzednio przyzwyczajonych do pasz włóknistych.

D. Przyrosty ciężaru ciała

Na wykresie 1 przedstawiono graficznie tempo zmian ciężaru ciała w poszczególnych okresach opasu, z podaniem średnich wyników dla całego opasu. Ponieważ nie stwierdzono istotnego zróżnicowania pomiędzy przyrostami ciężaru w podgrupach, wyniki opracowane zostały wspólnie dla poszczególnych grup żywieniowych. Z tego wynika, że już od ciężaru 200 kg można żywić zwierzęta badanymi zestawami pasz. Prace Dzardanova [9,10] wskazują na to, że ten typ żywienia zapewnia dobre wyniki odchowu i opasu już od 20 dnia życia młodzieży.

Najwyższe przyrosty wynoszące 1112 g osiągnęły buhajki z I grupy doświadczalnej, żywione zestawem pasz nr I, nieco niższe - 1000 g z grupy III, żywione tradycyjnie i z kolei najniższe - 872 g z grupy II doświadczalnej, żywione II zestawem pasz. W porównaniu do grupy III kontrolnej, w I grupie zwierzęta osiągnęły o 11% wyższe, a w II grupie o 13% niższe przyrosty dzienne. Tempo zmian ciężaru ciała buhajków z I grupy doświadczalnej przez cały okres opasu było szybsze, niż u zwierząt z III grupy kontrolnej, a najniższe, szczeć - gólnie pod koniec opasu, wystąpiło w II grupie doświadczalnej. Krastanow [19] żywiąc buhajki rasy bułgarskiej burej, podobnym zestawem pasz z udziałem 89% mączki z całej rośliny jęczmienia, uzyskał znacznie wyższe przyrosty. W innych doświadczeniach, w których stosowano w żywieniu całą roślinę

Jęczmienia lecz w innych zestawach, uzyskano zbliżone wyniki [8,9,10,12,13,14,29]. Tendencję do niższych przyrostów stwierdzono przy żywieniu zwierząt dawkami pasz z wyższym udziałem słomy [6,17,23]. Wskazuje to na potrzebę podjęcia badań nad wprowadzeniem do zestawów pasz, słomy uszlachetnionej. Granulowanie pasz wpłynęło na wzrost dziennych przyrostów ciężaru ciała [14,15,25]. Zestawy pasz z udziałem suzu z motylkowych, wpływaly na wyższe przyrosty u zwierząt [12,13]. Podobny skutek osiągano poprzez dodanie fosforanu dwuamionowego [12].

E. Spozycie i wykorzystanie paszy

Zużycie pasz na 1 kg przyrostu ciężaru ciała podano w tabeli 10. Najniższe zużycie jednostek pokarmowych i białka ogólnego strawnego stwierdzono w I grupie doświadczalnej. Następnie wzrastało one w kolejnych grupach. Spozycie suchej masy paszy na jednostkę przyrostu ciężaru ciała było najniższe w I grupie doświadczalnej /97,1%/, a najwyższe w II grupie doświadczalnej /119,3%/ w porównaniu do III grupy kontrolnej /100%/.

Przeprowadzona analiza statystyczna stwierdziła istotne zróżnicowanie w zużyciu jednostek pokarmowych i białka ogólnego strawnego między grupą I a II i III. Natomiast w odniesieniu do suchej masy istotne zróżnicowanie wystąpiło pomiędzy grupą II a I i III. Porównując wyniki z literatury można stwierdzić, że zużycie pasz jest zależne od przyrostów i kształtuje się odwrotnie proporcjonalnie do ich wysokości [6,8,9,10,12,13,14,17,19,23,29]. Uzyskane w doświadczeniu wyniki świadczą o dobrym wykorzystaniu składników paszy przez zwierzęta z grup doświadczalnych.

F. Produkcyjność powierzchni paszowej przy żywieniu buhajków badanymi zestawami pasz

Ze względu na trudności w opracowaniu gospodarczych wyników opasu /ceny niekonwencjonalnych pasz i.t.p./, przyjęto metodą obliczeń polegającą na porównaniu produkcyjności 1 ha powierzchni paszowej wyrażonej w kilogramach uzyskanego przy-

restu żywca. Wychodząc z procentowego składu zestawów paszowych oraz przeciętnych plonów roślin wchodzących w skład dańek, ustalone procentowy udział powierzchni gruntów, które należy przeznaczyć pod uprawę tych roślin. Następnie obliczono łączny plon komponentów z jednostki powierzchni i po przemnożeniu przez wartość pokarmową zestawów pasz /tabela 6/ uzyskano plon składników pokarmowych z 1 ha. Dla zestawu pasz nr I wynosi on 6546 jednostek owsianych i 676 kg białka ogólnego strawnego, dla zestawu pasz nr II odpowiednio 6127 jednostek owsianych i 863 kg białka ogólnego strawnego i wreszcie dla zestawu pasz nr III - 6683 jednostek owsianych i 879 kg białka ogólnego strawnego z 1 ha. Plon składników pokarmowych z 1 ha podzielony przez liczbę zużytych składników pokarmowych na 1 kg przyrostu ciężaru zwierząt /tabela 10/, określa produkcyjność powierzchni paszowej w kg przyrostu żywca wołowego. W takim ujęciu najwyższą produkcję żywca uzyskano przy żywieniu buhajków zestawem pasz nr I, tj. 1037,5 kg, następnie przy żywieniu zestawem nr III - 989,7 kg i nieznacznie niższą przy żywieniu zestawem nr II - 979,4 /tabela 11/. W stosunku do grupy kontrolnej przyrost żywca z 1 ha w grupie I wynosił 105,3%, a w grupie II - 99,4%. Jak wykazały dalsze badania nad oceną wartości rzeźnej buhajków [5], wydajność rzeźna w poszczególnych grupach żywieniowych została w sposób istotny zróżnicowana. W związku z tym należało ocenić produkcyjność powierzchni paszowej wyrazić nie w przyroście żywca, ale w przyroście tusz. Po uwzględnieniu różnic wybojowości buhajków otrzymano następujące wydajności powierzchni paszowej w kg ciężaru tusz /tabela 11/:

- a/ w I grupie doświadczalnej 576 kg,
- b/ w II grupie doświadczalnej - 555 kg,
- c/ w III grupie kontrolnej 597 kg.

W wartościach względnych uzyskano w I grupie doświadczalnej 96,5%, a w II grupie doświadczalnej 92,9% przyrostu ciężaru tusz z 1 ha w porównaniu do danych dla III grupy kontrolnej. Krastanow i inni [19] opasując cielęta mieszkankami pełnoporcjowymi o wysokim udziale mączek z całych roślin z jęczmienia, uzyskali w porównaniu do badań własnych wyższą produk-

cyjność powierzchni paszowej wyrażonej w przyroście ciężaru żywca. Zostało to spowodowane wyższymi przyrostami dobowymi, jak i różnicą w plonowaniu jęczmienia. Plony jęczmienia w tamtych warunkach odpowiadały w 70% plonom kukurydzy. Oprócz wyżej wymienionych korzyści przy żywieniu zwierząt pełnoporcjowymi granulowanymi mieszankami, stwierdzono w wyniku prowadzonych własnych obserwacji, niską pracochłonność związaną z zadawaniem pasz. Do podobnych wniosków dochodzą autorzy innych prac [4,ii,29], co predysponuje ten system żywienia do przemysłowych ferm opasu młodego bydła.

4. WNIOSKI.

Podsumowując wyniki przeprowadzonych badań nad zastosowaniem w żywieniu młodego bydła opasowego granulowanych pełnoporcjowych mieszanek z udziałem słomy, pochodzącej z całej rośliny jęczmienia sprzątanego w stadium dojrzałości woskowej, można wyciągnąć następujące wnioski:

1. Żywienie granulowanymi pełnoporcjowymi mieszankami, w zależności od udziału całych roślin jęczmienia i pozostałych komponentów, umożliwia osiągnięcie dziennych przyrostów w granicach od 872 do 1112 g u buhajków opasanych od 200 do 450 kg.
2. Przyrosty te uzyskano przy zużyciu pasz wynoszących od 6,3 do 6,6 jednostek owsianych i 655-936 g białka ogólnego strawnego na 1 kg przyrostu ciężaru ciała.
3. Wyniki badań nad strawnością zestawów pasz i bilansem azotu sugerują potrzebę podjęcia dalszych prac, mających na celu zwiększenie strawności włókna słomy i lepsze wykorzystanie białka ogólnego.
4. Stan zdrowotny zwierząt nie odbiegał od normy.
5. Granulowane zestawy pasz z udziałem całych roślin jęczmienia pod względem produkcyjności i ha powierzchni paszowej umożliwiają wzrost wydajności żywca wołowego.
6. Dodatkowe obserwacje wskazują, że żywienie zwierząt pełnoporcjowymi granulowanymi mieszankami pasz zwiększa wydajność pracy oraz zmniejsza zapotrzebowanie na powierzchnię magazynową.

Literatura

1. Barej W.: Możliwości zwiększenia udziału związków azotowych niebiałkowych w dawkach żywieniowych dla zwierząt przejuwających. Materiały z Konferencji naukowej: Wykorzystanie rezerw paszowych SGGW AR w Warszawie. Naukowcy - praktycy, 25, 1976, s. 141-150
2. Bozinova O.: Izpolzuvane na cjaloto ecemicno rastenie kato furaz za prezivni zivotni. Zivotn. Nauki G. 9 Nr 1, 1974, s. 137-142
3. Bird P.R.: Sulphur metabolism and excretion studies in ruminants. XIII. Intake and utilization of wheat straw by sheep and cattle. Aust. J. agric. Res., 25, 1974, s. 631-642
4. Burda K., Syrovatka J.: Stosowanie brykietowanych pasz w przemysłowym chowie bydła. Międzyn. Czas, rok, 17, nr 6, 1973, s. 50-52
5. Chmielnik H., Podkówka W., Urny Z.: Żywienie młodego bydła opasowego pełnoporcjowymi granulowanymi mieszaniami pasz z udziałem całych roślin jeczmienia. Cz. II. Wartość rzeźna. Zesz. Nauk., Zootechnika 3. ATR Bydgoszcz 1978.
6. Cottyn B.G., Bouque Ch.V., Buysse F.X.: Possibilités d'utilisation de fanes et cosses de pois deshydratées et agglomérées pour la production de viande bovine. Rev. Agric. /Bruxelles/. 26, 1973, s. 813-827
7. Davydenko V.K., Kaplunova L.I.: Obmen azota i produktivnost korov pri kormlenii granulami iz celych rastenij furažnych kultur. Selskoochoz. Biol. 10, 1975, s. 883-886
8. Duohin I.P., Zelner V.R., Venediktova T.N.: Verdauung und Verdauulichkeit von technologisch verschiedenen aufbersiteten Futtermitteln. Tagungsbericht 133. 1975, s. 119-125
9. Dzardanov V.D.: Prigotovlenie zernotravjanogo suchego i senaznogo korma iz jaomenja molochno-voskovoj spesilosti pri bezobmłotnoj jego uborke. Zivotnovodstvo

- nr 7, 1974, s. 41-43
10. Dzardanov V.D.: Prigotovlenie kormosmesej iz celnych rastenij jaomenja i ispolzovanie ich pri vyrascivaniu i otkorme-byckov. Zivotnovodstvo nr 3, 1975, s.41-42,
11. Ernst L.K., Bojarski L.G., Konoplev E.G.: Prigotovlenie polnoracionnogo senaza iz zernofuraznykh-kultur. Bjul. nauč. Rabot VIŽ Dubroviccy, 35, 1973, s. 3-6
12. Ernst L.K., Machaev E.A., Duchin I.P.: Effektivnost ispolzovaniya teljatami granulirovannyh sołomotravozernovych monokormov pri obogaščenii ich diammonij-fosfatom, Bjul. nauč. Rabot VIŽ Dubroviccy 35, 1973, s. 78-81
13. Ernst L.K. i in.: Technologija povysenija kormovoj i biologiceskoj cennosti zelenych kormov. Vest. Selchos. Nauki, nr 5, 1974, s. 49-51
14. Ernst L.K., Bojarski L.G.: Prigotovlenie i ispolzovanie briketirovannyh i granulirovannyh kormov, Zivotnovodstvo, nr 6, 1975, s. 28-32
15. Gajko A.A. i in.: Prigotovlenie briketirovannyh kormov dlja otkorma molodnjaka i ich effektivnost, Zivotnovodstvo, nr 7, 1975, s. 40-43
16. Greenhalgh J.F.D., Reid G.W.: The effects of pelleting various diets on intake and digestibility in sheep and cattle, Anim. Prod., 16, 1973, s. 223-233
17. Kang H.S., Leibholz J.: The roughage requirement of the earlyweaned calf, Anim. Prod., 16, 1973, s. 195-203
18. Karnickaja A.J.: Normirovanje kletosatki w-racjonach młodniaka krupnovo rogatovo skota i karov. Naucznyje Trudy, 8, 1962, s. 79-86
19. Krastanov Ch., Nikolov B., Dzurbinev D.: Ugojavane na teleta s celodazbeni smeski s visoke ucastie na brasno ot celi carevicni, ecemojni i psenicni rastenija. Zivotn. Nauki, 12, 1975, s. 3-7
20. Kwiatkowski T.: Patologiczne następstwa intensywnego opasu młodego bydła paszami granulowanymi. Med. wet., nr 4, 1971, s. 197-200

21. Krüger L.: Die Mast des Rinds. Züchtungskunde, 32, 1960, s. 390-399
22. Normy żywienia Zwierząt Gospodarskich, PWRiL W-wa, 1974
23. Oppen S. i in.: Jungbullemast mit Strohpellets und pelletierten Stroh-Konzentrat-Gemischen, Tierzucht, 29, 1975, s. 131-134
24. Palfij F.Ju. i in.: Kolicestvo biomasy bakterij v soderzimom rubca byckov pri skarmlivani kormosmesej s solomoj, Selskochoz. Biol. t. 9. nr 3, 1974, s. 450-453
25. Pasierbski Z.: Opas młodego bydła rzeźnego na dawkach pełnoporowych z udziałem mocznika. Nowe Rol., nr 21, 1973, s. 23-25
26. Ruszczyc Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych, PWRiL W-wa, 1974
27. Pivnjak I.G. i in.: Vlijanie struktury raciona na mikrofloru i mikrofaunu rubca krupnogo rogatego skota. Bjur. nauc. Rabot VIŽ Dubrovicy, 39, 1974, s. 82-85
28. Salem H.A. i in.: Effects of dietary urea level, on amino acid concentrations in ruminant tissues. Can. J. anim. Sci., 53, 1973, s. 717-724
29. Wawrzyniak S., Kamiński S., Mandecki A.: Zastosowanie suszu z całych roślin jęczmienia w opasaniu buhajków suchych mieszankami pełnodawkowymi. Nowe Rol. nr 9, 1975, s. 23-25
30. Silienko V.A.: Procesy piscevarenija u celek, vyrasciaemych na razliconych racionach. Bjur. nauc. Rabot VIŽ Dubrovicy, 38, 1974, s. 114-115

Tabela 1

Skład mieszanek pełnoporcjowych dla opasanych buhajków z grup doświadczalnych

**Composition of diets in percentage for bulls
the experimental groups**

Komponenty mieszanek Composition of diets	Procentowy udział w zestawie pasz Composition of diets in per- centage	
	Nr I Nº I	Nr II Nº II
Susz z całej rośliny jęczmienia Barley meal	59,4	86,3
Susz z buraków cukrowych Sugar beet meal	13,8	3,9
Susz z zielonek /II-III kl./ Green meal /II-III class/	19,8	-
Koncentrat mocznikowy "Wałczan" Mixture urea "Wałczan"	4,0	5,9
Mieszanka mineralna "Formosan" "Formosan" premix	3,0	3,9
Razem Sum	100,0	100,0

Schemat doświadczenia
Experiment scheme

Tabela 2

Podgrupy ciężaru /ciężar na początku doświadczenia/ Subgroups weights /Initial live weight/	Grupy żywieniowe Groups of feeding		
	I-D	II-D	III-K
lżejsze ok. 200 kg szt. light weights 200 kg piece	8	8	8
cięższe ok. 300 kg szt. heavy weights 300 kg piece	7	7	7
Razem w grupie szt. Sum in groups piece	15	15	15

Tabela 3

Dawki pasz dla opasów z grupy III kontrolnej /w kg/
Rations for bulls of III control groups /kg/

Pasz Feed	Przedziały ciężaru ciała buhajków Interval live weight of bulls				
	200- 250	250- 300	300- 350	350- 400	400- 450
Kiszonka z kukurydzy kg Silage maize	15	18	18	20	20
Siano z lucerny kg Alfalfa hay	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Mieszanka treściwa 0-2 kg Concentrate mixture 0-2	2,5	2,5	3,0	3,0	3,5
Mikrofos g Premix "Mikrofos"	50	50	50	50	50

Tabela 4
Skład chemiczny pasz użytych w doświadczeniu
Mean chemical composition of forages

Pasze Forage	Sucha masa %	Białko ogólne %	Włókno surowe %	Tłuszcze surowy %	Popiół surowy %	Beza- zotowe wycią- gowe % N free extra- ct
	Dry matter	Crude protein	Crude fibre	Ether extra- ct	Ash	
Brykiety I Briquet I	94,11	11,93 ^{1/}	22,61	2,54	6,85	50,18
Brykiety II Briquet II	94,22	12,90 ^{2/}	22,02	2,67	7,43	49,20
Kiszonka z kukurydzy Silage maize	28,42	2,54	9,46	0,59	1,94	13,89
Siano z lucerny Alfalfa hay	87,30	20,41	26,99	2,18	7,61	30,24
Mieszanka treściwa 0-2 Concentrate mixture 0-2	86,30	19,98 ^{3/}	7,87	1,85	5,22	51,38

1/ około 38% białka ogólnego surowego pochodzi z mocznika circa 38% crude protein of urea

2/ około 53% białka ogólnego surowego pochodzi z mocznika circa 53% crude protein of urea

3/ około 22% białka ogólnego surowego pochodzi z mocznika circa 22% crude protein of urea

Tabela 5

Skład mieszanki pokarmowej przed i po brykietowaniu
Mean chemical composition before and post briquetting

Składniki pokarmowe Ingredients	Brykiet I Briquet I			Brykiet II Briquet II		
	Przed brykie- towaniem befor brique- ting	Po bry- kietowaniu post brique- ting	Róż- nica diffe- rence	Przed brykie- towaniem befor brique- ting	Po bry- kietowaniu post brique- ting	Róż- nica diffe- rence
	Sucha masa dry matter	94,11 ^{1/}	94,11	-	94,22 ^{1/}	94,22
Białko ogólne crude protein	13,43	11,93	-1,50	13,43	12,90	-0,53
Popiół surowy ash	6,85	6,85	0,00	6,70	7,42	+0,72
Włókno surowe crude fibre	26,64	22,61	-4,03	28,94	22,02	-6,92
Tłuszcze surowy ether extract	3,02	2,54	-0,48	3,61	2,67	-0,94
Bezazot. wycoag. N free extract	46,52	50,18	+3,66	45,15	49,21	+4,06

^{1/} skład mieszanki przed brykietowaniem podano w suchej
masie brykietów

Tabela 6
Współczynniki strawności badanych zestawów paszowych
Mean coefficients of digestibility

Grupy żywieniowe Groups of feedings	Współczynniki strawności Coefficients of digestibility			
	Białko ogólne Crude protein	Włókno surowe Crude fibre	Tłuszcze surowy Ether extract	Bezazotowe wyciągowe N free extract
I - D	60,1	34,4	65,3	74,6
II - D	66,2	29,6	71,8	63,9
III - K	71,6	70,6	70,9	72,2
Różnice statystycznie udowodnione pomiędzy: Significant differences	I a II ^x II a III ⁰ I a III ^{xx}	I, IIIa III ^x	nieistotne	nieistotne

x - $P < 0,05$

xx - $P < 0,01$

0 - zbliżone do 0,05
 - to approach significant difference $P \approx 0,5$

117

Żywienie młodego bydka opasowego ... Część I

Tabela 7

Bilans azotu / na sztukę 1 dnia/
Nitrogen balance /on one animal /day/

Grupy żywieniowe Groups of feeding	Ilość N po- branego w g. N-intake.	Ilość N wydalonego w g		Bilans N		Retencja N w stó- sunku do N pobra- nego w %	N stra- wionego w %
		Kat	Mocz	na 1 szt. w g	na 1 kg ciężaru ciałka w mg mg/1 kg live weight		
I - D	147,1 ¹ /	58,6	53,0	35,5	131	24,1	40,1
II - D	173,1 ² /	58,5	75,9	38,7	144	22,3	33,7
III - K	178,2 ³ /	50,6	39,5	88,1	325	49,5	69,1
Różnice sta- tystycznie udowodnione Significant differences						I, III a II, IV	

- 1/ około 38% N pochodzi z mocznika circa 33% N orginining from urea
 2/ około 53% N pochodzi z mocznika circa 53% N orginining frpm urea
 3/ około 10% N pochodzi z mocznika circa 10% N orginining from urea

Tabela 8

Szybkość pobierania paszy przez buhajki
wyrażona w procentach suchej masy dawki paszy zadanej

Speed tapping of forages per bulls
/ in percentage of dry matters feed intake /

A. Odpas ranny
Morning feeding

Grupy żywieniowe Groups of feeding	Po upływie godzin od zadania paszy After feeding, hrs.						
	1	2	3	4	5	6	8 ^{1/2}
I - D	52,7	14,9	5,8	9,5	8,0	2,9	6,2
II - D	70,9	11,3	9,7	5,1	1,0	0,5	1,5
III - K	74,1	5,8	9,3	3,8	1,9	1,8	3,3

B. Odpas wieczorny
Afternoon feeding

Grupy żywieniowe Groups of feeding	Po upływie godzin od zadania paszy After feeding, hrs.				
	1	2	3	4	12 ^{1/2}
I - D	59,3	11,4	4,0	1,1	24,2
II - D	87,6	5,7	0,5	-	6,2
III - K	73,2	10,5	6,0	2,0	8,3

Tabela 9

Wartość pokarmowa zestawów paszowych
Nutritional value of diets

Zestawy paszowe Forage	1 kg paszy zawiarskiej			1 jednoscka owsiana zawiarska
	s.m. dry matter kg	Jedn. owsiane oat feed units	białka ogólnego strawnego digestible protein g	
Brykiety I Briquet I	0,94	0,69	71,6	103,3
Brykiety II Briquet II	0,94	0,60	85,1	140,9
Tradycyjny Traditional /III group/	1,00 ^{x/}	0,87	114,2	131,3
				32,6
				36,5
				29,1

X/ Wszystkie pasze w zestawie tradycyjnym zostały przeliczone na suchość suchej
All feeds of traditional diets in dry matter

Tabela 10

Zużycie składników pokarmowych na 1 kg przyrostu ciężaru
ciela białejjków
Feed utilization per 1 kg liveweight gain
of bulls

Wyszczególnienie Specyfication	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystyczne istotne pomiędzy średnimi Significant different
	I - D	II - D	III - K	
jednostki owsiane oat feed units	6,31	6,60	7,70	I, II a III **
% w porównaniu do III grupy % in comparatively to III group	81,9	85,7	100	—
białko ogólne strawne w g. digestible protein g	655,0	936,3	1010,4	I a III, III **
% w porównaniu do III grupy % in comparatively to III group	64,8	92,7	100	—
sucha masa w kg dry matter	8,59	10,56	8,85	II a I, III
% w porównaniu do III grupy % in comparatively to III group	97,1	119,3	100	—

Tabela 11

**Produkcyjność powierzchni paszowej
przy różnych systemach żywienia opasów^{1/}**
**Production of 1 ha surface soil
expression in weight gain of bulls /kg/**

Z 1 ha powierzchni paszowej przyrost: of 1 ha surface soil	Wskaźniki Index	Grupy żywieniowe Groups of feeding		
		I - D	II - D	III - K
Zywca	kg	1037,5	979,4	985,7
Live weight gain	%	105,3	99,4	100
Ciężaru tuszy	kg	576,1	555,0	597,3
Carcass weight	%	96,5	92,9	100

1/ Przyjęto przeciętne plony z ha z PPGR Złotniki:
Mean yield of 1 ha in farm PPGR Złotniki:

- zielonka luśnny 350 q z ha o 20% s.m. = 75,76 q suszu
o 92,4% s.m.
alfalfa green crops 350 q of ha, 20% dry matter = 75,56 q
meat 92,4% dry matter
- buraki cukrowe 350 q z ha o 25,5% s.m. = 94,00 q suszu
o 94,8% s.m.
sugar beet 350 q of ha, 25,5% dry matter = 94,0 q meat
- 94,8% dry matter
- susz z jęczmienia 40 q ziarna i 51,4 q słomy = 91,4 q
suszu o 86,0% s.m.
barley meat 40 q grain and 51,4 q straw = 91,4 q meat
- 86,0% dry matter
- kukurydza 600 q zielonki z ha minus 30% strat przy kiszeniu = 420 q kiszonki o 28% s.m. = 117 q s.m.
maize 600 q green crops minus 30% losses silage = 420 q
silage - 28% dry matter
- siano z lucerny 60 q/75 q suszu minus 20% strat = 51 q
s.m.
alfalfa hay : 60 q meat minus 20% losses = 51 q dry matter
- mieszanka treściwa "0-2" = 40 q plon ziarna jęczmienia o 86%
s.m. = 34,4 q s.m.
concentrate mixture "0-2" = 40 g grain barley - 86% dry
matter = 34,4 g dry matter

КОРМЛЕНИЕ МОЛОДОГО ОТКОРМОЧНОГО РОГАТОГО СКОТА ПОЛНОРАЦИОННЫМИ ГРАНУЛИРОВАННЫМИ КОМБИКОРМАМИ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЦЕЛЫХ РАСТЕНИЙ ЯЧМЕНЯ

ЧАСТЬ I - ПРИРОСТЫ И ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КОРМА

Резюме

Целью исследований было разработать состав полнорационных комбинаций кормов с использованием целого растения ячменя в фазе восковой спелости, пополняемых доступными в торговле добавлениями и установить возможность скармливания молодым убойным рогатым скотом гранулированных кормов с измененной физической структурой без опасения расстройства моторики рубца и выступления паракератоза его стенок.

Исследовали влияние кормления разными комбинациями полнорационных мешанок, подвергаемых процессам сушки, размельчения и гранулирования, на производственные результаты животных и физиологию пищеварения, сравнивая их с результатами полученными при традиционном способе кормления.

Получили результаты, которые указывают на возможность достижения дневных приростов в пределах 872 – 1112г у бычков откармливаемых от 200 до 450 кг. Приросты эти были достигнуты при относительно низком потреблении кормов. Состояние здоровья животных в условиях опыта соответствовало норме. Исследования физиологии пищеварения вносят необходимость начать дальнейшие работы над увеличением переваримости волокна соломы и лучшего использования общего белка.

FEEDING OF FATLING STOCK WITH FULLPORTIONED GRANULATED DIETS
PARTICIPATION OF BARLEY MEAL

Part I - Growth and Utilization of Feeding Stuff

Summary

The aim of this work has been elaboration of fullportioned sets of diets with participation of barley meal at the phase of wax ripeness, supplemented by dashes attainable in trade as well as ascertainment of possibility of granulated diets feeding of different physical structure to young beef cattle without any distempers in the rumen motor and occurrences of parakeratosis of its walls. The influence of feeding by different fullportioned diet sets, subjected to the process of desiccation and granulating on the production results of animals and digestion physiology, being compared with results obtained at traditional ways of feeding, have been examined.

The obtained results have shown the possibility of achieving days growths within the range of 872,1112 g with the fattened bulls from 200 to 450 kg. These growths have been achieved while relatively small amounts of diets have been consumed.

The state of health of the animals in the experimental conditions did not stray from norm. Researches, as fas as the digestion physiology are concerned, have suggested the need of entering upon works concerning digestion extension of straw fibres and better utilization of crude protein.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Henryk Chmielnik
Witold Podkówka
Zbigniew Urny

ZYWIENIE MŁODEGO BYDŁA OPASOWEGO PEŁNOPORCJOWYMI
GRANULOWANYMI MIESZANKAMI PASZ Z UDZIAŁEM CAŁYCH ROŚLIN
JĘCZMIENIA

Część II - Wartość rzeźna

Praca ta jest kontynuacją badań nad zastosowaniem w opasie młodego bydła pełnoporcjowych granulowanych mieszanek z udziałem całej rośliny jęczmienia [3] i traktuje na temat wpływu badanej paszy na jakość rzeźną i technologiczną zwierząt.

1. WSTĘP

Przy wprowadzaniu zmian w żywieniu zwierząt istotny jest ich wpływ zarówno na wyniki opasu, jak i na jakość rzeźną tusz. Zagadnieniu temu poświęca się obecnie coraz to większą uwagę. Niniejsza praca jest kontynuacją badań nad zastosowaniem w opasie młodego bydła pełnoporcjowych granulowanych mieszanek z udziałem całej rośliny jęczmienia [3] i traktuje o wpływie badanej paszy na jakość rzeźną i technologiczną zwierząt.

2. METODYKA BADAŃ

Szczegółły dotyczące metodyki badań podano w pracy traktującej o wpływie żywienia na wyniki opasu [3]. W tej części opracowania podane zostaną dalsze informacje dotyczące spraw związanych z omawianym problemem. Z trzech grup żywieniowych wylosowano po 5 buhajków z podgrup "lżejszych" - 200 kg, które po osiągnięciu ciężaru około 400 kg poddano ubojowi i przeprowadzono ocenę wartości rzeźnej. Zwierzęta w I grupie doświadczalnej /I-D/ żywione były granulowaną pełnoporcjową mieszanką o następującym składzie: susz z całej rośliny jęczmienia /59,4%, susz z buraków cukrowych /13,8%, susz z zielonek /19,8%, koncentrat mocoznikowy /4% i mieszanka mineralna /3%.

W II grupie dwuwadecalnej /II-D/ skarmiano podobnajnie - szaszak jak w grupie I-D lecz o odmiennym składzie: susz z ekstraktu roślinnego jęczmienia /86,3%/, susz z buraków cukrowych /3,9%/, koncentrat mocznikowy /5,9%/ i mieszanka mineralna /3,9%. Natomiast buhajki w III grupie kontrolnej /III-K/ otrzymywały kissonkę z kukurydzy, siano z lucerny i paszę trzciniową. Wszystkie zwierzęta korzystały z dodatku witamin [3]. Buhajki przed ubojem, po przewiezieniu do rzeźni głodzone były przez 24 godziny. Ubój i wstępna obróbka tusz wykonano zgodnie z metodą CPM [9]. Tusze chłodzono w temperaturze +4°C przez 48 godzin i następnie prawą połówkę przepbrano na wyręby, z których łopatkę, antrykot, udziec i szponder 2 poddano szczegółowej dysekcji.

Ocenę jakości mięsa przeprowadzono w oparciu o charakterystykę właściwości fizyko-chemicznych i organoleptycznych próbek mięśnia najdłuższego grzbietu /musculus longissimus dorsi/, pobranego z półtuszy, w jednakowym czasie po uboju i ze stałego,ściśle określonego miejsca. Stosowano ogólnie przyjęte metody badań podane w pracy Chmielnika [1]. Dodatkowo wprowadzono ocenę kruchości mięsa przy użyciu sherometru typu Wagner - Bratzler'a. Materiał liczbowy został opracowany statystycznie według metod ogólnie przyjętych.

Istotność różnic między badanymi cechami określano przy użyciu nowego wielokrotnego testu rozstępu [10].

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Wartość rzeźna buhajków

W zakresie oceny wartości rzeźnej mieści się: analiza wydajności rzeźnej, udział wyróbów w półtuszy, skład tkankowy półtuszy w oparciu o dysekcję czterech wyróbów /łopatka, antrykot, udziec i szponder 2/ oraz jakość mięsa.

a. Wydajność rzeźna

Dane dotyczące wydajności rzeźnej zwierząt zawiera tabela 1. Jak wynika z tych liczb i przeprowadzonej analizy zmienności, buhajki z grupy III żywione tradycyjnie, ochowały najwyższą wybojowość w porównaniu do zwierząt z grup I-D i II-D, żywionych pełnoporcjowymi granulowanymi

mieszankami z udziałem całych roślin jeczmienia. Różnice te zostały spowodowane wyższą zawartością treści pokarmowej w przewodzie pokarmowym zwierząt z grup doświadczalnych oraz wyższą o około 10% zawartością tłuszczu w jamie ciała buhajków z grupy III-K. Wydajność rzeźna zwierząt we wszystkich grupach żywieniowych odpowiada normie wymaganej przez Centralę Przemysłu Mięsnego dla I klasy buhajków rasy nob.

W pracach Cottyn'a i innych [4] oraz Kay'a i innych [7] spotkano się również z obniżeniem wydajności rzeźnej zwierząt żywionych dawkami pasz z większym udziałem skonny. Z tego też powodu Kay i inn. [7] charakteryzowali wysokość przyrostu ciężarem tuszy, a nie żywca. Podobnie jak i w tym doświadczeniu głównym powodem zmniejszania wybojowości zwierząt była różna ilość treści pokarmowej.

b. Podział tuszy na partie i wyręby

Poddane analizie zmiany proporcji ciała zwierząt, które mogły nastąpić pod wpływem zastosowanego żywienia. Odpowiednie dane zawiera tabela 2. Z danych tych wynika, iż nie stwierdzono istotnego wpływu żywienia na udział parti i wyrębów w półtuszech za wyjątkiem łaty. Procentowy większy udział łaty stwierdzono w półtuszy buhajków z grupy III-K, jednak mała cenna konsumpcyjna i niewielki udział tego wyrębu powoduje, że nie odgrywa on większej roli w ocenie.

c. Skład i jakość tuszy

W badaniach przyjęto uproszczoną metodę szacowania składu tkankowego półtuszy na podstawie dysekcji żopatki, antrykotu, udzca i szpondra.

Zdaniem wielu autorów metoda ta jest dostatecznie dokładna.

W tabeli 3 zestawiono dane dotyczące szczegółowej dysekcji wyżej wymienionych wyrerbów. Na tej podstawie omówione zostaną otłuszczenie, umięśnienie i kośćistość półtuszu.

O t l u s z c z e n i e

Otluszczenie zwierząt z poszczególnych grup żywieniowych określono na podstawie zawartości tłuszcza w jamie ciała /tabela 1/, tłuszcza dysekcyjnego w analizowanych wyrębach /tabela 3/ oraz zawartości tłuszcza wewnętrzmięsnego w *musculus longissimus dorsi* /tabela 4/.

Okazało się, że zastosowane zestawy pasz wywarły istotny wpływ na zawartość tłuszcza w jamie ciała, między buhajkami z grupy I - D, a z grupy III - K oraz na zawartość tłuszcza dysekcyjnego zarówno w poszczególnych wyrębach, jak i rozpatrywanych łącznie, pomiędzy grupą I-D, II-D a grupą III-K. Zwierzęta z grup doświadczalnych oczewały się niższym otluszczeniem. W zawartości tłuszcza wewnętrzmięsnego *musculus longissimus dorsi* wystąpiła tylko tendencja zbliżona do zmian w zawartości tłuszcza dysekcyjnego w analizowanych wyrębach.

Na podstawie uzyskanych wyników można stwierdzić, że żywienie granulowanymi pełnoporcjowymi mieszankami z udziałem całych roślin jęczmienia spowodowało niższe otluszczenie tusz buhajków, niż żywienie tradycyjne z udziałem kiszonki z kukurydzy, siana z lucerny i paszy treściwej. Wynika to z różnic w ilości dostarczonej zwierzętom energii netto w poszczególnych zestawach pasz oraz prawdopodobnie z różnego kierunku fermentacji w żwaczu.

Jak wynika z poniżej przytoczonych prac na otluszczenie tusz wpływają również inne czynniki. Według badań Gajko i innych [6] niższe otluszczenie tusz powoduje fizyczna struktura paszy w postaci granulatu w porównaniu do postaci naturalnej lub sypkiej. Z doświadczenia Naukładala i innych [8] wynika, że skarmianie pasz w postaci sianokiszonki daje niższą zawartość tłuszcza w mięsie bez kości, niż przy skarmianiu garnulowanej mieszanki pełnoporcjowej. Ernst i inni [5] uzyskali mniejsze otluszczenie tusz przy skarmianiu granulowanego jęczmienia z całej rośliny z dodatkiem suszu z zielonek, uzupełnionego 50 g fosforanu dwuammonowego, niż bez dodatku fosforu.

U m i e s n i e n i e

Cechę tę szacowano na podstawie udziału mięsa w dysekwowanych wyrębach /tabela 3/.

Przeprowadzona analiza zmienności wykazała istotne zróżnicowanie w zawartości tkanki mięsnej między zwierzętami grup doświadczalnych /I-D, II-D/, u których stwierdzono jej większy udział, w porównaniu do grupy III-K.

K o ś c i s t o ś ć

Kościołość określono badając procentowy udział kości w dysekwowanych wyrębach /tabela 3/. Na podstawie uzyskanych wyników rozbioru żopatki, antrykotu i udzca można stwierdzić istotną wyższą zawartość kości w tuszach buhajków z I grupy doświadczalnej, w porównaniu z III grupą kontrolną, a na podstawie udziału kości w udzcu - między grupami doświadczalnymi /I-D, II-D/ a grupą III-k. Analiza statystyczna udziału kości we wszystkich badanych wyrerbach nie potwierdziła istotnego zróżnicowania, jakie stwierdzono w odniesieniu do poszczególnych trzech wyrerbów, wskazuje natomiast tylko na podobną tendencję zmian.

Z badań Chmielnika i innych [2] wynika, że przy szacowaniu kościołości tusz najlepszym wskaźnikiem jest zawartość kości w antrykocie. W odniesieniu do wyników niniejszego doświadczenia pozwala to sądzić o różnicach w zawartości kości w tuszach buhajków z grupy I-D w porównaniu z grupą III-K.

d. Ocena jakości mięsa

Charakterystykę mięsa oparto na wynikach analiz chemicznych, fizycznych i organoleptycznych najbliższego mięśnia grzbietu /musculus longissimus dorsi/.

S k ł a d o h e m i c z n y

Wyniki badań zamieszczono w tabeli 4. Z danych tych wynika, że nie stwierdzono statystycznie istotnego zróżnicowania w podstawowym składzie chemicznym mięsa. Zarysowała się tylko tendencja do wyższej zawartości tłuszcza wewnętrzmięśniowego u buhajków z III grupy kontrolnej. Tłumaczyć należy to większą energetyczną tradycyjnego zestawu pasz.

O c e n a f i z y k o - c h e m i o z n a m i e s a

Ocena fizyko-chemiczna mięsa nie wykazała istotnego zróżnicowania między zwierzętami z poszczególnych grup żywieniowych w odniesieniu do rozpatrywanych cech, tj. kwasowości, barwy, wody luźnej, wycieku termicznego oraz strat przy prażeniu, jak również kruchości oznaczonej sherometrem /tabela 5/. Podobnie nie stwierdzono istotnej zmienności w zawartości hydroksyproliny i jej hydrotermicznej trwałości /tabela 6/. Na podstawie uzyskanych wyników można wnosić, że jakość mięsa nie uległa zmianie pod wpływem żywienia zwierząt różnymi badanymi zestawami pasz.

O c e n a o r g a n o l e p t y c z n a m i e s a

Pieczone mięso zgodnie z obowiązującą metodą oceniano pod względem barwy, struktury, natężenia i pożadalności zapachu oraz smakowitości, kruchości i soczystości. Uzyskane wyniki zestawiono w tabeli 7.

Przeprowadzona analiza zmienności nie wykazała istotnego zróżnicowania w ocenie organoleptycznej mięsa pochodzącego od buhajków żywionych w różny sposób.

4. WNIOSKI

Na podstawie przeprowadzonych badań nad zastosowaniem w opasie młodego bydła granulowanych pełnoporcjowych mieszank z udziałem całych roślin jęczmienia sprzątanego w stadium dojrzałości woskowej, można wyciągnąć następujące wnioski:

- i. żywienie zwierząt granulowanymi paszami z udziałem całych roślin jęczmienia wpłynęło na istotne obniżenie wydajności rzeźnej. Spowodowane to zostało większą ilością treści pokarmowej w przewodzie pokarmowym oraz niższą zawartością tłuszczy w jamie ciała.

2. Granulowane zestawy pasz z udziałem całej rośliny jęczmienia umożliwiają uzyskanie tusz buhajków o wyższej zawartości mięsa i niższej zawartości tłuszczy.

3. Jakość mięsa zwierząt żywionych doświadczalnymi zestawami pasz nie odbiega od mięsa zwierząt żywionych tradycyjnie.

4. Przy ocenie wartości opasowej należy przyjmować przyrost ciężaru tuszy, a nie ciężar ciała / żywą wagę/.

Literatura

1. Chmielnik H. i Zesz. Nauk. Zootechnika 1, ATR Bydgoszcz, 1976
2. Chmielnik H., Jakubiec J., Sypniewska E.: Badania nad przydatnością uproszczonej metody oceny rzeźnej do określania wartości tusz buhajków ubijanych w różnym ciężarze ciała, Zesz. Nauk., Zootechnika 2, ATR Bydgoszcz, 1977, s. 45-53
3. Chmielnik H., Podkówka W., Urny Z.: Wpływ żywienia młodego bydła opasowego pełnoporowymi granulowanymi mieszankami pasz z udziałem całej rośliny jęczmienia na przyrosty i wykorzystanie pasz. Zesz. Nauk. Zootechnika 3, ATR Bydgoszcz 1978
4. Cottyn B. G., Bouoqué Ch. V., Buysse F. X.: Possibilités d'utilisation de fanes et cosses de pois deshydratées et agglomérées pour la production de viande bovine. Rev. Agricult. /Bruxelles/ Ann. 26, nr 4, 1973, s. 813 - 827
5. Ernst L. K. i in.: Technologija povysenija kormowej i biologiceskoj cennosti zelenych kormov. Vest. Selchoz. Nauki, 5, 1974, s. 49-51
6. Gajko A.A. i in.: Prigotovlenie briketirovannyh kormov dlja otkorma molodnjaka i ich effektivnost. Zivotnovodstvo, 7, 1975, s. 40-43
7. Kay M., MacDearmid A., MacLeod N. A.: Intensive feed production-10. Replacement of cereals with chopped straw. Anim. Prod. 12, 1970, s. 261-266, s. 419-424
8. Naukladal J., Ptacek J., Braun B.: Vliv granulovanych kompletnych smesi a senazni vyzivy na jatecnou hodnotu byku. Zivocis. Vyr. R. 18, 1973, s. 633-641
9. Przepisy wewnętrzne Przemysłu Mięsnego nr 20, Normalizacje, rok XI. Metodyka Centrali Przemysłu Mięsnego, Norma Resortowa "Wołowina"
10. Ruszczyc Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych. PWRiL, Warszawa, 1970

Tabela 1

Wyniki ubojowe bighajków.
Carcass evaluation results of bulls

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystyczne istotne pomiędzy średnimi Significant different
	I - D	II - D	III - K	
Cieźar przed ubojem kg. Live weight at slaughter kg.	392,0	388,7	400,0	nieistotne non significance
Cieźar treści pokarmowej kg. Contents of alimentary canal kg.	60,5	54,2	49,0	—
Wydajność rzeźna ciepła brutto kg. Gross dressing percentage, hot kg.	55,53	56,67	60,60	I, II a III xx
Wydajność rzeźna ciepła netto kg. Net dressing percentage, hot kg.	65,66	65,82	69,01	I, II a III xx
Thuszcz okłonerkowy w % półtuszy. Kidney fat in percentage carcass.	1,58	1,71	3,02	nieistotne non significance
Thuszcz jamy ciąłki w % cieżaru netto. Internal fat in percentage net weight.	2,59	2,71	3,81	I a III xx
Półtusza prawa zimna bez nerki i sądka kg. Chilled side weight minus Kidney and Kidney fat.	103,5	105,3	114,9	I, II a III xx

x - $P < 0,05$
xx - $P < 0,01$

Tabela 2

Udział poszczególnych partii i wyreborów w półtuszach bubarów /
w % do półtuszy bez sadła i nerek /

Proportion of parts and cuts half carcass bulls / in % to said weight
minus Kidney and Kidney fat /

Partia półtuszy	Wyreby półtuszy	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystyczne istotne pomiędzy średnimi Significant different
		I - D	III - D	III - K	
Przednia Fregater		38,63	36,94	37,53	nierozkrotna non significant
sztyja neck		10,41	9,52	10,10	- n -
łopatka shoulder		12,86	13,60	13,27	- n -
rozbratel fore ribs		4,82	4,25	4,11	- n -
szponder 1 flank 1		7,00	6,00	6,77	- n -
gicz foreshin		3,59	3,57	3,28	- n -

o.d. tabeli 2

Srodkowa Middle		27,37	27,21	28,25	nieistotna non significance
antrykot loin	8,51	8,53	8,98	- n -	
rostbeef wing-end	5,94	6,00	5,96	- n -	
spounder 2 flank 2	7,78	7,88	8,11	- n -	
spounder 3 flank 3	5,14	4,80	5,20	- n -	
Zadnia Hind	34,61	35,53	34,06	- n -	
udziec round of beef	29,70	30,37	28,98	- n -	
tata thin flank	0,84	0,93	1,22	I, II a III ^X	
golen hind shin	4,07	4,23	3,86	nieistotna, non significance	

Tabela 3

Skład tkankowy / w %/ niektórych wyreborów półtuszy buhajków
Morphological composition of some cuts half carcass bulls

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystyczne istotne nie pomiędzy średnimi Significant different
	I - D	II - D	III - K	
Mięso Meat	łopatka shoulder	74,39	74,74	72,27 nieistotne non significant
	antrykot loin	65,28	68,11	62,94 nieistotne non significant
	udziec round of beef	75,28	75,48	72,06 I, II a III-XX
	szponder 2 flank 2	71,01	72,36	63,79 I, II a III-XX
	Razem	72,80	74,13	69,49 I, II a III-XX
	Sum			
	łopatka shoulder	6,99	7,33	11,38 I, II a III-XX
	antrykot loin	9,55	7,92	16,51 I, II a III-XX
	udziec round of beef	12,10	11,13	16,25 I, II a III-XX
	szponder 2 flank 2	11,45	9,84	19,97 I, II a III-XX
Tłuszcze Fat	Razem	10,50	9,68	15,70 I, II a III-XX
	Sum			

o.d. tabeli 3

Kodć bones	łopatka shoulder antrykot łbin	18,95 26,15 12,89 18,02	18,08 23,51 12,93 17,53	16,40 20,86 11,74 16,75	I a IIIIX I a IIIIX I, II a IIIIX nieistotne non significance
Razem Sum		16,70	16,19	14,81	nieistotne non significance

Tabela 4

**Skład chemiczny musculus longissimus dorsi
buhajków**

**Chemical composition of musculus longissimus
dorsi bulls**

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystycznie istotne pomiędzy średnimi Significant different
	I-D	II-D	III-K	
Białko Protein /N x 6,25/	22,55	22,83	23,03	nieistotne non significance
Tłuszczez Ether extract	1,35	1,37	2,21	nieistotne non significance
Woda Moisture	75,88	75,60	74,64	nieistotne non significance

Tabela 5

Ocena fizyko-chemiczna *musculus longissimus dorsi* buhajków

Data of phisico-chemical evaluation of *musculus longissimus dorsi* bulls

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystyczne istotne pomiędzy średnimi Significante different
	I-D	II-D	III-K	
pH	5,8	5,8	5,7	nieistotne non significante
Barwniki mg % Pigments total mg %	0,160	0,168	0,174	- " -
Woda luźna Loose water	21,66	18,47	18,83	- " -
Woda luźna /wody całkowitej/ % Loose water as percent of total water	28,55	24,45	25,33	- " -
Wyciek termiczny % Termal	33,05	29,62	30,87	- " -
Strata przy prażeniu % Cooking losses	25,08	26,29	27,48	- " -
Kruchość /sherometr/ Tenderness /sherometer/	11,64	9,18	9,57	- " -

Tabela 6

Zawartość kolagenu i jego hydrotermiczna
trwałość w *musculus longissimus dorsi* buhajków
Content of collagen and his hydrothermal
constant in *musculus longissimus dorsi* bulls

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			Różnice statystycznie istotne pomiędzy średnimi Significant different
	I-D	II-D	III-K	
HP /hydroksypro- lina/ mg%	96,61	79,71	82,26	niczystotne non significance
PHDC /produkt hydrotermi- cznej degra- dacji kola- genu/ mg%	12,16	10,81	10,78	- " -
HP/PHDC mg%	12,62	13,41	13,15	- " -

HP - Collagen as mg % total hydroxyproline content

PHDC - Hydroxyproline the product of hydrothermal degradation
of collagen /PHDC/ in wet tissue

HP/PHDC - Hydroxyproline of PHDC in percent of total hydroxypro-
line content

Tabela 7

Ocena organoleptyczna *musculus longissimus dorsi* buhajków

Data of sensory evaluation of *musculus longissimus dorsi* bulls /score/

Wyszczególnienie Specification	Grupy żywieniowe Groups of feeding			różni statystycznie istotne pomiędzy średnimi Significant different	
	I-D	II-D	III-K		
Barwa Colour	3,8	3,6	3,5	nieistotne non significance	
Struktura Structure	3,5	3,6	3,3	- " -	
Zapach Flavour	nateżenie intensity	4,2	4,0	3,9	- " -
	pożądalność desirability	3,6	3,2	3,6	
Kruchość Tenderness	2,5	3,5	2,7	- " -	
Soczystość Juiciness	3,4	3,9	3,1	- " -	
Smakowitość Taste	nateżenie intensity	3,9	4,0	3,7	- " -
	pożądalność desirability	3,0	3,2	3,3	

КОРМЛЕНИЕ МОЛОДОГО ОТКОРМОЧНОГО РОГАТОГО СКОТА ПОЛНОРАЦИОННЫМИ ГРАНУЛИРОВАННЫМИ КОМБИКОРМАМИ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЦЕЛЫХ РАСТЕНИЙ ЯЧМЕНЯ

ЧАСТЬ II – УБОЙНАЯ ЦЕННОСТЬ

Резюме

Настоящая работа является продолжением исследований над применением в откорме молодого рогатого скота полнорационных гранулированных мешанок с использованием целого растения ячменя /3/ и трактует на тему влияния исследуемого корма на убойную и технологическую ценность животных.

На основании оценок: убойного выхода, мускулатуры, ожирения и костистости туш и физико - химической оценки, а также органолептической мяса было отмечено, что:

1. Кормление животных гранулированными кормами с использованием целых растений ячменя значительно повлияло на снижение убойного выхода. Это было вызвано большим количеством содержимого пищеварительного тракта и низшим содержанием жира в полости тела.
2. Гранулированные комбинации кормов с использованием целого растения ячменя дают возможность получить туши бычков с высшим содержанием мяса и низшим содержанием жира.
3. Качество мяса животных, кормленых опытными комбинациями кормов не отличалось от мяса животных кормленных традиционно.
4. При оценке кормовой пригодности животных следует учитывать прирост веса туш, а не вес тела /живой вес/.

FEEDING OF FATLING STOCK WITH FULLPORTIONED GRANULATED DIETS WITH PARTICIPATION OF BARLEY MEAL

Part II - Beef-Cattle Value

Summary

This work is continuation of researches concerning application of fullportioned granulated diets with participation of barley meal /3/ for feeding of fatling stock and it is concerned with the problem of the examined diet influence on beef-cattle and technological quality of animals.

On the grounds of evaluation of: beef-cattle productiveness, musculature, fatness and boniness of the carcasses as well as of physical and chemical and organoleptic evaluation of meat there has been ascertained, that:

1. Feeding of animals with granulated diets with participation of barley meal influenced essentially the decrease of beef-cattle efficiency. This has been caused by greater amount of chyme in the alimentary canal and by lower fat content in the body cavity.
2. Granulated diet sets with participation of barley meal make it possible to obtain bulls carcasses of higher meat and lower fat contents.
3. The meat quality of animals fed with the experimental diet sets did not stray from meat of animals fed traditionally.
4. While evaluating the animals, the growth of carcasses weight and not the body weight /live weight/ is to be considered.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979.

Barbara Stanisławska

WSTĘPNE BADANIA NAD OKREŚLENIEM NIEKTÓRICH WSKAŹNIKÓW
KRWI W OKRESIE RUI, CIAŻY I LAKTACJI U LISIC POLARNYCH

W okresie rui u lisic polarnych wzrastał poziom białka całkowitego w osoczu krwi. U samic ciężarnych zanotowano zmniejszenie poziomu białka całkowitego i frakcji albuminowej, natomiast globulinę beta i gama wzrastały.

Dynamika zmian frakcji białkowych była zbliżona do zmian występujących u ciężarnych kobiet.

1. WSTĘP

Okresy ciążki, ciąży i laktacji u lisów są stosunkowo mało poznane. Prace Bednarz [4] i Zwolińskiego [23] dotyczą jedynie cyklu rozrodczego i płodności lisic, natomiast Jaczewski w swojej publikacji [13] omawia cytologię rozmazów pochwowych w różnych fazach cyklu płciowego. Wskaźniki biochemiczne i hematologiczne krwi u lisic w cyklu rozrodnym nie są opracowane. Przyczyną takiego stanu rzeczy może być fakt, że badania tego typu połączone są z pobieraniem krwi i nastreżają w związku z tym wiele trudności obiektywnych. Wiążą się one bowiem niekiedy z daleko idącym oddziaływaniem stresowym na te zwierzęta objawiającym się, zdaniem hodowców, niezadowoleniem lisic w ciąży, poronieniami lub zjadaniem potomstwa.

Z dostępnego piśmiennictwa wynika, że poziom białka całkowitego, frakcje białkowe i wskaźniki hematologiczne zostały u lisów opracowane głównie w aspekcie ogólnopoznawczym i żywieniowym [5,6,7,22], a białka także w genetycznym [1,2,3] i wzrostowym [16].

O wiele bogatsze jest piśmiennictwo dotyczące poziomu białka całkowitego, frakcji białkowych i wskaźników hematologicznych u innych gatunków [8,9,10,11,12,14,15,18,19,20]. Jednakże w krajowej literaturze stosunkowo niewielu publikacji omawia zagadnienia białka całkowitego i frakcji białkowych w

różnych fazach cyklu płciowego zwierząt [10,11,14,15,19]. Ze względu na różny czas trwania rui i ciąży, typy żołynek, sposób odżywiania i żywienia, polimorfizm genetyczny białek itp., badania tego typu muszą uwzględniać znaczne różnice gatunkowe.

Pedjęte wstępne badania własne, prowadzone w warunkach fermi produkcyjnej, miały na celu zacobserwowanie w jaki sposób kształtuje się: poziom białka ogólnego, frakcje białkowe i wybrane wskaźniki hematologiczne w okresie cieczki, ciąży i laktacji u lisic polarnych.

2. MATERIAŁ I METODY

Badania przeprowadzono na 5-ciu lisicach-pierwiastkach pochodzących z późnych miotów. Warunki utrzymania i chowu były takie jak u innych lisów na fermie.

Od lisic pobierano krew z żyły dostopowej w ilości około 2,5 ml do probówek z heparyną, w odstępach dwutygodniowych, rozpoczynając od trzeciego tygodnia przed spodziewaną cieczką. Pobieranie trwało do drugiego tygodnia po porodzie.

Ponadto jednorazowo pobrały krew w dwa miesiące po porodzie. Część krwi odwirowano w celu uzyskania osocza, w którym określano białko ogólnie i frakcje białkowe. W pozostałej krwi oznaczono wskaźnik hematokrytowy, poziom hemoglobiny i liczbę krwinek białych. Przed każdym pobraniem krwi mierzono ogólną ciepłość ciała samice.

Oznaczenia laboratoryjne

Przed przystąpieniem do badań wykonano kilkanaście próbnych pobrań krwi w celu uzyskania osocza i surowicy.

Okazało się, że surowice częściej wykazują ślady hemolizy krwinek, niż osocza i w związku z tym zdecydowano się na oznaczanie białka ogólnego i frakcji białkowych w osoczu krwi.

Białko ogólnie oznaczano metodą mikrobiuretową Gornalla, Bardavila, Davida, według Tomaszewskiego [20]: Kalibrację metody przeprowadzano w oparciu o gamma globulinę ludzką. Rozdział elektroforetyczny białek przeprowadzono na bibule Whatman nr 1, w buforze weronalowym o sile jonowej $\mu = 0,06$,

$V = 170$ i pH 8,6 przez 12-16 godzin stosując paski o wymiarach $3,5 \times 26$ cm.

Wskaźnik hematokrytowy / Ht / oznaczono metodą mikrohematokrytową, poziom hemoglobiny /Hb/ metodą Drabkina, a krwinki białe /WBC/ przy użyciu stolika Bürkera.

3. WYNIKI I ICH OMÓWIENIE

Lisice przez cały okres badań były klinicznie zdrowe. Ogólna ciepłość ciała wynosiła $38,5^{\circ}\text{C}$ - $40,5^{\circ}\text{C}$. Na pięć badanych lisic wszystkie wykazyły objawy rujowe i były pokryte w dniu cieczki i ponownie następnego dnia. Dwie z nich nie urodziły szcześniąt! Pozostałe urodziły w ilości 4,11 i 8 sztuk. Przy pobieraniu krwi lisice cały czas wykazywały objawy niepokoju. Porody przebiegały prawidłowo. Nie stwierdzono poronień i zjadania szcześniąt.

A: Wyniki badań laboratoryjnych

Wyniki badań laboratoryjnych zestawiono w tabeli 1 i na wykresach /ryc.1, ryc.2/. Białko ogólne podano w g/100 ml osocza, frakcje białkowe w procentach oraz w g/100 ml osocza, wskaźnik hematokrytowy w procentach, poziom hemoglobiny w g/100 ml krwi, liczbę krwinek białych w tysiącach na mm^3 . W tabeli 1 na wykresach literami oznaczono okresy badań:

- a - 21 dni przed rują,
- b - 10-14 dni przed rują,
- c - okres rui i kopulacji,
- d - 7-14 dzień ciąży /wczesny okres/,
- e - 21-28 dzień ciąży,
- f - 35-42 dzień ciąży /późny okres/,
- g - dla samic niepłodnych - "pustych" oznacza przypuszczalny okres okołooporodowy, dla samic ciężarnych wcześniejszy okres poporodowy /2-3 dni po porodzie/,
- h - 7-14 dni po porodzie i po przypuszczalnym okresie okołoporodowym,
- i - dwa miesiące po porodzie.

W tabeli jedynką arabską oznaczono samice które urodziły, a dwójką - samice "puste".

Białko ogólnie

Poziom białka ogólnego u samic "pustych" był nieco wyższy niż u ciężarnych z wyjątkiem okresów: od 21 do 28 dnia ciąży /e/, wczesnego okresu poporowego /g/ i po upływie 2 miesięcy od porodu /i/, w których ilość białka ogólnego u samic obu grup była zbliżona.

Niezależnie od tego czy samice urodziły potomstwo czy nie, poziom białka ogólnego wzrastał w okresie rui /c/, maleał w okresie ciąży /d,e,f/ i ponownie wzrastał w okresie poporodowym /g,h,i/ tabela 1.

Albuminy

U samic, które urodziły i u samic "pustych", zwłaszcza w okresach poprzedzających ruję /a,b/ i rujowym /c/, notowano różnice w poziomie frakcji albuminowej /tabela 1/. O ile u samic płodnych zaznaczył się nieznaczny wzrost albumin w okresie rujowym /c/, to u samic "pustych" występowała stale tendencja spadkowa /ryc. 1a/.

W późnym okresie ciąży /f/ albuminy u samic skutecznie pokrytych, wykazywały tendencje spadkowe i najniższą wartość procentową osiągnęły we wczesnym okresie poporodowym /g/. Zastanawiający jest fakt obniżenia poziomu albumin w okresie okołoporodowym /g/ w obu grupach samic z tym, że u rodzących ten spadek był większy.

Globuliny alfa₁

Frakcja ta u samic cięzarnych wykazywała przez cały czas tendencje spadkowe, aż do wczesnego okresu poporodowego /g/ włącznie, w którym osiągnęła najniższą wartość /tabela 1/. U samic "pustych" najniższy poziom alfa₁ globulin odnotowano w 21-28 dniu "domniemanej" ciąży. W późniejszych okresach poporodowych /h,i/, procentowy udział alfa₁ globulin wzrastał u samic laktujących.

Globuliny alfa₂

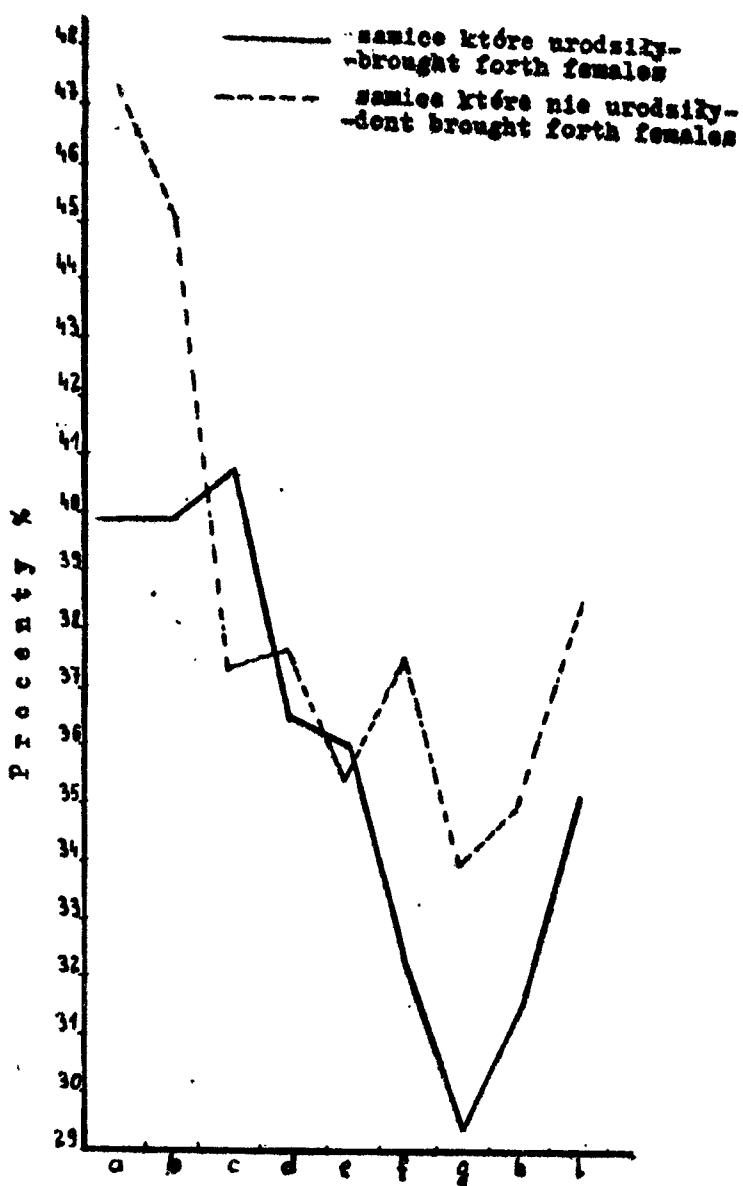
U samic cięzarnych globuliny alfa₂ miały zazwyczaj wyższe wartości, niż u samic "pustych", a maksymalny poziom osiągnęły w 7-14 dniu po porodzie.

Globuliny beta

Poziom bota globulin u samic, które urodziły, był na ogół wyższy, niż u samic "pustych" /tabela 1/. Zmniejszenie procentowego udziału beta globulin u samic płodnych zanotowano w okresie rui /a/, u nie płodnych - w okresach poprzedzających ruje /a,b/. Ponowne obniżenie poziomu beta globulin zanotowano w 21-28 dniu ciąży /e/ u samic redzących, natomiast u nie rodzących w późnym okresie "domniemanej" ciąży /f/. Gwałtowny spadek beta globulin obserwowano u wszystkich samic w 7-14 dniu po porodzie /h/. Warto nadmienić, że samice cięzarnie wykazywały najwyższy poziom globulin beta tuż po porodzie /g/ i taką samą wartość osiągnęła ta frakcja po upływie 2 miesięcy od porodu.

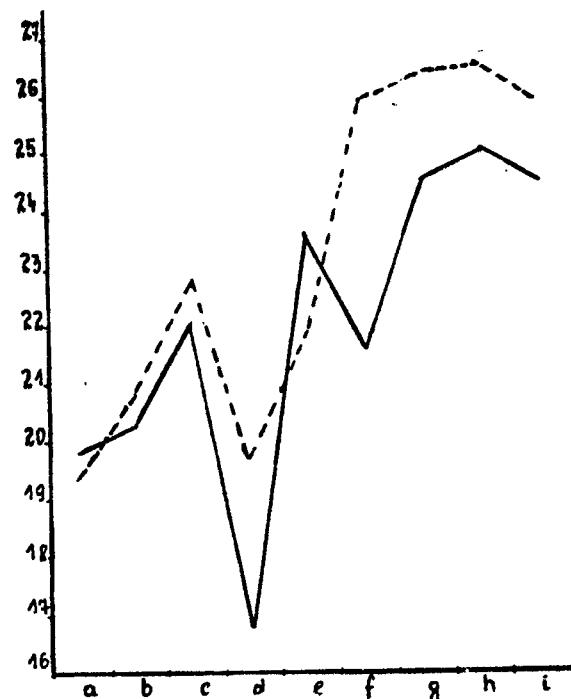
Gamma globuliny

W przebiegu krytycznych przedstawiających poziom gamma globulin w obu grupach samic obserwuje się pewne analogie /rys. 1b/. Gamma globuliny wzrastały w okresie rui /a/ i maleły we wczesnym okresie ciąży /d/. U samic "pustych" poziom ich otalo wzrastał, aż do drugiego miesiąca po okresie oko- porodowym, po którym notowano niesignificantny spadek. Samice cięzarnie wykazywały na ogół niższy poziom gamma globulin, a w 35-42 dniu ciąży zaznaczył się wyraźny spadek tej frakcji /ryc. 1b, tabela 1/.

Rys.1a. Poziom frakcji albuminowej
 /a,b,c,d,e,f,g,h,i -okresy badań/

Fig.1a. The level of albumin
 /a,b,c,d,e,f,g,h,i-examination periods/

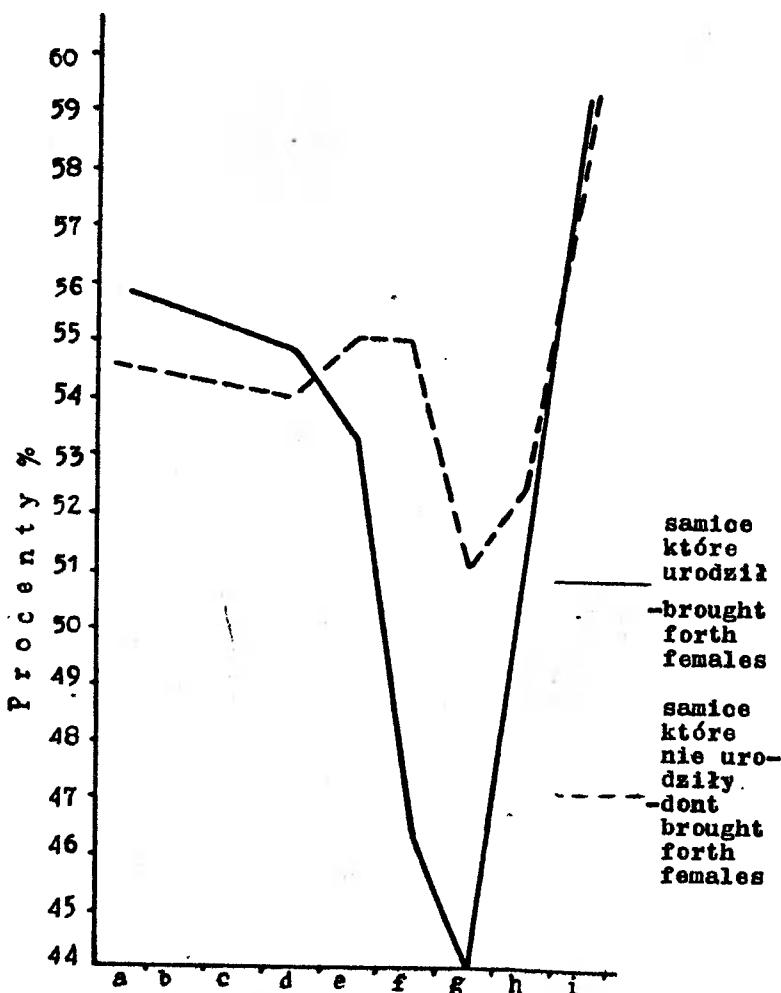

Rys.1b. Poziom frakcji gamma globulinowej
/a,b,c,d,e,f,g,h,i-okresy badań/

Fig.1b. The level of gamma globulin fractions
/a,b,c,d,e,f,g,h,i-examination periods/

Wskaźniki hematologiczne

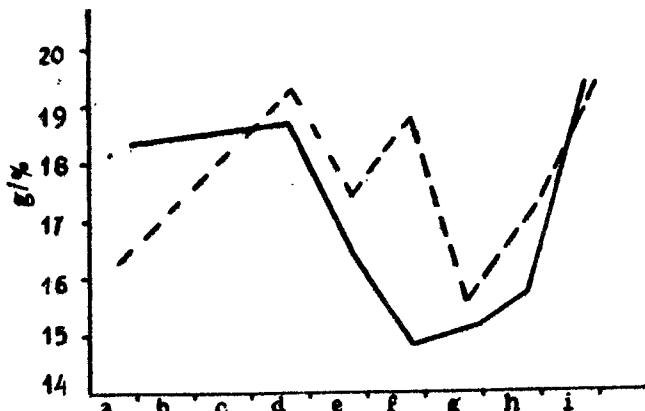
Wskaźnik hematokrytowy u samic ciężarnych sukcesywnie malał, az do okresu porodowego /g// rys. 2a i tabela 1/: Od tego momentu wzrastał i najwyższy poziom osiągnął w dwa miesiące po porodzie.

Rys.2a. Wartość hematokrytu /Ht/

Fig.2a. Hematocrit value

Poziom hemoglobiny wyraźnie spadał u samic ciążarnych w 21 - 28 dniu ciąży /a/ i był najniższy w 35-42 dniu /f/. U samic "pustych" w 35-42 dniu /f/ przypuszczalnej ciąży zauważał się wyższy wskaźnik hematokrytowy i wyższy poziom hemoglobiny, niż u lisic rodzących.

Rys.2b. Poziom hemoglobiny /Hb/

Fig.2b. Value of haemoglobin

Liczba krwinek białych w badanych okresach w obu grupach zwierząt była bardzo różna / tabela 1/. Stwierdzono, że o ile liczba krwinek białych wzrastała u samic ciężarnych, to u "pustych" małała.

B. Dyskusja wyników

W badaniach przeprowadzonych przez Gancarza [10,11] w różnych okresach cyklu płciowego i różnych okresach żywienia u królów, okres okołoperodowy charakteryzował się najniższą zawartością białka całkowitego w surowicy krwi, natomiast stężenie albumin wykazywało tendencję zniżkową w przebiegu ciąży i we wszystkich okresach chowu. Pozostałe frakcje białkowe zachowywały się różnie w różnych okresach cyklu płciowego i różnych okresach żywieniowych.

Nagórski [14] omawiając kształtowanie się poziomu białka całkowitego i jego frakcji w pierwszej ciąży u jałówek, zaobserwował niższy poziom białka ogólnego u jałówek cielnych w porównaniu do niezaciecielonych, ale różnice te nie były statystycznie istotne. Wartości albumin wyrażone w g/100 ml surowicy krwi były identyczne, choć wartości względne różniły się. Alfa i gamma globuliny były niższe u jałówek cielnych. Ogólnie u pierwiastek autor obserwował wzrost albumin i spadek globulin. W okresie laktacji u bydła, Nagórski [14] odnotował wzrost białka całkowitego spowodowany podwyższeniem frakcji albuminowej i globulinowej.

Gancarz [11] nie obserwował wpływu wysokości produkcji mlecznej na poziom białka całkowitego w surowicy krwi królów. Według Drożdżyńskiej [9] natomiast, istnieje statystycznie istotna zależność pomiędzy dobową i roczną wydajnością mleczną, a ilością białka całkowitego w surowicy krwi.

Z obszernej pracy Russela [17] nad dynamiką zmian białka całkowitego i jego frakcji w czasie ciąży, porodu i okresu poporodowego u kobiet wynika, że stężenie białka całkowitego w surowicy krwi mało we wczesnym okresie prawidłowej ciąży i utrzymywało się na poziomie subnormalnym przez cały czas jej trwania.

Autor stwierdził ponadto spadek albumin i gamma globulin u kobiet ciężarnych w porównaniu do kobiet nie będących w

ciążę. α_1 i α_2 globuliny zachowała bardzo mała zmienność. Beta globuliny wzrastały w ostatnim tygodniu ciąży i w okresie porodu, ale już w ciągu pierwszego tygodnia po porodzie poziom ich osiągnął wartości takie, jak u kobiet nie będących w ciąży. W osoczu kobiet ciężarnych Russel [17] obserwował wzrost poziomu fibrynogenu od 9 do 12 tygodnia ciąży, aż do wczesnego okresu poporodowego. Z bogatego piśmiennictwa /110 pozycji/ cytowanego przez autora i wnikliwej dyskusji wynika, że dane literaturowe odnośnie poziomu białka całkowitego i frakcji białkowych w przebiegu ciąży u kobiet są zmienne i kontrowersyjne, podobnie zresztą jak u zwierząt.

Chociaż zbyt mały materiał objęty badaniami własnymi i brak w dostępnej literaturze danych odnośnie fizjologii i patalogii ciąży lisic polarnych nie pozwala na wyciągnięcie daleko idących wniosków, to jednak poczynione zostały pewne spostrzeżenia. Istnieje konieczność przeprowadzenia badań na większym materiale. Według danych literaturowych obniżenie koncepcji białka całkowitego w surowicy krwi w okresie ciąży występuje u krów pierwiastek [14], wieloródeka [11] oraz u kobiet [17]. W badaniach własnych obniżenie białka całkowitego zaobserwowano w osoczu krwi lisic. W okresie ciąży zaznaczyły się również tendencje do obniżenia poziomu albuminu. Podobne zjawisko obserwowali Russel [17] u kobiet i Gancarz [10] u krów.

Dynamika zmian białka ogólnego i frakcji białkowych w okresie ciąży u lisic jest najbardziej zbliżona do zmian obserwanych u kobiet. Wyjątek stanowią frakcje α_1 i α_2 globulinowe, które u kobiet w okresie ciąży są w zasadzie niezmienione, natomiast u lisic globuliny /zwłaszcza α_2 / miały wartości zdecydowanie wyższe. Różnice we frakcji alfa globulinowych mogą wynikać z tego, że u kobiet badana była surowica, u lisic - osocze.

Frakcja beta globulinowa u lisic ciężarnych zachowywała się bardzo podobnie w stosunku do tej samej frakcji u ciężarnych kobiet [14 i tab. 1]. Gamma globuliny miały na ogół

nizsze wartości u samic płodnych w porównaniu do samic "pustych". W obu grupach wzrastał ich poziom w okresie okołoperowodowym /g/ i w laktacji /h, i/.

W badaniach hematologicznych zaobserwowano spadek wskaźnika hematokrytowego u samic ciężarnych z równoczesnym spadkiem poziomu hemoglobiny, zwłaszcza w okresie późnej ciąży i bezpośrednio po porodzie.

4. WNIOSKI

1. W okresie rul u lisic polarnych wzrastał poziom białka ogólnego w osoczu krwi.
2. W okresie ciąży poziom białka ogólnego ulegał obniżeniu, spadał poziom albumin i wzrosły frakcje globulinowe. U samic niepłodnych badane wskaźniki kształtowały się podobnie, jednakże u samic płodnych zmiany te były wyraźniejsze.
3. U samic ciężarnych występował spadek wskaźnika hematokrytowego i poziomu hemoglobiny.

L i t e r a t u r a

1. Balbierz H., Nikołajczuk M., 1972: Further immunogenetic investigations of breeding foxes. XII Europ. Conf. Anim. Blood Grps. Biochem. Polymorph. Bp., s. 637
2. Balbierz H., Nikołajczuk M., Pisański W., 1977: Immunogenetyczna charakterystyka lisów polarnych. Prace i materiały Zootechniczne PAN, IGHZ, 13, s. 12
3. Balbierz H., Nikołajczuk M., Gut-Keryza W., 1977: Prace i Materiały Zootechniczne PAN, IGHZ, 13. s. 20
4. Bednarz M., 1960: Zaburzenia sezonu rosniodowego na fermie lisów PGR Igły w 1955 r. w porównaniu z przebiegiem sezonów 1957-1958. Roczn. Nauk Roln. 76-B-2, s. 397
5. Bieguzewski H., 1966: I Przemiana białek u zwierząt futerkowych mięsożernych. I. Białka surewley krwi u lisów, norek i tchórzofratek. Roczn. Nauk Roln. 88-s-B, s. 345

6. Bieguszeński H., 1965: II Przemiana białek u zwierząt futerkowych miłośnich. II. Białka surowiczy krwi w okresie wzrostu okrywy włosowej. Zeszyty WSR Olsztyn, 19, s. 415
7. Bieguszeński H., 1968: Metabolizm albuminowy i regeneracja białek surowiczy krwi u lisów przy różnym ich żywieniu. Praca habilitacyjna.
8. Von Bosted H., F. Wagenseil und M. Garhammer 1974: Untersuchungen über den Eisen-und kupfergehalt im Blutserum sowie über das rote Blutbild des Kindes während der Gravidität und in der Zeif um Geburt. Zuchthygiene 9 s. 49-57
9. Drozdzyńska E., 1968: Białka surowiczy i ich układ antygenowy u zdrowych krów mlecznych. Bydg.Tow.Nauk Prace Wydz. Nauk Przyrodn. Prace Komisji Nauk Lek. A, 9, 87
10. Gancarz B., Koziorkowska S., Grzegorzał-B., 1971: Zachowanie się stężenia frakcji elektroforetycznych białek surowiczy krwi u krów rasy NCB w rocznym cyklu produkcyjnym. Med.Wet. 27. s. 49
11. Gancarz B., Grzegorzał B., Koziorkowska S. 1969: Zachowanie się stężenia białka całkowitego w surowiczy krwi u krów rasy NCB. Med.Wet. 25, s. 622
12. Von Jaeschke G. und Müller E., 1975: Über das Verhalten Klinisch-chemischer Serumbestandteile bei Trabestuten während der Hochträchtigkeit und in der frühen Laktation. Zuchthygiene 10 s. 29-41
13. Jaczewski Z., Podgórska-Myslicka A., Wolniński Z., 1955: Rozwój pochwowego lisów srebrzystych w różnych okresach cyklu płciowego. Roczn.Nauk Roln., T 67-E, 1, s. 125
14. Nagórski F., 1970: Dynamika frakcji białkowych surowiczy w rozwoju osobniczym bydła a niektóre czynniki fizjologiczne i patologiczne. I. Białko surowiczy. Polskie Arch.Wet., 13, 1, s. 25
15. Prusiewicz-Witaszek U., 1965: Wpływ ciąży i laktacji na poziom białek gliko i lipoproteidów w surowiczy krwi królików. Praca doktorska WSR Poznań.

16. Rajc R., 1976: Aminokwasy, białka krwi oraz morfologiczne składniki krwi i szpiku lisów polarnych. Praca doktorska, ATR Bydgoszcz
17. Russel R., de Alvarez., M.D.Jose F., M.D.Alfonso,, J.Donald., M.D.Sherrand, 1962: Serum protein fraction in-normal pregnancy. Amer J. Obstet. Gynecol. 82. 5. s.1096
18. Von Tansine M., H.Gurtler und K-V.Brenner 1977: Einflus der Hämoglobinkonzentration im Blut von Sauen zum Zeitpunkt der Geburt auf die Höhe der Ferkelverluste. Monatshefte für Veterinär-Medizin. J. 32. H. 9. s. 327
19. Szulc T. 1975: Zmiany biochemiczne i morfologiczne krwi w okresie wzrostu u jałówek oraz pierwszej ciąży i laktacji u krów. Polskie Archiwum Weterynaryjne 18, 1. s. 127-141
20. Tomaszewski L., 1970: Mikrometody biochemiczne w laboratorium klinicznym. PZWL, Warszawa
21. Voigt J., Piatkowski B., Grischewski H., 1973: Untersuchung einiger Blutinhaltstoffe gesunder und ekrankter Hochleistungsfähe im geburtnahen. Arch. Tierzucht. Bd. 16. H. 4. s. 271-283 Berlin
22. Wójcik S., Sławoń J., Saba L., Białkowski Z., 1975: Wpływ dodatków tłuszczu lub sacharozy do karmy lisów polarnych na wybrane wskaźniki krwi. Med. Wet. 31, s.224
23. Zwoliński Z. 1960: Cykl płciowy i płodność lisów srebrzystych na podstawie materiałów z ferm polskich. Roczn. Nauk Roln. 76-B-2, s.349

Wstępne badania nad określaniem ...

157

fabela 1

Białko ogólnie i frakcje białkowe osocza krwi oraz wartość hematokrytowa, poziom hemoglobiny i liczba krvinek białych we krwi lisic /wartości średnie/
Total protein and protein fractions of blood plasma, hematocrit value, the hemoglobin level and WBC in blood of females foxes /average values/

Okresy badań Examination periods	Samice rodzace /1/ nierodzące /2/ Females	Parturient /1/ nonparturient /2/	Białko ogólne Total protein	Albuminy %	Globuliny alfa ₁ Globulins alfa ₁	Globuliny alfa ₂ Globulins alfa ₂
			%	%	%	%
			g	g	g	g
przedrukowy	a	1	5,50	39,87	2,20	9,11
przedrukowy	a	2	5,87	47,36	2,78	5,53
proestrus	b	1	5,96	39,87	2,36	5,52
proestrus	b	2	6,28	45,10	2,83	5,96
prerujowy	c	1	6,45	40,83	2,65	7,49
prerujowy	c	2	6,74	37,40	2,49	6,86
oestrus	d	1	5,65	36,46	2,05	8,00
oestrus	d	2	6,59	37,70	2,45	9,40
cieżowy	e	1	5,70	36,01	2,06	6,63
cieżowy	e	2	5,68	35,44	2,03	6,21
ciążowy	f	1	5,46	32,21	1,76	6,43
ciążowy	f	2	5,94	37,57	2,23	4,39
porodowy	g	1	6,75	29,34	2,00	4,15
porodowy	g	2	6,81	33,95	2,31	5,76
parturient	h	1	6,76	31,45	2,12	8,09
laktacja	i	1	7,49	35,04	2,62	6,70
laktacja	i	2	7,15	35,62	2,55	9,29
lactation	j	1	7,01	38,67	2,72	4,88
lactation	j	2	7,01	38,67	2,72	4,88

o.d. tabeli 1.

Okresy badań Examination periods	Globuliny beta Globulins beta %			Globuliny gamma Globulins gamma %			Hb %			Hb g			WBC tys./mm ³
	Globuliny beta Globulins beta %	Globuliny beta Globulins beta %	Globuliny beta Globulins beta %	Globuliny gamma Globulins gamma %	Globuliny gamma Globulins gamma %	Globuliny gamma Globulins gamma %	Hb %	Hb %	Hb %	Hb g	Hb g	Hb g	
przedrujowy proestrus	a	25,63	1,42	19,80	1,10	-	55,8	18,26	-	8	-	-	11000
	b	22,87	1,34	19,41	1,14	-	54,5	16,36	-	-	-	-	-
ciążowy pregnant	c	24,68	1,43	20,26	1,22	-	-	-	-	-	-	-	-
	d	21,74	1,37	20,85	1,31	-	-	-	-	-	-	-	-
ciążowy postestrus	e	23,35	1,50	22,09	1,42	-	-	-	-	-	-	-	-
	f	21,03	1,82	22,82	1,55	-	-	-	-	-	-	-	-
ciążowy lactation	g	32,19	1,83	16,72	0,94	54,8	18,72	9900	-	-	-	-	10250
	h	28,59	1,89	19,69	1,31	54,5	19,22	-	-	-	-	-	8580
porodowy	i	27,33	1,56	23,59	1,33	53,3	16,69	-	-	-	-	-	-
	j	30,96	1,73	21,97	1,25	55,0	17,40	10800	-	-	-	-	-
parturient	k	32,68	1,78	21,59	1,20	46,3	14,82	11060	-	-	-	-	-
	l	26,59	1,57	25,92	1,54	55,0	18,73	7850	-	-	-	-	-
lactation	m	43,26	2,38	24,56	1,62	44,1	15,10	6860	-	-	-	-	-
	n	29,97	2,04	26,98	1,81	51,0	15,53	15400	-	-	-	-	-
lactacja	o	23,80	1,61	25,00	1,68	51,0	15,68	8750	-	-	-	-	-
	p	25,21	1,89	26,52	1,99	52,2	16,94	11000	-	-	-	-	-
lactation	q	34,26	2,38	24,56	1,62	59,2	19,27	9430	-	-	-	-	-
	r	25,44	1,78	25,95	1,81	59,0	19,20	10800	-	-	-	-	-

ВСТУПИТЕЛЬНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ НАД ОПРЕДЕЛЕНИЕМ НЕКОТОРЫХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ КРОВИ САМОК ПЕСЦОВ ВО ВРЕМЯ ТЕЧКИ, БЕРЕМЕННОСТИ И ЛАКТАЦИИ

Резюме

Во время течки в плазме крови песцов возрастал уровень общего белка.

У беременных самок отмечали снижение уровня общего белка и альбуминовой фракции, зато глобулины бета и гамма возрастили.

Динамика изменений белковых фракций была похожа на изменения, выступающие у беременных женщин.

INITIAL INVESTIGATION ON THE DETERMINE SOME BLOOD FACTORS IN OESTRUS, PREGNANCY AND LACTATION PERIODS IN POLAR FEMALE FOXES

Summary

The blood plasma total protein level increases in the oestrus cycle of polar females foxes.

In pregnant females the total protein and the albumin fraction decreases. The beta and gamma globulins increased.

The protein fractions changes dynamic was simiolar to those in pregnant women.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH w BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Bogdan Włoszczyński

CHARAKTERYSTYKA STADA TARŁOWEGO TROCI /SALMO TRUTTA L./
STRUGI MŁYŃSKIEJ

Przedmiotem pracy jest charakterystyka stada tarłowego troci /Salmo trutta L./ strugi Młyńskiej, lewobrzeżnego dopływu dolnej Wisły. Przeprowadzone w latach 1967 - 1971 obserwacje wykazały, że natężenie tarka naturalnego miało miejsce w listopadzie, trwał maksymalnie do 8 dni i odbywało się przy temperaturze wody od 9° do 6°C. Samocie stanowiły średnio 34,2% /zakres 27,6 - 55,0%/ stada tarłowego. Na samca przypadało średnio 1,98 samicy /zakres 0,8 - 2,62/. Stado tarłowe w 1967 r. składało się z osobników III /1.2+, 2.1+/ i IV /2.2+/ grupy wiekowej.

1. WSTĘP

Tematem pracy jest charakterystyka stada tarłowego troci z drobnego cieku, jakim jest struga Młyńska. Przedstawione w pracy materiały, chociaż fragmentaryczne, wydają się być interesujące, gdyż dotyczą stada tarłowego troci, o którym nie ma wzmianek w literaturze przedmiotu. Pierwsze ustne przekazy o tym stadzie pochodzą z lat 1958 - 1960. Z informacji mieszkańców wsi Otorowo wynika, że troć /zwana lososiem/ spotykano i łowiono w omawianej strudze już przed 1958 r.

Panu doc. dr hab. R. Sychowi z IRS-u składam podziękowanie za określenie wieku osobników złowionych w 1967 r. Za pomoc w zbieraniu materiałów dziękuję Panu L. Biniakowskiemu.

2. MATERIAL I METODA

Materiał do badań gromadzono w latach 1967 - 1971. Struga Młyńska jest lewobrzeżnym dopływem dolnej Wisły i wpada do niej w odległości około 7 km na wschód od Bydgoszczy.

Troć odławiano za pomocą agregatu prądotwórczego, podczas jej pobytu na tarliskach. W czasie połowów notowano temperaturę wody. Na złowionych osobnikach wykonano pomiary

długości i ustalano ciężar ciała. Wiek określono na łuskach pobranych od 50 osobników złowionych w 1967 r. Do III grupy wiekowej zaliczono osobniki w wieku 1.2^+ i 2.1^+ , a do IV-w wieku 2.2^+ . Lata pobytu w morzu oznaczono stosując skalę Mastermana /Meisner 1948/, zmienioną przez Chełkowskiego /1969/: Do m. I - zaliczono więc osobniki z $.1^+$ pobytem w morzu, natomiast do m. II z $.2^+$:

3. CHARAKTERYSTYKA STRUGI MŁYŃSKIEJ

Zlewnia strugi Młyńskiej wraz z jej dopływami, strugami Otorowską i Solecką, obejmuje powierzchnię około 142 km^2 . Źródła tych strug znajdują się u podnóża północnych zboczy piaszczystych wydm, ograniczających od południa Kotlinę Toruńską. W dalszym swym biegu strugi płyną przez podmokłe łąki torfowe, stanowiące dno omawianej Kotliny. Długość strugi Młyńskiej wynosi około 6 km, a każdej z pozostałych strug około 5 km. Dno koryt pokrywa piasek, miejscami zaś żwir. Na głębokości od 0,1 m do 0,8 m od powierzchni dna zalega torf. W korycie strugi Młyńskiej, w odległości około 1 km od jej ujścia do Wisły znajduje się betonowy stopeń o wysokości około 1,5 m. Ichtiofauna omawianych strug reprezentowana jest przez jelca /*Leuciscus leuciscus L.*/, ślimaka /*Noemacheilus barbatulus L.*/, kiełbia /*Gobio gobio L.*/, płoci /*Rutilus rutilus L.*/, szczupaka /*Esox lucius L.*/, okonia /*Perca fluviatilis L.*/, miętusa /*Lota lota L.*/, ciernika /*Gasterosteus aculeatus L.*/, cierniczka /*Pungitius pungitius L.*/, głowacza białopłetwego /*Cottus gobio L.*/ i pstrąga potokowego /*Salmo trutta morpha fario L.*/. Z kręgowustnych występuje tu minog strumieniowy /*Lampetra planeri Bl.*/. Strugę Młyńską wraz z jej dopływami można zaliczyć do kraju pstrąga.

4. PRZEBIEG TARŁA

Natężenie tarża troci w strudze Młyńskiej w latach 1967-1971 miało miejsce w listopadzie. Trwało ono od 2 do 8 dni i odbywało się przy temperaturze wody od 9° do 6° C /tabela 1/. W karpackich dopływach górnej Wisły początek, zakończenie i długość okresu tarża w czasie zależy od

aktualnych warunków termicznych. Kołder /1947, 1949, 1953, 1954/ podaje, że tarły w powyższych rzekach trwało od 4 do 6 tygodni i odbywało się przy temperaturze wody od 12°C do 9°C; Początek tarły przypadał zwykle w październiku, zakończenie zaś następowało w listopadzie, względnie w pierwszej dekadzie grudnia. Z porównania przeprowadzonych obserwacji z danymi z literatury wynika, że natężenie tarły troci w strudze Młyńskiej przypadało pod koniec tarły w podkarpackich dopływach górnej Wisły. Ograniczało się ono do 8 dni i odbywało się przy niższych temperaturach wody.

Procent samołów w stadzie tarłowym ze strugi Młyńskiej w poszczególnych latach wahał się od 27,5% w 1967 r. do 55,0% w 1968 r. i wynosił średnio 34,2% /tabela I/. Podobnym, niekiedy nawet większym wahaniem podlegał udział procentowy samołów w populacjach tarłowych troci z dopływów górnej Wisły /Chrzan 1947, Kołder 1947, 1949, 1953, 1954, 1958/. Przykładowo można podać, że udział samołów w populacjach tarłowych troci z Dunajca w 1948 r. wynosił 40,13% a w 1955 r. 7,41%. Średni wieloletni udział procentowy samołów w podkarpackich dopływach Wisły wynosił 22,41%. Na jednego samca przypadało w stadzie tarłowym troci ze strugi Młyńskiej od 0,8 do 2,6 samic, średnio 1,98: w Dunajcu od 4 do 6 /Chrzan 1947/ 1 w Rabie od około 2 do około 3 /Kołder 1954/ samic.

5. WIEK, DŁUGOŚĆ I CIEŻAR TARŁAKÓW W 1967 r.

Stado tarłowe składało się z osobników zaliczonych do III i IV grupy wiekowej. W III grupie wiekowej było 29 /58%/ osobników, zaś w IV 21 /42%/. Z ogólnej ilości 37 samic do III grupy wiekowej zaliczono 22 /59,5%, natomiast do IV 15, to jest 40,5% samic. Wśród samców 7 /53,9%/ osobników znajdowało się w III grupie wiekowej i 6 /46,1%/ w IV grupie wiekowej. Według danych z literatury, w skład populacji tarłowej z rzeki Wisły wchodziły osobniki przynależne od II do V grupy wiekowej /Żarnecki 1963/, względnie od III do VIII /Chrzan 1959/. Dixon /1931/ podaje, że populacja tarłowa troci z Dunajca składała się z osobników należących od IV do V grupy wiekowej. Porównując własne obserwacje z danymi

z literatury można przyjąć, że w stadzie tarłowym ze strugi Młyńskiej brak jest osobników przynależnych do młodszych grup wiekowych /II grupa wiekowa/ i starszych /V i dalsze/.

P o b y t w r z e c e

10 /20,0%/ osobników spędziło w rzece i /1./ rok, natomiast 2/2. /lata spędziło 40 /80,0%/ osobników. Wśród osobników z 1. znajdowało się 8 /21,6%/ z 37 samic i 2 /15,4%/ z 13 samców. Przez 2. przebywało 29 /78,4%/ samic i 13 /86,4%/ samców. Morawska /1967/ podaje, że osobników z 1. stanowiły 30,71% przebadanych samic z rzeki Wisły. Uprzednio faktu tego nie stwierdzili inni autorzy /Dixon 1931, Żarnecki 1963/. Chełkowski /1969/ podaje, że w rzekach przymorskich występowało od 0,6% do 8,22%, średnio 3,02% smoltów z jednorocznym pobytom w rzece.

P o b y t w m o r z u

Z 50 osobników przez m. I było w morzu 19 /38,0%/, a przez m. II 31 /62,0%/ osobników. Wśród 37 samic 23 /62,2%/ spędziło w morzu m. II, a 14 /37,9%/ było w morzu przez m. I. Z 13 samców przez okres m.I było 5 /38,5 %/ osobników, a 8 /61,6 %/ spędziło w morzu m. II. Wśród analizowanych 50 osobników uderza brak okazów z m. III i m. 0. Występowanie osobników z m. 0 / 0^+ / podaje Żarnecki /1963/ dla troci z Wisły. Faktu tego nie zaobserwowali inni autorzy /Chrzan 1959, Dixon 1931, Morawska 1967/.

Długość ciała złowionych okazów podano w tabeli 2. Z porównania tych danych z danymi z literatury wynika, że maksymalne długości samic odpowiadają średnim długościom w wieku 2.1⁺, maksymalne zaś długości samców są mniej więcej równe średnim długościom osobników w wieku 2.2⁺, łowionych w dolnej Wiśle w listopadzie w latach 1953 - 1963 /Sych 1967/. Maksymalne długości tarlaków ze strugi Młyńskiej odpowiadają minimalnym długościom troci łowionej w latach 1954 i 1955 w rzekach Dunajec i Rabie /Kołder 1958/. W oparciu o materiały zawarte w pracy Zarneckiego /1963/ dokonano odpowiednich przeliczeń, z których wynika, że długość ciała badanego stada tarłowego odpowiada mniej więcej długości ciała wyróżnionej przez tego autora formy letniej troci i niezależnie troci "czarnej" z rzeki Redy /Dixon 1931/. Nadmienić trzeba, że długość najmniejszej samicy wynosiła 40 cm i największej 67 cm,

a najmniejszego i największego samca odpowiednio 48 cm i 78 cm.

Ciązar /przed pobraniem jaj/ 26 samic, złowionych w 1967 r. wawał się od 0,8 kg do 4,1 kg i wynosił średnio 2,41 kg. Liczebność samic w poszczególnych klasach ciężaru podano w tabeli 3. Ciążar ciała /po pobraniu produktów płciowych /samice i samołów złowionych w latach 1967 i 1971 podano w tabeli 4. Średni ciążar samic złowionych w 1967 r. wynosił 1,8 kg /n = 42, zakres od 0,6 do 3,1 kg/ i w 1971 r. 1,83 kg /n = 5, zakres 1,3 - 2,1 kg/. Średni ciążar samołów złowionych w 1967 r. wynosił 2,52 kg /n = 16, zakres 1,3 - 6,2 kg /.. a w 1971 r. 2,34 kg /n = 2, zakres 1,78 - 3,9 kg/. Kondycja samic, od których w 1967 r. wyciągnięto jaja, była bardzo zróżnicowana i wałała się od 0,683 do 1,091. Kondycję obliczono wzorem Fulton'a. Przykładowo można podać, że samice o ciążarze 1,2 i 1,3 kg, długości ciała 56 i 50 cm oraz liczebności 3 000 i 3 1000 jaj, miały kondycje odpowiednio 0,683 i 1,020.

Ciązar ciała określonych płci badanego stada tarłowego był znacznie niższy od średniego ciążaru ciała osobników tej samej płci, łowionych w podkarpackich dopływach górnej Wisły /Chrzan 1947, Kołder 1953, 1954, 1958/. Średni ciążar samic z Dunajca wynosił średnio 3,68 kg /zakres 3,15 - 4,13 kg/, samołów zaś 5,20 kg /zakres 4,4 - 5,64 kg/.

6. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

1. Główne tarło troci w strudze Młyńskiej odbywało się w listopadzie i było ograniczone w czasie do 8 dni.
2. Samce stanowiły średnio 35,0% /zakres 28,0 - 55,0/ stada tarłowego. Na samca przypadło średnio 1,98 /zakres 0,8 - 2,6/ samicy.
3. Z przeprowadzonych badań wynika, że stado tarłowe troci w 1967 składało się w 58,0% z osobników zaliczonych do III i w 42% do IV grupy wiekowej. Osobniki z 1. stanowiły 20,0%, a z 2. zaś 80,0% całego stada. Wśród złowionych tarlaków 38,0% było z m. I i 62,0% z m. II.
4. W klasach długości ciała od 40,0 do 64,9 cm znalazło się

- 87,7% / samiec 91,5 i samców 88,9% / badanego materiału.
5. W klasach ciężaru ciała /bez produktów płciowych/ od 0,5 do 2,99 kg było 92,3% wszystkich osobników /bez względu na płeć/, przy czym 95,7% samiec miało ciężar od 0,5 do 2,99 kg, a 83,3% samców od 1,0 do 2,99 kg.
 6. Samice i samce stada tarkowego troci strugi Młyńskiej miały niższy ciężar i mniejszą długość ciała, aniżeli osobniki tej samej płci troci z podkarpackich dopływów górnej Wisły.

L i t e r a t u r a

1. Chełkowski Z.: Pogłowie troci /*Salmo trutta trutta L.*/ rzek przybrzeżnych Pomorza. Prz. Zool., XIII, 1, 1969, s. 72 - 91
2. Chrzan F.: Zagadnienie łososiové w Polsce /Troć dunajcowa i zapora wodna w Roźnowie /Gdynia, 1947
3. Chrzan F.: Łosoś i troć w polskich połowach na Bałtyku w latach 1945 - 1955. Prace MIR w Gdyni. 10,A, 1959, s. 273 - 340
4. Dixon B.: Wiek i szybkość wzrostu troci /*Salmo trutta*/ z rzek Redy i Dunajca. Pol. Ryb. Morska, Gdynia-Bydgoszcz. 4, 1931, s. 275 - 288
5. Kołder W.: Sprawozdanie z akcji zarybianiowej łososiem w górnym dorzeczu Wisły w roku 1947. Prz. Ryb., XIV, 1947, s. 340 - 342
6. Kołder W.: Wysiłki rybactwa słodkowodnego na odcinku produkcji materiału zarybianiowego łososia - troci na tle przebiegu kampanii 1948 r. Prz. Ryb., XVI, 1949, s. 46 - 57
7. Kołder W.: Połowy łososia w rzece Budawie przy pomocy elektryczności. Gosp. Ryb., V, 7, 1953, s. 5 - 7
8. Kołder W.: Kampania łososiova w górnym dorzeczu Wisły w 1953 r. Gosp. Ryb., VI, 5, 1954, s. 6 - 8
9. Kołder W.: Zarybianie łososiami i trociami w górnej części doliny rzecznego Wisły w latach 1879 - 1954. Roczn. Nauk. Roln., B. Warszawa, 73, 1958, s. 215 - 267

10. Meissner W.: *Ictiologia stosowana*. Gdynia, MIR, 1948
11. Morawska B.: *Płodność troci /Salmo trutta L./ z rzeki Wisły*. Roczn. Nauk. Roln., H, Warszawa, 90, 1967, s. 249 - 264
12. Zarnecki S.: *Występowanie populacji sezonowych u łososia atlantyckiego /Salmo salar L./ oraz u troci Salmo trutta L./ w rzece Wiśle*. Acta Hydrobiol., Kraków, 5, 1963, s. 255 - 294
13. Sych R.: *Zmienność wzrostu troci /Salmo trutta L./ rzeki Wisły w nawiązaniu do wahań połowów*. Roczn. Nauk. Roln., H, Warszawa, 90, 2, 1967, s. 267 - 280

Tables 1

Przebieg tarła troci w latach 1967 - 1971 The course of spawning of Sea-trout in the period of 1967 - 1971

Tabela 2

Długość troci w latach 1967 i 1971

Length of Sea-trout in 1967 and 1971 years

Klasy długości /l.corp./ Length classes /l.corp./ cm	Samice Females		Samce Males		Razem Total ♂ + ♂ +	
	Ilość Number	%	Ilość Number	%	Ilość Number	%
40 - 44,9	3	6,4	-	-	3	4,6
45 - 49,9	4	8,5	2	11,1	6	9,2
50 - 54,9	6	12,8	3	16,7	9	13,8
55 - 59,9	17	36,1	6	33,4	23	35,4
60 - 64,9	13	27,7	3	16,7	16	24,6
65 - 69,9	4	8,5	2	11,1	6	9,2
70 - 74,9	-	-	1	5,5	1	1,6
75 - 79,9	-	-	1	5,5	1	1,6
Razem Total	47	100,0	18	100,0	65	100,0

Tabela 3

Ciężar ciała samic troci w 1967 r.

Body weight of the females of Sea-trout in 1967

Klasy ciężaru Weight classes kg	Ilość Number	%
0,5 - 0,99	1	3,9
1,0 - 1,49	4	15,4
1,5 - 1,99	2	7,7
2,0 - 2,49	5	19,2
2,5 - 2,99	8	30,8
3,0 - 3,49	3	11,5
3,5 - 3,99	2	7,7
4,0 - 4,49	1	3,8
Razem. Total	26	100,0

Tabela 4

Cieżar ciała troci po pobraniu produktów płciowych w latach
1967 i 1971

Body weight of Sea-trout after taking roe and sperm data
of 1967 and 1971

Klasy ciężaru Weight classes	Samice Females		Samce Males		Razem Total ♀ + ♂	
	Ilość Number	%	Ilość Number	%	Ilość Number	%
0,5 - 0,99	6	12,8	-	-	6	9,2
1,0 - 1,49	7	14,9	2	11,1	9	13,9
1,5 - 1,99	11	23,4	5	27,8	16	24,6
2,0 - 2,49	14	29,8	3	16,6	17	26,2
2,5 - 2,99	7	14,9	6	33,3	13	20,0
3,0 - 3,49	2	4,2	-	-	2	3,1
3,5 - 3,99	-	-	-	-	-	-
4,0 - 4,49	-	-	1	5,6	1	1,5
.....						
6,0 - 6,49	-	-	1	5,6	1	1,5
	47	100,0	18	100,0	65	100,0

ХАРАКТЕРИСТИКА НЕРЕСТОВОГО СТАДА КУМЖИ / *Salmo trutta* L. / МЕЛЬНИЧНОГО ПОТОКА

Резюме

Объектом работы является характеристика нерестового стада кумжи / *Salmo trutta* L. / Мельничного потока, левобережного притока нижней Вислы. Проведенные в годы 1967 - 1971 наблюдения показали, что интенсивность естественного нереста выпадала в ноябре, продолжалась максимально до 8 дней и происходила при температуре воды от 9° до 6°C. Самцы составляли в среднем 34,2 /предел 27,6 - 55,0% нерестового стада. На самца выпадало в среднем 1,98 /предел 0,8 - 2,62/ самки. Нерестовое стадо в 1967 г. состояло из особей III /I,2+, 2.I+/ и IV /2.2+/ возрастных групп. В III возрастной группе находилось 58,0, а в IV 42,0% исследуемого материала. В реке в течение I. провело 20,0 а в течение 2. 80,0% анализируемых особей. В годы 1967 и 1971 в нересте принимали участие самки /в скобках самцы/ минимальной длиной тела в 40/48/ и максимальной в 67 /78/ см. 88,7% всех особей имели длину тела от 40,0 до 64,9 см. В 1967 году средний вес тела /без половых продуктов/ самки составлял 1,8 зато в 1971 г. 1,83 и самца соответственно 2,52 и 2,34 кг. Вес тела в пределах от 0,5 до 2,99 кг был характерен для 92,3% исследуемого материала.

CHARACTERIZATION OF THE SPAWNING POPULATION OF TROUT /*SALMO TRUTTA L.*/ FROM STRUGA MŁYNSKA**Summary**

The purpose of the present work is to give the characterization of the spawning population of trout /*Salmo trutta L.*/ from Struga Młynska, left bank tributary of the Lower Vistula. The observations carried out during the period of 1967-1971 showed that the peak intensity of natural spawning took place in November, lasted at most up to 8 days, water temperature ranging from 9 to 6°C. The spawning population consisted in 34.2 % of males /mean value: 27.6 % - 55.0 %/ and the mean value of the ratio between females and males was 1.98 /range: 0.8 - 2.62/. The spawning population of 1967 consisted of the individuals from III /1.2, 2.1/ and IV /2.2/ age groups. /III group - 58 % and IV group - 42% of the population/. 20.0 % of the population spent 1. in the river and 80.0 % spent 2. in the river. 38 % of the population spent m.I in the sea and 62.8 % spent m.II in the sea. Body length of the individuals taking part in the spawning in 1967 and 1971 ranged from 40 /48/ up to 67 /78/ /males in brackets/. Body length of 88.7% individuals ranged from 40 to 64.9 cm. The mean body weight /without the products of gonads/ for females was 1.8 kg in 1967 and 1.83 kg in 1971 and for males 2.52 and 2.34 kg respectively. Body weight of 92.3 % of the population ranged from 0.5 up to 2.99 kg.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZYTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Bogdan Włoszczyński

PŁODNOŚĆ GOSPODARCZA TROCI /SALMO TRUTTA L./
STRUGI MŁYŃSKIEJ

Opracowano płodność gospodarczą 26 samic troci ze strugi Młyńskiej, lewobrzeżnego dopływu dolnej Wisły. Ciężar ikry wyrażony w procentach ciężaru całkowitego ciała podlega dużej zmienności /zakres 21,7 - 36,5/ i wynosi średnio 25,4. Płodność gospodarcza podlega dużej zmienności indywidualnej.

1. WSTĘP

Praca dotyczy płodności gospodarczej troci wędrownej strugi Młyńskiej, lewobrzeżnego dopływu dolnej Wisły. Literatura traktująca o płodności troci rzek krajowych jest skąpa /Morawska 1967/. Stosunkowo liczne wzmianki można w sprawozdaniach z kampanii, mających na celu pozyskanie ikry dla celów sztucznego tarła / Kołder 1947 i inni/. Pewne materiały znalezść również można w pracy Juszczyska /1951/.

Panu L. Biniakowskiemu bardzo dziękuję za pomoc w zbieraniu materiałów i wykonywaniu pomiarów.

2. MATERIAŁ I METODA

Materiał do badań gromadzono w czasie od 15 do 22.XI 1967 r. Badania przeprowadzono na 26 samicach. Ikre od tych samic wyciskano w czasie od jednego do ośmiu dni, od momentu złowienia. Do obliczenia płodności gospodarczej nie brano samic wykazujących ubytki jaj w gonadach. Nadmienić trzeba, że nie istniała możliwość pobierania całych gonad do obliczenia płodności absolutnej. Niekiedy do obliczania płodności niektórych gatunków ryb kososiodowatych nie pobiera się gonad, a jedynie jaja przez ich wyciskanie z ryby /Sakowicz 1961, Simpson 1951, cyt. za Brylińską 1972/. Taki sposób

pobierania ikry nie niszczy ryb. Ciężar ikry obliczano jako różnicę między całkowitym ciężarem ciała /ciężar ciała wraz z jajami/ i ciężarem ciała bez ikry. Liczebność ikry obliczano metodą objętościową. Od każdej samicy brano po 3 próbki /na początku, mniej więcej w połowie i pod koniec wyciskania jaj z ciała/ o pojemności 150 ml każda. Przeliczano ilość jaj w podprobach, następnie ustalono ich liczebność w objętości ikry pozyskanej od każdej samicy. Metoda objętościowa obliczania płodności ryb jest stosunkowo dokładna, pod warunkiem pobierania prób o odpowiedniej objętości /Brylińska 1972/. Na podstawie pomiarów bezpośrednich określono zależność między płodnością indywidualną a wiekiem /25 samio/ oraz długością całkowitą i ciężarem całkowitym ciała /26 samio/. Zależność między całkowitą długością i całkowitym ciężarem ciała obliczano równaniem regresji $y = a + bx$, gdzie $y =$ płodność indywidualna, $x =$ całkowita długość względnie całkowity ciężar ciała, a i b = stałe /Guilford 1964, Merkureva 1970/.

3. WYNIKI BADAŃ

Ciężar ikry wyrażony w procentach całkowitego ciężaru ciała:

- podlega dużej zmienności osobniczej /tab. 1/. Średni ciężar ikry stanowi 25,4% ciężaru ciała,
- charakteryzuje się małą zmiennością, jeżeli uwzględni się średnie dla wyodrębnionych klas całkowitego ciężaru ciała /zakres od 24,5% do 29,2%/.

Indywidualna zmienność ciężaru ikry wyrażona w procentach całkowitego ciężaru ciała wynika również z materiałów Juszczyska /1951/: Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że udział procentowy ikry waha się od 10,4% do 27,3%. Żarnecki /1958/ podaje, że ciężar ikry troci z Dunajcem w latach 1950 i 1951 wynosił odpowiednio 22,14% i 19,29% ciężaru ciała. Ciężar ikry troci jeziornej z jeziora Wdzydze wahał się w granicach 14,41% - 15,82% i stanowił średnio 14,57% ciężaru ciała /Sakowicz 1961/.

Płodność w przeliczeniu na samice i kg ciężaru ciała,

w zależności od długości całkowitej i całkowitego ciężaru ciała zestawione w tabelach 2 i 3.

Z łącznej analizy danych zawartych w tabelach 2 i 3 wynika, że:

- istnieje duża zmienność osobnicza w ilości jaj przypadających na samicę /zakres 1 500 - 8 000, średnio 4 577 jaj/, jak i na kg całkowitego ciężaru ciała /zakres 1 636 - 1 964, średnio 1 814 jaj/,
- średnia ilość ikry, obliczona dla wyodrębnionych klas długości całkowitej /tab. 2/ względnie całkowitego ciężaru ciała /tab. 3/, przypadająca na samicę wyraźnie wzrasta wraz ze zwiększeniem długości całkowitej lub całkowitego ciężaru ciała,
- średnia ilość ikry przypadająca na kg całkowitego ciężaru ciała znajduje się mniej więcej na tym samym poziomie, bez względu na wyodrębnione klasy podziałowe.

Płodność gospodarcza badanego materiału wynosi średnio 4 577 /zakres 1 500 - 8 000/ ziaren ikry na samicę. Płodność ta jest znacznie mniejsza od płodności podawanej w literaturze dla troci z podkarpackich dopływów górnej Wisły /od 6 000 do 10 500 jaj - Kołder 1954, 1955, 1956, 1957, cyt. za Morawską 1967/1 z samej Wisły/forma letnia z dolnej Wisły średnio 9 822 jaj - Kossakowski 1968; forma zimowa średnio 7 318 jaj - Kossakowski 1968, względnie 7 940 - Bartel et al. 1970/. Można przyjąć, że występujące różnice między wynikami badań własnych a danymi z literatury mogą być spowodowane czasowym zróżnicowaniem przeprowadzonych obserwacji /różne lata badawcze/, błędami metodycznymi w obliczaniu ikry, pozostawieniem różnej ilości jaj w jamie brzusznej, po ich wycisnięciu z ciała /Juszczysz 1951/ oraz ewentualnie biologicznym zróżnicowaniem materiału badawanego /forma letnia?/. Zwraca uwagę duża zbieżność między wynikami badań własnych z opublikowanymi danymi odnoszącymi się do troci jeziornej z jeziora Wdzydze /Sakowicz 1961/. Autor ten podaje, że płodność samicy o wymiarach od 55 do 70 cm wynosiła od 4 670 do 6 810 jaj. W badanym materiale własnym samice o podobnych wymiarach /= długość

całkowita/ charakteryzowała się płodnością w granicach od 3 100 do 6500 jaj. Płodność absolutna troci z przyujsiowego odcinka Wisły wynosiła od 3 500 do ponad 20 000 jaj /Morawska 1967/: Ilość ikry przypadająca na kg całkowitego ciężaru samicy badanego materiału wynosiła 1 814 jaj. Ilość ta odpowiada ilości przypadającej na kg ciała samicy troci formy letniej z dolnej Wisły /Kossakowski 1968/. Na kg ciała samicy formy zimowej przypada 1 490 /Kossakowski 1968/, względnie 2 100 jaj /Bartel et al. 1970/. Z danych tabel 2 i 3 wynika istnienie dużej zmienności ilości ikry przypadającej na samicę. Konieczne jest więc wyjaśnienie istnienia zależności między ilością jaj przypadającą na samicę a całkowitą długością i całkowitym ciężarem ciała. Określenie tych zależności wykazało istnienie ścisłego związku koreacyjnego między długością całkowitą /rys. 1/ oraz całkowitym ciężarem ciała /rys. 2/ a liczebnością ikry.

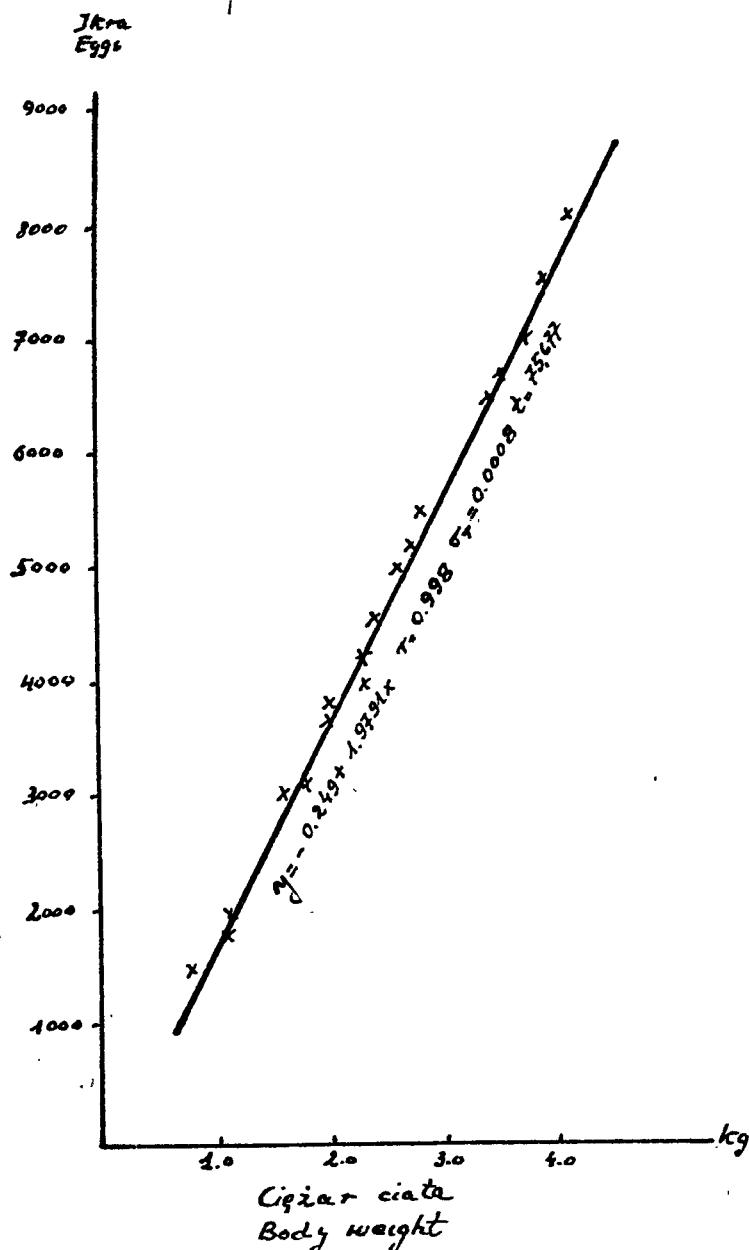
Płodność gospodarczą troci obliczono w zależności od wieku /tab. 4/ i lat życia morskiego /tab. 5/. Z łącznej analizy danych zawartych w powyższych tabelach wynika, że średnia ilość ikry:

- przypadająca na samicę wzrasta z wiekiem /tab. 4/ i z przedłużeniem pobytu w morzu /tab. 5/,
- przypadająca na kg całkowitego ciężaru ciała nie podlega większym zmianom, bez względu na wiek /tab. 4/, czy też okres życia w morzu /tab. 5/.

Zależność między płodnością a wiekiem i całkowitym ciężarem ciała zestawiono w tabeli 6, natomiast zależność między wiekiem i całkowitą długością ciała w tabeli 7. W oparciu o dane zawarte w powyższych tabelach można przyjąć, że:

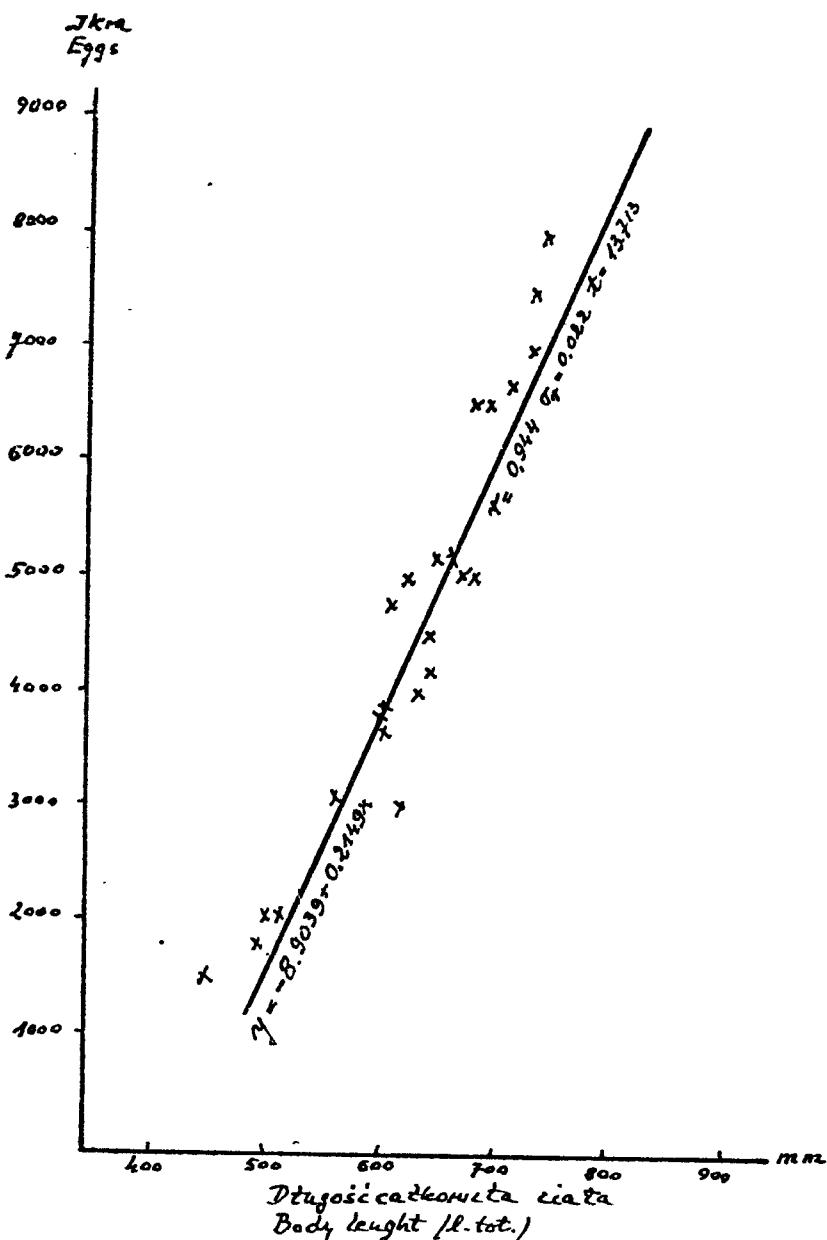
- średnia ilość ikry przypadająca na samicę o tym samym wieku zwiększa się wraz z wzrostem ciężaru ciała /tab. 6/ i długości całkowitej /tab. 7/,

- średnia ilość ikry przypadająca na samicę o tym samym całkowitym ciężarze ciała /tab. 6/ i tej samej całkowitej długości /tab. 7/ lecz o różnym wieku jest mniej więcej taka sama.

Rys. 1. Zależność między płodnością gospodarczą i całkowitym ciężarem ciała troci

The correlation between fecundity by stripping and body weight of Sea-trout

Rys. 2. Zależność między płodnością gospodarczą i całkowitą długością ciała /l. tot./ troci

The correlation between fecundity by stripping and body lenght /l. tot./ of Sea-trout

Srednia ilość ikry przypadająca na kg całkowitego ciężaru ciała jest taka sama bez względu na wiek i całkowitą długość ciała.

W oparciu o przebadany materiał można przyjąć, że czynnikiem decydującym o płodności gospodarczej, ściślej o ilości ikry przypadającej na samicę, jest całkowity ciężar ciała. Nie oznacza to jednak, że nie ma związku między ciężarem ciała /bez ikry/ a ilością ikry przypadającą na samicę, względnie na kg ciężaru ciała. Z obliczeń, nie umieszczonych w niniejszej pracy, wynika, że na kg ciężaru ciała przypadają w badanym materiale średnio 2 497 /zakres 2 396 - 2 580/ ziaren ikry. W pracy spotkać można różne liczby dotyczące ilości ikry przypadającej na samicę /4 568 lub 4 577/, względnie przypadające na kg ciężaru całkowitego ciała /1 814, 1 860, 1 861/. Powyższe zróżnicowanie jest spowodowane różną ilością samic wykorzystanych do obliczeń /25 względnie 26 osobników/ i z przynależnością tej samej samicy do różnych klas podziałowych. Nie można również wykluczyć błędów obliczeniowych. Reasumując przyjąć można, że na 1 samicę badanego materiału przypada 4 570 jaj, a na kg całkowitego ciężaru ciała 1 860 jaj.

4. WNIOSKI

1. Płodność gospodarcza samicy troci strugi Młyńskiej wahala się od 1 500 do 8 000 jaj. Na samicę przypadało średnio 4 570 jaj.
2. Na kg ciężaru całkowitego ciała przypadało średnio 1 860 jaj /zakres 1 636 - 1 933 jaj/.
3. Srednia ilość jaj przypadająca na samicę zależała w badanym materiale przede wszystkiem od całkowitego ciężaru ciała, a nie od wieku.
4. Srednia ilość jaj przypadająca na kg całkowitego ciężaru statystycznej samicy były mniej więcej taka sama bez względu na wiek i wyodrębnione klasy całkowitego ciężaru i całkowitej długości ciała.
5. Zależność między płodnością a długością całkowitą można obliczyć równaniem regresji $y = -8,9039 + 0,2149 x$, przy czym $t = 13,713$, $r = 0,944$, względnie całkowitym cięża-

rem ciała $y = -0,249 + 1,9791 x$, przy czym $t = 75,677$,
 $r = 0,988$.

L i t e r a t u r a

1. Brylińska M., Bryliński E.: Metody określania płodności ryb na przykładzie leszczu /Abramis brama Linnaeus/Roczn. Nauk. Roln., H, Warszawa, 94, 1972, s.7-40
2. Bartel R., Kossakowski Z.: Jak gospodarować trocią zimową z Wisły. Gospodarka Rybna. Warszawa, XXIII, 12,3, 1970
3. Guilford J. P.: Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice. Wyd. 2. Warszawa, PWN, 1964
4. Juszczyszyn Wł.: Ilość ikry pozostającej w jamie brzusnej samicy troci /Salmo trutta L./ pstrąga tęczowego /Salmo irideus Gibb./ i krzyżówki pstrąga potokowego /Salmo trutta m. fario / z trocią/Salmo trutta L./ po sztucznym ich wytarciu. Kraków. PAU. Pr. Roln. - Leśne, 59, 1951
5. Kołder Wł.: Sprawozdanie z akcji zarybieniowej łososiem w górnym dorzeczu Wisły w roku 1947. Przegląd Ryb., XIV, 1947, s. 340 - 342
6. Merkureva E. K.: Biometria w selekcji i genetice rolniczo-chozystwennych żywotnych. Moskwa, Kolos, 1970
7. Morawska B.: Płodność troci /Salmo trutta L./ z rzeki Wisły. Roczn. Nauk. Roln., H, Warszawa, 90, H, 2, 1967, s. 249 - 264
8. Sakowicz St.: Rozród troci /Salmo trutta morpha lacustris L./ z jeziora Wdzydze. Roczn. Nauk. Roln., D, Warszawa, 93, 1961, s. 501 - 556
9. Żarnecki St.: Ciężar ikry otrzymywanej przy sztucznym tarle troci /Salmo trutta L./ z Dunajca. Biul. Zakł. Biol. Stawów. PAN, Kraków, 7, 1958, s. 21 - 25

Tabela 1

Ciążar ikry w procentach ciężaru całkowitego ciała
 Weight of eggs in percentage of body weight

Klasy ciężaru Weight classes	Ciążar ikry w % ciężaru ciała Weight of eggs in % of body weight		
	Ilość osób. Number of spe- cimes	Zakres .. Range	Srednia Mean
kg			
0,8	1	25,0	25,0
1,0 - 1,99	6	25,0 - 36,4	29,3
2,0 - 2,99	13	21,7 - 26,9	24,8
3,0 - 3,99	5	22,9 - 24,3	23,5
4,1	1	24,4	24,4
	26	21,7 - 36,4	25,4

Tabela 2

Płodność w zależności od długości
Correlation between fecundity and body length

Klasy długości osobn. Length of glasses on	Ilość osobn. Number of speci- mes	Sredni ciężar ciasta Average body weight	Płodność w przeliczeniu na: Fecundity on:		
			1 samice 1 female		1 kg ciążaru ciasta 1 kg body weight
			Zakres Range	Srednia Mean	
45-49,9	2	0,95	1 500 - 1 800	1 650	1 636 - 1 875
50-54,9	3	1,10	2 000 - 2 000	2 000	1 818 - 1 818
55-59,9	1	1,80	3 100	3 100	1 722
60-64,9	8	2,24	3 000 - 5 200	4 125	1 739 - 1 900
65-69,9	7	2,92	5 000 - 6 500	5 557	1 840 - 1 964
70-74,9	5	3,62	5 500 - 8 000	6 940	1 892 - 1 951
	26	2,42		4 577	
					1 814

Tabela 3

Płodność w zależności od cięzaru
Correlation between fecundity and body weight

Klasy cięzaru	Ilosć osobn.	Srednia całk. długosć	Płodność w przeliczeniu na:	
			Fecundity on :	
Weight classes	Number of species	Average body length /1.tot./	1 samiec	1 kg całk. cięzaru ciała
kg		cm	1 female	1 kg body weight
0,8	1	45,0	1 500	1 500
1,0-1,99	6	53,0	1 800 - 3 100	2 316
2,0-2,99	13	63,8	3 700 - 5 500	4 723
3,0-3,99	5	72,8	6 500 - 7 500	6 840
4,1	1	74,0	8 000	8 000
	26	61,0		4 577
				1 814

Tabela 4

Płodność w zależności od wieku

Correlation between fecundity and age

Wiek w latach Age in years	Ilość osobn. Number of specim.	Płodność w przeliczeniu na: Fecundity on			
		1 samicę 1 female		1 kg całk. ciężaru 1 kg body weight	
		Zakres Range	Srednia Mean	Zakres Range	Srednia Mean
3 +	12	1 500-6 500	3 550	1 636-1 914	1 837
4 +	13	3 800-8 000	5 507	1 739-1 951	1 882
	25		4 568		1 860

Tabela 5

Płodność samic troci w zależności od lat życia w morzu
 Correlation between fecundity and period spent in sea

Lata życia w morzu	Ilość osob- ników Period spent in sea	Płodność w przeliczeniu na:			
		Fecundity on:			
		1 samice 1 female	1 kg całk. ciężaru ciała 1 kg body weight	Zakres Range	Srednia Mean
1 ⁺	9	1 500–5 000	2 988	1 636–1 923	1 815
2 ⁺	16	3 000–8 000	5 518	1 739–1 964	1 886
	25		4 568		1 860

Tabela 6

Płodność samic w grupach wieku w zależności od ciężaru ciała
 Correlation between the fecundity of females in the age groups and
 body weight

Klasy ciężaru ciała Weight classes kg	Płodność w przeliczeniu na:					M ^{XX}	
	1 samica		1 female		M ^{XX}		
	n ^X	Zakres Range	n ^X	Zakres Range			
3+			4+				
0,8	1	1500	1500	-	-	1500	
1,0 - 1,99	5	1800-3100	2180	1	3000	3000	
2,0 - 2,99	5	3700-5500	4740	7	3800-5500	4700	
3,0 - 3,99	1	6500	6500	4	6500-7500	6925	
4,1	-	-	-	1	8000	8000	
	12		3550	13		5503	
						4568	

o.d. tabelli 6

Klasy ciezaru ciata Weight classes kg	Płodność w przeliczeniu na:				M ^{xx}	
	Fecundity on :					
	kg ciezk. cięzaru ciata		kg body weight	M ^{xx}		
3+	kg		4+			
n ^x	Zakres Range	M ^{xx}	n ^x	Zakres Range	M ^{xx}	
0,8	1	1875	1875	-	-	
1,0 - 1,99	5	1636-1818	1762	1	1875	
2,0 - 2,99	5	1815-1964	1872	7	1735-1926	
3,0 - 3,99	1	1911	1911	4	1892-1923	
4,1	-	-	-	1	1951	
	12		1832	13	1881	
					1860	

n^x=ilość, number; M^{xx}=średnia, mean

Tabela 7
 Przodność samicy w grupach wieku w zależności od całkowitej długości ciała.
 Correlation between the fecundity in the age groups and body length /l.tot./.

Klasy długości Length classes	Przodność w przeliczeniu na:			M ^{xx}	
	Fecundity on:				
	1 samica	1 female	4+		
om	n ^x	Zakres Range	n ^{xx}	Zakres Range	
3+				M ^{xx}	
45 - 49,9	1	1500	1500	-	
50 - 54,9	3	1800-2000	2267	-	
55 - 59,9	2	2000-3100	2550	-	
60 - 64,9	3	3700-5000	4400	3000-4200	
65 - 69,9	3	5000-6500	5667	4500-6500	
70 - 74,9	-	-	-	5500-8000	
	12		3633	5507	
			13	4608	

a.d.: tabela 7

Klasy długości Lenght classes cm	Płodność w przeliczeniu na:					
	kg całk. cięzaru ciaka			kg body weight		
	3+		4+		M ^{xx}	
n ^x	Zakres Range	M ^{xx}	n ^x	Zakres Range	M ^{xx}	M ^{xx}
1	1636-1818	1875	-	-	-	1875
3	1722-1818	1757	-	-	-	1757
2	1850-1875	1770	-	-	-	1770
3	1911-1964	1859	4	1739-1900	1835	1845
3	-	1913	4	1851-1926	1886	1906
-	-	-	5	1892-1957	1917	1917
12		1838	13		1882	1861

n^x= ilość, number;M^{xx}=średnia, mean

ХОЗЯЙСТВЕННАЯ ПЛОДОВИТОСТЬ КУМЖИ /*SALMO TRUTTA* L./ МЕЛЬНИЧНОГО ПОТОКА

Резюме

Разработали хозяйственную плодовитость 26 самок кумжи из Мельничного потока, левобережного притока нижней Вислы. Вес икры, выраженный в процентах общего веса тела, подвергается большой изменчивости /предел 21,7 - 36,5/ и составляет в среднем 25,4%. Хозяйственная плодовитость подвергается большой индивидуальной изменчивости. На самку выпадает в среднем 4570 /предел 1500 - 8000/ яиц. На кг общего веса тела /вес тела вместе с икрой/ выпадает в среднем 1860 /предел 1636 - 1914/ яиц. Среднее количество икры, выпадающее на самку растет вместе с возрастом и продолжением жизни в море. Среднее количество икры самок в разном возрасте, но с таким же весом приблизительно одинаково. Хозяйственная плодовитость самок зависит прежде всего от общего веса и полной длины тела. Вышеуказанные взаимозависимости исчислили, используя уравнение регрессии $y = a + bx$ при чем y = индивидуальная плодовитость, x = полная длина тела либо общий вес тела, а a = константы. Взаимозависимость плодовитость - общий вес тела исчислили, используя уравнение $y = -0,24 + t,9701x$ при чем $r = 0,998$ и $t = 75,677$. Зависимость плодовитость - полная длина тела исчислили при помощи уравнения $y = -8,9039 + 0,2149x$, при чем $r = 0,944$ и $t = 13,713$.

FECUNDITY BY STRIPPING OF TROUT /*SALMO TRUTTA L.*/ FROM
STRUGA MŁYNSKA

Summary

The fecundity by stripping of 26 female trouts from Struga Młyńska left bank tributary of the Lower Vistula is scientifically described in the present work. The weight of roe in relation to the body weight varies strongly /range from 21.7 to 36.5 % of the body weight/ and its mean value is about 25.4 %. The fecundity by stripping changes very much with each individual, the mean value 4570 eggs /range 1500 to 8000/. The mean quantity of eggs per kg of the body weight /with the roe/ is 1860 /range from 1636 to 1914/.

The mean quantity of roe gained from a female rises with the age the period spent in the sea. The mean quantity of roe gained from the females of different age but the same body weight is more or less the same. Fecundity by stripping of females depends first of all on the body weight and the body length. All the above relations were found from the regression equation $y = a+bx$, where \bar{y} = individual fecundity, x = body length or body weight, a, b constants. The relation: fecundity - body weight was found from the equation: $y = 0.249 + 1.9791x$ and $r = 0.998$, $t = 75.677$. The relation: fecundity - body length was found from the equation $y = -8.9039 + 0.2149x$, and $r = 0.944$, $t = 13.713$.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNIADECKICH W BYDGOSZCZY
ZESZTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Jadwiga Woźniak
Krystyna Załuska

CHARAKTERYSTYKA WSPÓŁZALEŻNOŚCI FENOTYPOWYCH POMIĘDZY
NIEKTÓRymi CECHAMI UŻYTKOWYMI OWIEC Z RSP OLSZEWA

Opracowano dane dotyczące 515 jagniąt merynosowych z zarodowej owczarni RSP Olszewka. Określono współzależności pomiędzy siedmioma podstawowymi, gospodarczo ważnymi cechami: ciężar ciała po urodzeniu, ciężar ciała w 100 dniach, ciężar ciała w 12 miesiącach, wysadność i wydajność 1 strzyży jagnięcej oraz wysadność i wydajność 2 strzyży jagnięcej. Podano także miary położenia i zmienności dla wyżej wymienionych cech.

1. WSTĘP

Poznanie wzajemnej zależności pomiędzy cechami użytkowymi ma bardzo duże znaczenie w hodowli zwierząt. Zależności te możemy określić obliczając współczynniki korelacji fenotypowej oraz współczynniki regresji dla poszczególnych par cech. Znajomość współczynników korelacji i regresji oraz równań regresji pozwala wnioskować o wartości cechy trudnomierzalnej, dokonując pomiaru cechy łatwomierzalnej z nią skorelowanej. Ułatwia to ocenę zwierząt oraz prowadzenie prac hodowlanych.

Praca niniejsza ma na celu oszacowanie powiązań pomiędzy podstawowymi cechami użytkowymi u owiec merynosowych /cechy mięsności i wełnistości/, poprzez obliczenie współczynników korelacji fenotypowej dla poszczególnych 21 par cech.

2. MATERIAŁ I METODA

Praca wykonana została w oparciu o dane dotyczące stada zarodowego owiec merynosowych z owczarni RSP Olszewka. Materiały do badań uzyskano w OSZH w Bydgoszczy, obejmują one lata od 1970/71 do 1973/74. Na podstawie zebranych materiałów określono współzależności pomiędzy siedmioma podstawowymi, gospodarczo ważnymi cechami u owiec rasy merynos polski:

ciężar ciała po urodzeniu, ciężar ciała w 100 dniach, ciężar ciała w 12 miesiącach oraz wyniki strzyż jagnięcych: wysadność i wydajność 1 strzyży oraz wysadność i wydajność 2 strzyży.

Obliczono miary położenia i zmienności dla wyżej wymienionych cech / \bar{x} , Sx, Vx/ oraz zweryfikowano za pomocą testu "t" istotność różnic pomiędzy średnimi poszczególnych cech w grupach zwierząt zróżnicowanych płcią i typem urodzenia.

Współczynniki korelacji fenotypowych obliczono z analizy kowariancji, uwzględniając czynnik lat przy zastosowaniu wzoru Pearsona za Ruszczykiem [10], a ocenę współczynnika korelacji przeprowadzono według skali Guilforda [2].

Istotność otrzymanych współczynników korelacji weryfikowano przy pomocy testu "t" [10], dla współczynników korelacji istotnych i wysokoistotnych obliczono współczynniki regresji byx [10]. Wszystkie obliczenia wykonano dla czterech grup zwierząt w zależności od płci /maciorki i tryozki/ i typu urodzenia /jedynaki i bliźnięta/.

Liczliwość zwierząt w poszczególnych grupach była następująca: maciorki jedynaczki 187 sztuk, maciorki bliźniaczki 96 sztuk, tryozki jedynaki 152 sztuki i tryozki bliźniaki 80 sztuk. Łącznie materiał badawczy obejmował 515 jagniąt.

3. OMÓWIENIE WYNIKÓW

Wyniki zostały zestawione w trzech tabelach /tabela 1, 2, 3/. W tabeli 1 podano miary położenia i zmienności / \bar{x} , Sx, Vx/ badanych cech jagniąt merynosowych. W tabeli 2 - obliczone istotności różnic pomiędzy poszczególnymi grupami zwierząt. Średnie wydajności pierwszej strzyży są na ogół nieco wyższe od podawanych przez innych autorów [1, 5]: Wydajność 2 strzyży mieściła się w granicach wzorca dla merynosa polskiego [14]. Bardzo podobne średnie podaje Jaworski [5], natomiast Aleksander i wsp. [1] otrzymali niższą średnią wydajność drugiej strzyży dla maciorek w 1971/72 roku, ale znacznie wyższą w roku następnym. Zaobserwowano że, na ogół średnie analizowanych cech wełnistości są wyższe u maciorek niż u tryozków oraz wyższe u jagniąt z urodzeń pojedyńczych niż bliźniaczych /tabela 1/. Różnice średnich

są wszędzie istotne statystycznie /tabela 2/. Wyjątek stanowi różnica w wydajności drugiej strzyży między maciorkami i tryczkami jedynakami oraz w wysadności drugiej strzyży między maciorkami jedynakami i bliźniaczkami, które średnio nie różnią się statystycznie. Średnia wydajność i strzyża wyższa jest u tryczków jedynaków niż u maciorek jedynaków /tabela 1/: W zakresie tej cechy stwierdzono też największą zmienność /tabela 1/.

Występowanie wyższych wartości średnich dla cech dotyczących wełnistości u maciorek jest trudne do zinterpretowania, ponieważ terminy strzyży jagniąt obu płci były jednakowe, a ciężar ciała świadczy o prawidłowym odchowie tak tryczków, jak i maciorek. Być może wyższe wydajności wełny spowodowane były gęstszym jej obrostem u maciorek niż u tryczków. Zjawisko to wymagałoby jednak gruntowniejszego zbadania, czego nie dokonano w ramach niniejszej pracy.

Średnie dotyczące ciężaru ciała w różnych okresach życia jagniąt /zgodne z wzorcem podanym przez Jełowickiego [6] / okazały się wyższe u tryczków niż u maciorek, różnice między nimi wzrastały z wiekiem i są wysokoistotne statystycznie. Podobne średnie ciężaru ciała otrzymali też inni autorzy [1,3,5]: Największe różnice w średnich ciężarach ciała /istotne statystycznie/ pomiędzy jedynakami a bliźniakami u jagniąt obu płci wystąpiły w wieku 100 dni. Wydaje się to zrozumiałe z tego względu, że wzrost jagniąt w tym okresie zależy przede wszystkim od mleka matki. W wieku 12 miesięcy różnice pomiędzy jedynakami i bliźniakami zarówno u tryczków, jak i u maciorek są bardzo małe i nieistotne statystycznie /tabela 2/. Również zmienność w zakresie ciężaru ciała jagniąt 12-miesięcznych była mniejsza niż w odniesieniu do ciężaru po urodzeniu i w wieku 100 dni /tabela 1/. W tabeli 3 zestawiono współczynniki korelacji fenotypowych dla 21 par cech jagniąt.

Stwierdzono występowanie dodatniej korelacji pomiędzy wysadnością, a wydajnością wełny i 1 i 2 strzyże. Wartości współczynników korelacji fenotypowych pomiędzy wyżej wymienionymi parami cech wskazywały na współzależność rzeczywistą [2].

we wszystkich grupach zwierząt /tabela 3/. Były one nieznacznie wyższe w odniesieniu do 2 strzyży, a w każdym przypadku wysokoistotne statystycznie. Podobnie dodatnią korelację fenotypową pomiędzy wysadnością a wydajnością wełny i strzyże i bardzo zbliżone wartości współczynników korelacji otrzymali Załuska i Heller [13]. Nieco mniejszą, również dodatnią współzależność tych cech wykazują:

Staliński [12] za Jełowickim - $r_{xy}=0,22$ oraz Staliński i Knothe [12] $r_{xy} = 0,169^{xx}$. Wysadność i wydajność 2 strzyże okazały się dość znacznie, dodatnio skorelowane także według Załuski i Hellera [13]. Otrzymali oni dla jagniąt z PGR Strzelewo wartości współczynników korelacji fenotypowej pomiędzy tymi cechami trochę wyższe, niż w niniejszej pracy.

Stwierdzono dodatnią współzależność pomiędzy wydajnością wełny i 1 i 2 strzyże. Wystąpiła ona zwłaszcza wyraźnie u maciorek /tabela 3/. Współczynnik korelacji /wysokoistotny statystycznie/ okazał się dużo wyższy u jedynaczków niż u bliźniczeczek. Nawara [7] podaje wartość współczynnika korelacji fenotypowej pomiędzy wydajnością 1 a wydajnością 2 strzyże wynoszącą $0,416^{xx}$. Załuska i Heller [13] otrzymali wartości współczynników korelacji /u maciorek z PGR Strzelewo/ w granicach $r_{xy} = 0,35$ i $r_{xy} = 0,40$; natomiast nie stwierdzono współzależności pomiędzy tymi cechami u maciorek z PGR Sielec [13].

W grupie korelacji fenotypowych dotyczących ciężaru ciała w różnych okresach życia i cech wełnistości /współczynniki od 7 do 18; tabela 3/ stwierdzono dodatnią dość znaczną współzależność pomiędzy ciężarem ciała w 100 dniach a wydajnością 1 strzyże. Zależność ta wystąpiła u jagniąt we wszystkich czterech grupach /tabela 3/, a wysokoistotny statystycznie współczynnik korelacji osiągnął najwyższą wartość u maciorek bliźniczeczek. Załuska i Heller [13] otrzymali u jagniąt z PGR Sielec wyższe wartości współczynników korelacji fenotypowej pomiędzy ciężarem w 100 dniach a wydajnością 1 strzyże.

Cięzar w 100 dniach okazał się dodatnio skorelowany z wydajnością wełny 2 strzyże tylko u maciorek jedynaczek. Wartość współczynnika korelacji, który był wysokoistotny statys-

tycznie, wskazywała na współzależność rzeczywistą [2] pomiędzy tymi cechami. Załuska i Heller [13] oraz Nawara i inni [8] otrzymali u maciorek z urodzeń pojedyńczych znacznie niższe wartości współczynnika korelacji, pomiędzy ciężarem ciała w 100 dniach a wydajnością 2 strzyży.

W grupie korelacji fenotypowych dotyczących ciężaru ciała w różnych okresach życia, stwierdzono dodatnią współzależność pomiędzy ciężarem ciała po urodzeniu a ciężarem w 100 dniach /tabela 3/. Wartości współczynników korelacji nie były wysokie, jednakże nieco wyższe u maciorek niż u tryczków /dla tryczków bliźniaków współczynnik był najniższy i nieistotny statystycznie/. Nieco wyższą wartość współczynnika korelacji / $r_{xy} = 0,426/$ pomiędzy ciężarem ciała po urodzeniu a ciężarem w 14 tygodniach u maciorek merynosowych otrzymała Nawara [7], a także Radomska [9].

Stwierdzono wysoką dodatnią korelację fenotypową pomiędzy ciężarem ciała w 100 dniach a ciężarem w 12 miesiącach. Współczynniki korelacji miały wysoką wartość i były wysokoistotne statystycznie w grupach maciorek jedynaczek i bliźniaczek, a znacznie niższe - w grupach tryczków /tabela 3/. Nawara [7] podaje bardzo zbliżoną wartość współczynnika korelacji / $r_{xy} = 0,675^{xx}$ / obliczonego dla jarlic. Podobne wartości dotyczące współzależności pomiędzy ciężarem ciała w 100 dniach a ciężarem w 12 miesiącach otrzymali także Radomska [9], Knothe i Staliński [4] oraz Skoczyłas i inni [11].

4. WNIOSKI

1. Wysadność wełny 1 strzyży jagnięcej można uważać za orientacyjny wskaźnik wydajności 1 strzyży, a wysadność wełny 2 strzyży jagnięcej może być orientacyjnym wskaźnikiem wydajności 2 strzyży, ponieważ stwierdzono korelację rzeczywistą /współczynniki wysokoistotne statystycznie/ w obrębie tych par cech u jagniąt merynosowych wszystkich grup w stadzie zarodowym RSP Olszewka.
2. Wysoki i wysokoistotny współczynnik korelacji fenotypowej pomiędzy wydajnością 1 strzyży a wydajnością 2 strzyży w grupie maciorek jedynaczek, pozwala traktować wydajność 1 strzyży jako prosty wskaźnik wydajności 2 strzyży w

odniesieniu do tej grupy jagniąt.

3. Wysokie i wysokoistotne wartości współczynnika korelacji pomiędzy ciężarem w 100 dniach a ciężarem w 12 miesiącach, upoważniają do traktowania ciężaru ciała w 100 dniach jako prostego wskaźnika ciężaru 12-miesięcznych maciołek merynosowych. U tryczków ciężar ciała w 100 dniach może być tylko orientacyjnym wskaźnikiem ciężaru w 12 miesiącach z uwagi na stwierdzoną współzależność wyraźną lecz małą.

L i t e r a t u r a

1. Aleksander E., Załuska K., Mroczkowski S.: Charakterystyka niektórych cech mięśniowości i wełnistości oraz ich odziedzicjalności u 12 miesięcznych jarlic merynosowych z PGH Dylewo. Zesz. Nauk. ATN w Bydgoszczy, Zoot. 2, z. 48, s. 5, 1977
2. Guilford J.: Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice. PWN Warszawa 1964
3. Kamiński Z., Knothe A.: Odziedzicjalność wag i samic po urodzeniu i przy odsadzeniu w stadzie merynosa polskiego hodowanego w Jędrzychowicach. Post. Nauk. Roln. z. 1, s. 33, 1960
4. Knothe A., Staliński Z.: Współzależności pomiędzy wagą po urodzeniu i wagą przy odsadzeniu u merynosa polskiego Roczn. Nauk. Roln. B-76, z. 3, s. 459, 1960
5. Jaworski Z.: Rozwój i użytkowość stada owiec merynos polski należącego do PGR Mileszewy. Praca magisterska ATN w Bydgoszczy /maszynopis/ 1978
6. Jałowicki S.: Owczarstwo wielkostadne. PWRIŁ Warszawa 1960
7. Nawara W.: Próba oceny ważniejszych cech u jagniąt merynosowych we wczesnym okresie ich życia. Roczn. Nauk. Roln. B-76, z. 4, s. 699, 1960
8. Nawara W., Tęcza S., Rzepecki R.: Genetyczne i fento - typowe korelacje podstawowych cech użytkowych oraz indeksy selekcyjne dla maciołek merynosa polskiego. Roczn. Nauk. Roln. B-96, z. 1, s. 35, 1974

9. Radomska M.J.: Studia porównawcze nad niektórymi metodami oceny tryków na podstawie potomstwa. Część II. Rocznik Nauk. Roln. B-86, z. 3, s. 459, 1965
10. Ruszczyce Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych, PWRiL Warszawa 1970
11. Skoczyłas A., Radomska M., Jankowski S., Daezkowski J.: Ocena tryków na podstawie potomstwa. Rocznik Nauk. Roln. B-77, z. 4, s. 995, 1961
12. Staliński Z., Knothe A.: Fenotypowe i genetyczne koreacje między niektórymi cechami u merynosa polskiego w stadzie Jedrzychowice i Mekno. Rocznik Nauk. Roln. B-78, z. 2, s. 255, 1961
13. Załuska K., Heller K.: Współzależności fenotypowe i genetyczne niektórych cech produkcyjnych u owiec rasy merynos z PGR Sielec i Strzelewo w zależności od płci i typu urodzenia. Zeszyt Problem. Post. Nauk. Roln. z. 180, s. 228, 1976
14. Zootechnika - Praca zbiorowa, PWRiL Warszawa 1974

Tabela 1

Charakterystyka statystyczna badanych ciech jagniąt merynosowych z RSP Olszówka
 Statistic Characteristics of Examined Features of Merynos Lambs from Olszówka Collective Farm

Ciechy badane Examined Features	Maciorki jedynaczki				Maciorki bliźniacze			
	n	\bar{x} /kg, cm	Sx/kg, cm	Vx/%	n	\bar{x} /kg, cm	Sx/kg, cm	Vx/%
1. Wydajność 1 strzyzy Capacity of first shearing	187	1,06	0,35	33,01	96	0,97	0,33	34,02
2. Wydajność 1 strzyzy Staple length in first shearing	134	3,28	0,60	18,29	65	2,94	0,67	23,30
3. Wydajność 2 strzyzy Capacity of the second shearing	187	2,92	0,46	15,75	96	2,74	0,56	20,47
4. Wydajność 2 strzyzy Staple length in the second shearing	134	4,22	0,43	10,19	65	4,38	0,80	18,35
5. Ciężar ciała po urodzeniu Body weight after lambing	187	4,21	1,11	26,30	96	3,55	0,72	20,31
6. Ciężar w 100 dni Body weight in 100 days	187	29,5	5,04	17,08	96	27,97	5,75	20,59
7. Ciężar w 12 m-cy Body weight in 12 months	134	54,13	6,35	11,73	65	53,17	7,22	13,58

o.d. tabeli 1

Cechy badane Examined Features	n	\bar{x} /kg, cm/ S_x /kg, cm/ V_x /%/	n	\bar{x} /kg, cm/ S_x /kg, cm/ V_x /%/	Tryczki jedynaki Single born rams	n	\bar{x} /kg, cm/ S_x /kg, cm/ V_x /%/	Tryczki bliźniaki Twin rams	n	\bar{x} /kg, cm/ S_x /kg, cm/ V_x /%/
1. Wydajność 1 strzyży Capacity of first shearing	152	1,14 0,42	37,05 80	0,86 0,29	34,59					
2. Wysadność 1 strzyży Staple length in first shearing	130	3,06 0,60	19,79 55	2,66 0,56	21,11					
3. Wydajność 2 strzyży Capacity of the second shearing	152	2,80 0,78	28,19 80	2,40 0,82	34,45					
4. Wysadność 2 strzyży Staple length in the second shearing	130	3,76 0,66	17,77 55	3,31 0,71	21,65					
5. Ciezar ciała po urodzeniu Body weight after Lambing	152	4,93 0,99	20,14 80	3,94 0,40	10,20					
6. Ciezar ciała w 100 dniu Body weight in 100 days	152	34,82 4,96	13,96 80	31,76 4,10	12,95					
7. Ciezar w 12 m-cy Body weight in 12 months	152	71,47 7,27	10,18 80	71,08 8,31	11,70					

Tabela 2
Analiza istotności różnic pomiędzy poszczególnymi grupami zwierząt w zależności od płci i typu urodzenia
The Analysis of the Essentiality of Differences among Animal Groups in Dependence on Sex Lambing Type

Cechy badane Examined Features	jedynak - bliźniaki single born - twins		Jedynaki - bliźniaki single born - twins	
	różnice średnich p=0,95	diff p=0,99	różnice średnich p=0,95	diff p=0,99
1. Wydajność 1 strzyży Capacity of first shearing	0,08	0,10	0,09*	0,12
2. Wydajność 1 strzyży Staple length in first shearing	0,19	0,25	0,37**	0,23
3. Wydajność 2 strzyży Capacity of the second shearing	0,13	0,17	0,18**	0,21
4. Wydajność 2 strzyży Staple length in the second shearing	0,20	0,27	-0,16	0,29
5. Ciezar ciała po urodzeniu Body weight after lambing	0,21	0,28	0,66**	0,18
6. Ciezar ciała w 100 dni Body weight in 100 days	1,36	1,79	1,53*	1,19
7. Ciezar ciała w 12 m-cy Body weight in 12 months	2,06	2,73	0,96	2,16

o.d. tabeli 2

Cechy badane Examined Features	Jedynaki - Jedynaoski Single born - twins		blizniaki - bliźniaczki Single born - twins		różnice średnich diff p=0,95	różnice średnich diff p=0,99	różnice średnich diff p=0,99
	diff p=0,95	diff p=0,99	diff p=0,95	diff p=0,99			
1. Wydajność 1 strzyży Capacity of first shearing	0,08	0,10	0,08 ^{xx}	0,09	0,12	-0,11 ^x	
2. Wydajność 1 strzyży Staple length in first shearing	0,14	0,18	-0,22 ^{xx}	0,21	0,28	-0,25 ^x	
3. Wydajność 2 strzyży Capacity of the second shearing	0,13	0,18	-0,12	0,21	0,28	-0,34 ^{xx}	
4. Wydajność 2 strzyży Staple length in the second shearing	0,13	0,17	-0,46 ^{xx}	0,27	0,35	-1,07 ^{xx}	
5. Cięzar ciała po urodzeniu Body weight after lambing	0,22	0,29	0,72 ^{xx}	0,17	0,22	0,39 ^{xx}	
6. Cięzar ciała w 100 dni Body weight in 100 days	1,06	1,39	5,32 ^{xx}	1,47	1,94	3,76 ^{xx}	
7. Cięzar ciała w 12 m-cy Body weight in 12 months	1,58	2,08	17,34 ^{xx}	2,55	3,36	17,91 ^{xx}	

Tabela 3

Charakterystyka korelacji fenotypowych pomiędzy niektórymi cechami użytkowymi jagniąt rasy merynosa polskiego z RSP Olszewka

The Characteristics of phenotype correlations among some utility features of Polish meadow sheep breed lambs from Olszewka Collective Farm

Nazwy cech Names of features	Maciorki jedynaków Single born ewes			Maciorki bliźniaczki twins		
	n	r _{xy}	b _{yx}	n	r _{xy}	b _{yx}
1. Wydajność 1 strzyży - wydajność 1 strzyży Staple length in first shearing - Capacity of first shearing	134	0,349 ^{xx}	0,18	65	0,484 ^{xx}	0,21
2. Wydajność 2 strzyży - wydajność 2 strzyży Staple length in the second shearing - Capacity of the second shearing	134	0,431 ^{xx}	0,28	65	0,597 ^{xx}	0,44
3. Wydajność 1 strzyży - wydajność 2 strzyży Capacity of first shearing - capacity of the second shearing	187	0,663 ^{xx}	0,54	96	0,391 ^{xx}	0,61
4. Wydajność 1 strzyży - wydajność 2 strzyży - Capacity of first shearing - staple length in the second shearing	134	0,110	-	65	0,026	-

o.d. tabeli 3

5.	Wysadność 1 strzyży - wydajność 2 strzyży Staple length in first shearing - capacity of the second shearing	134	0,061	-	65	0,318 ^x	0,26
6.	Wysadność 1 strzyży - wysadność 2 strzyży Staple length in first shearing - staple length in the second shearing	134	-0,098	-	65	0,100	-
7.	Ciezar po urodzeniu - wydajność 1 strzyży Body weight after lambing - capacity of first shearing	187	0,058	-	96	0,172	-
8.	Ciezar w 100 dniach - wydajność 1 strzyży Body weight in 100 days - capacity of first shearing	187	0,378 ^{xx}	0,03	96	0,566 ^{xx}	0,03
9.	Wydajność 1 strzyży - ciezar w 12 miesiącach Capacity of first shearing - body weight in 12 months	134	-0,180 ^x	-3,56	65	0,305 ^x	10,32
10.	Ciezar po urodzeniu - wysadność 1 strzyży Body weight after lambing - staple length in first shearing	134	-0,064	-	65	0,068	-
11.	Ciezar w 100 dniach - wysadność 1 strzyży Body weight in 100 days - staple length in first shearing	134	0,123	-	65	0,266 ^x	0,02

c.d. tabeli 3

12.	Wysadność 1 strzyży - ciezar w 12 miesiącach Staple length in first shearing	134	0,048	-	65	-0,548 ^{xx}	-12,08
	- body weight in 12 months						
13.	Ciezar po urodzeniu - wydajność 2 strzyży Body weight after lambing	187	0,380 ^{xx}	0,10	96	0,091	-
	- capacity of the second shearing						
14.	Ciezar w 100 dniach - wydajność 2 strzyży Body weight in 100 days	187	0,558 ^{xx}	0,03	96	0,191	-
	- capacity of the second shearing						
15.	Ciezar w 12 miesiącach - wydajność 2 strzyży Body weight in 100 days	134	0,241 ^{xx}	2,50	65	0,054	-
	- capacity of the second shearing						
16.	Ciezar po urodzeniu - wydajność 2 strzyży Body weight after lambing	134	0,065	-	65	0,190	-
	- staple length in the second shearing						
17.	Ciezar w 100 dniach - wydajność 2 strzyży Body weight in 100 days	134	0,035	-	65	0,227	-
	- staple length in the second shearing						

o.d. tabell 3

18.	Ciezar w 12 miesiącach - wysadność 2 strzyży Body weight in 12 months - staple length in the second shearing	134	-0,402 ^{xx}	0,05	65	0,121	-
19.	Ciezar po urodzeniu - ciezar w 100 dniach Body weight after lambing - body weight in 100 days	187	0,317 ^{xx}	1,32	96	0,324 ^{xx}	2,18
20.	Ciezar po urodzeniu - ciezar w 12 miesiącach Body weight after lambing - body weight in 12 months	134	0,290 ^{xx}	1,69	65	0,309 ^x	2,98
21.	Ciezar w 100 dniach - ciezar w 12 miesiącach Body weight in 100 days - body weight in 12 months	134	0,684 ^{xx}	0,93	65	0,605 ^{xx}	0,82

o.d. tabeli 3

Nazwy oczek Names of Features	Tryczek jedynaki Single horn rams			Tryczki bliźniaki Twin rams		
	n	rxy	byx	n	rxy	byx
1. Wysadność 1 strzyzzy - wydajność 1 strzyzzy Staple length in first shearing - Capacity of first shearing	130	0,448 ^{xx}	0,16	55	0,382 ^{xx}	0,12
2. Wysadność 2 strzyzzy - wydajność 2 strzyzzy Staple length in the second shearing - Capacity of the second shearing	130	0,544 ^{xx}	0,40	55	0,383 ^{xx}	0,44
3. Wydajność 1 strzyzzy - wydajność 2 strzyzzy Capacity of first shearing - capacity of the second shearing	152	0,133	-	80	0,257 ^{xx}	0,48
4. Wydajność 1 strzyzzy - wysadność 2 strzyzzy Capacity of first shearing - staple length in the second shearing	130	0,041	-	55	0,187	-
5. Wysadność 1 strzyzzy - wydajność 2 strzyzzy Staple length in first shearing - capacity of the second shearing	130	0,100	-	55	0,108	-

o.d. tabeli 3

6.	Wysadność 1 strzyży	130	0,111	-	55	-0,053	-
	- wysadność 2 strzyży						
	Staple length in first						
	shearing - staple length						
	In the second shearing						
7.	Ciezar po urodzeniu	152	0,106	-	80	0,187	-
	- wydajność 1 strzyży						
	Body weight after lambing						
	- capacity of first shearing						
8.	Ciezar w 100 dniach	152	0,311 XX	0,01	80	0,339 XX	0,02
	- wydajność 1 strzyży						
	Body weight in 100 days						
	- capacity of first shearing						
9.	Wydajność 1 strzyży	152	-0,141	-	80	0,120	-
	- ciezar w 12 miesiącach						
	Capacity of first shearing						
	- body weight in 12 months						
10.	Ciezar po urodzeniu	130	0,019	-	55	0,156	-
	- wysadność 1 strzyży						
	Body weight after lambing						
	- staple length in first						
	shearing						
11.	Ciezar w 100 dniach	130	0,026	-	55	0,293 X	0,03
	- wysadność 1 strzyży						
	Body weight in 100 days						
	- staple length in first						
	shearing						
12.	Wysadność 1 strzyży	130	0,014	-	55	0,112	-
	- ciezar w 12 miesiącach						
	Staple length in first						
	shearing - body weight in						
	12 months						

o.d. tabeli 3

13.	Ciezar po urodzeniu - wydajnosć 2 strzyży Body weight after lambing - capacity of the second shearing	152	0,069	-	80	-0,055	-
14.	Ciezar w 100 dniach - wydajnosć 2 strzyży Body weight in 100 days - capacity of the second shearing	152	0,005	-	80	0,039	-
15.	Ciezar w 12 miesiącach - wydajnosć 2 strzyży Body weight in 100 days - capacity of the second shearing	152	0,114	-	80	0,038	-
16.	Ciezar po urodzeniu - wysadność 2 strzyży Body weight after lambing - staple length in the second shearing	130	-0,031	-	55	-0,067	-
17.	Ciezar w 100 dniach - wysadność 2 strzyży Body weight in 100 days - staple length in the second shearing	130	0,004	-	55	0,011	-
18.	Ciezar w 12 miesiącach - wysadność 2 strzyży Body weight in 12 months - staple length in the second shearing	130	-0,115	-	55	0,006	-

o.d. tabeli 3

			1,25	80	0,193	-
19.	Ciezar po urodzeniu - ciezar w 100 dniach - body weight after lambing - body weight in 100 days	152	0,282 ^{xx}			
20.	Ciezar po urodzeniu - ciezar w 12 miesiącach - body weight after lambing - body weight in 12 months	152	0,266 ^{xx}	1,92	80	0,052
21.	Ciezar w 100 dniach - ciezar w 12 miesiącach Body weight in 100 days - body weight in 12 months	152	0,299 ^{xx}	0,48	80	0,307 ^{xx} 0,7

ХАРАКТЕРИСТИКА ФЕНОТИПНЫХ ВЗАИМОЗАВИСИМОСТЕЙ МЕЖДУ НЕКОТОРЫМИ ПРОДУКТИВНЫМИ ЧЕРТАМИ ОВЕЦ ИЗ КОЛХОЗА ОЛЬШЕВКА

Реакме

Были разработаны данные, касающиеся 515 мериносовых ягнят из поголовья овец в колхозе Ольшевка. Определили взаимосвязи между семью основными, хозяйственными важными чертами: вес тела после рождения, вес тела в 100 днях, вес тела в 12 месяцев, продуктивность и длина шерсти I стрижки и затем 2 стрижки, а также были проведены меры размещения и изменяемости вышеуказанных черт. Все расчеты были сделаны для четырех групп животных в зависимости от пола /матки и бараны/ и типа рождения /единственные и близнечы/. Наблюдали довольно большую, высокосущественную положительную фенотипную корреляцию между длиной шерсти и выходом шерсти 2 стрижки во всех группах животных, а также между выходом 1 и 2 стрижки в группах маток. Коэффициенты корреляции были высокосущественными. Высокосущественную и высокую корреляции наблюдали также у маток между весом в 100 дней и весом в 12 месяцев.

На основании полученных результатов можно подходить к длине I стрижки как к ориентировочному показателю выхода I стрижки, а длина 2 стрижки может быть ориентировочным показателем выхода 2 стрижки. Вес в 100 дней можно трактовать как хороший показатель веса мериносовых маток в 12 месяцев. Хорошим показателем выхода шерсти 2 стрижки единственных маток может быть также длина I стрижки.

CHARACTERISTICS OF FENOTYPE CORRELATION AMONG SOME UTILITY FEATURES OF OLSZEWSKA COLLECTIVE FARM SHEEP

Summary

The data concerning 515 Merino lambs from Olszewska Collective Farm sheep shed were discussed. Correlation among 7 basic economically important features were described: - body weight after lambing, body weight at 100 days old lambs, body weight body weight at 12 months old lambs, the capacity or he first shearing, the capacity of the second shearing, measures of position and changeability for the features mentioned above were given.

All calculations were performed for 4 animal groups - depending on the sex /ewes and rams/ and on the type of lambing /single or twins/. Highly essential, positive fenotype correlation between the staple length and the capacity of the second shearing was observed in all animal groups and in ewes groups - between the capacities of the first and the second clipping. An important correlation between the body weight after lambing and the body weight of 100 days old ewes was noticed.

Highly essential and high correlation was also found in ewes body weights at 100 days and 12 months.

Basing on achieved results one may treat the staple of the first shearing as an index of the first shearing. The staple length of the second shearing may be an index of the second shearing.

The weight at the age of 100 days may be a good index of the 12 months weights of Merino ewes. A good wool capacity index of the second shearing of single born ewes may be the staple length of the first shearing.

AKADEMIA TECHNICZNO-ROLNICZA im. J.J. ŚNADĘCKICH W BYDGOSZCZY
ZESZTY NAUKOWE NR 77 - ZOOTECHNIKA 4 - 1979

Maria Bogdzińska
Krystyna Załuska
Barbara Gilewska

NIEKTÓRE PARAMETRY GENETYCZNE KILKU CECH
DOTYCZĄCYCH CIĘŻARU CIAŁA JAGNIĘT RASY MERYNOS POLSKI
Z PGR FALEĆIN ORAZ OKREŚLENIE WSPÓŁZALEŻNOŚCI GENETYCZNYCH,
FENOTYPOWYCH I ŚRODOWISKOWYCH MIEDZYSZCZĘSTNICOŚCIAMI

Opracowano dane dotyczące 1100 jagniąt rasy merynos polski z PGR Falęcin. Analizowano 3 cechy: ciężar w 28 dniu, w 3 m-cu i w 6 m-cu życia. Dla wymienionych cech obliczono miary położenia i zmienności, korelacje genetyczne, fenotypowe i środowiskowe oraz wartości współczynników odziedzicjalności i ich błędów. Średnie wartości analizowanych cech były na ogół wysokie i świadczyły o prawidłowym wzroście i rozwoju jagniąt. Stosunkowo duża zmienność charakteryzowała ciężar ciała w 28 dniu życia. Zaobserwowano zmniejszanie się zmienności badanych cech wraz z wiekiem jagniąt.

1. WSTĘP

Poznanie parametrów genetycznych cechmięśniowości jagniąt oraz współzależności między tymi cechami jest pomocne w pracy hodowlanej. Od paru lat udoskonalano programy hodowlane w zakresie hodowli różnych gatunków zwierząt domowych i do ich realizacji powołano Centralną Stację Hodowli Zwierząt [6]. W zakresie hodowli owiec organizuje się linie hodowlane wypęcjalizowane pod względem niektórych cech użytkowych takich jak: mięsność, wielkość czy plenność. Proponuje się w związku z tym wprowadzenie do selekcji niektórych nowych cech w zależności od rasy owiec czy danego centrum hodowlanego. Celem badań było określenie niektórych parametrów genetycznych tych cech, a także współzależności między nimi.

2. MATERIAŁ I METODA

Materiały dotyczące zarodowej owczarni merynosów polskich w PGR Falęcin uzyskano w OSHZ w Bydgoszczy. Obejmują one lata 1976/77 i 1977/78. Na podstawie zebranych danych obliczono współczynniki korelacji fenotypowych, genetycznych i środowiskowych oraz współczynniki odziedzicjalności dla cech ciężaru ciała w 28 dniu, 3 m-cu i 6 m-cu życia, które to cechy są obecnie objęte kontrolą hodowlaną w centrum mięsnym, do którego należy stado z PGR Falęcin. Zwierzęta podzielono na grupy ojcowskie uwzględniając płeć i typ urodzenia. Ogółem objęto badaniem 1100 sztuk jagniąt, z czego tryczków jedynaków było 210, tryczków bliźniaków 153, maciorek jedynaczek 420 i maciorek bliźniaczek 317 sztuk.

Do obliczenia współczynników korelacji fenotypowych, genetycznych i środowiskowych zastosowano analizę wariancji i kowariancji w układzie hierarchicznym. Uwzględniono następujące komponenty wariancji i kowariancji: - zmienność w obrębie lat $/S_o^2/$, w obrębie ojców $/S_M^2/$, potomstwa $/S_W^2/$ i ogólną zmienność $/S_T^2/$.

Posłużyono się następującymi wzorami wg Ruszczyca [7] :

I. korelacje fenotypowe

$$r_{P_1 P_2} = \frac{\text{cov}_W + \text{cov}_M + \text{cov}_O}{/S_{Wx_1}^2 + S_{Mx_1}^2 + S_{Ox_1}^2/ /S_{Wx_2}^2 + S_{Mx_2}^2 + S_{Ox_2}^2/}$$

II. korelacje genetyczne

$$r_{G_1 G_2} = \frac{\text{cov}_M}{\sqrt{S_{Mx_1}^2 \times S_{Mx_2}^2}}$$

III. korelacje środowiskowe

$$r_{E_1 E_2} = \frac{\text{cov}_W + \text{cov}_O - 3 \text{cov}_M}{\sqrt{S_{Wx_1}^2 - 3S_{Mx_1}^2 + S_{Ox_1}^2/ /S_{Wx_2}^2 - 3S_{Mx_2}^2 + S_{Ox_2}^2/}}$$

Określono także istotność współczynników korelacji testem t [7]. Współczynniki odziedzicjalności obliczono stosując analizę wariancji dla grup półrodzeństwa. Zastosowano wzór wg Radomskiej [5]

$$h^2 = \frac{4 S}{\delta_w^2 + S}$$

gdzie $S = 1/4$ zmienności genetycznej, wchodząca w skład zmienności między grupami ojców

$$\delta_w^2 = \text{zmienność środowiskowa} + 3/4 \text{ zmienności genetycznej}$$

Natomiast błąd współczynnika odziedzicjalności obliczono ze wzoru wg Ruszczyca [7]

$$Sh^2 = 4 \sqrt{\frac{2 \times h^2}{n}}$$

Otrzymane wyniki zestawiono w 3 tabelach podając również charakterystykę statystyczną badanych cech.

3. OMÓWIENIE WYNIKÓW

Współzależność między cechami odgrywa istotną rolę w doskonaleniu zwierząt. Poznanie tych zależności pozwala na odpowiedni wybór metod hodowlanych, a w szczególności ułatwia prowadzenie selekcji. Jedną z cech branych pod uwagę przy selekcjiowiec jest ciężar ich ciała.

Analizując zebrany materiał zaobserwowano wzrost ciężaru ciała jagniąt w poszczególnych okresach życia, co może świadczyć o prawidłowym ich wzroście i rozwoju /tab.1/. Średni ciężar ciała tryczków jest większy od średniego ciężaru ciała maciorek. Natomiast zarówno tryczki jedynaki, jak i maciorki jedynaczki są nieco cięższe od jagniąt pochodzących z urodzeń bliźniaczych. Średni ciężar ciała w 6 m-cu życia jagniąt z urodzeń bliźniaczych i pojedyńczych przybiera bardziej zbliżone wartości. W pierwszym okresie życia jagniąt obserwuje się większą zmienność w zakresie ciężaru ciała. Współczynniki zmienności zmniejszają się wraz z wiekiem badanych jagniąt, co zarazem dowodzi większego wyrównania ciężaru ciała u starszych jagniąt.

Oszacowanie korelacji fenotypowych, genetycznych i środowiskowych pomiędzy cechami ciężaru ciała w okresie wzrostu i rozwoju jagnięcia, pozwoli na przeprowadzenie selekcji już w młodszym wieku z dużą korzyścią dla dalszej hodowli. W literaturze można spotkać szereg prac poświęconych temu zagadnieniu. Dotyczą one jednak nieco innego ujęcia problemu. Do roku 1977 w owczarniach obowiązywały nieco inne zasady oceny zwierząt niż obecnie.

Na podstawie opracowanych korelacji fenotypowych, genetycznych i środowiskowych pomiędzy 3 cechami /ciężar ciała w 28 dniu, w 3 m-cu i 6 m-cu życia/ okazało się, że korelacje fenotypowe dla maciorek jedynaczek i bliźniaczek oraz tryczków jedynaków i bliźniaków są wysoko istotne statystycznie między wszystkimi badanymi cechami /tab.2/. Dla maciorek zarówno jedynaczek, jak i bliźniaczek otrzymano najwyższe współczynniki korelacji fenotypowej między ciężarem ciała w wieku 28 dni a 3 miesiące, wynosiły one odpowiednio $r_p = 0,665^{XX}$ i $r_p = 0,598^{XX}$. Natomiast u tryczków jedynaków i bliźniaków najwyższe współczynniki korelacji fenotypowej otrzymano między ciężarem ciała w 3 m-cu i 6 m-cu życia i wynosiły one odpowiednio $r_p = 0,712^{XX}$ i $r_p = 0,601^{XX}$.

Załuska K. i Heller [8] otrzymali niskie wartości współczynników korelacji fenotypowej badając współzależność pomiędzy ciężarem ciała po urodzeniu a w 100 dniach życia jagniąt.

Wartości tych współczynników wahają się w granicach od $r_p = 0,085^X$ dla maciorek bliźniaczek do $r_p = 0,159^{XX}$ dla maciorek jedynaczek pochodzących z PGR Sielec oraz od $r_p = 0,156^{XX}$ /tryczki-bliźniaki/ do $r_p = 0,319^{XX}$ /maciorki-jedynaczki/ z PGR Strzelewo. Nawara [3] podaje również współczynniki korelacji fenotypowej pomiędzy ciężarem ciała jagniąt w wieku 4 tygodni, 14 tygodni i 26 tygodni. Zarówno dla jedynaków, jak i bliźniaków otrzymał on wysoko istotne statystycznie współczynniki korelacji fenotypowej zbliżone wartościami do otrzymanych w niniejszej pracy /wszystkie powyżej 0,500/. Również Knothe i Staliński [2] podają wartość współczynnika korelacji fenotypowej pomiędzy ciężarem ciała jagniąt po urodzeniu

i przy odsadzeniu wynoszącą $r_p = 0,363^{XX}$ dla maciorek jedynaczek. Otrzymane wyniki sugerują, że jagnięta można z powodzeniem selekcjonować pod względem cechy ciężaru ciała już w wieku 28 dni /cecha ta dowodzi lepszego lub gorszego umięśnienia/.

Współczynniki korelacji genetycznej /tab.2/ pomiędzy cechami ciężaru ciała w różnym okresie wzrostu i rozwoju jagniąt są na ogół wyższe i istotne statystycznie u jagniąt nieco starszych. W pierwszych dwóch badanych okresach życia nie ujawnia się skorelowanie genetyczne pomiędzy ciążarem ciała. Załuska K. i Heller [8] podają wartości współczynników korelacji genetycznej między ciążarem ciała jagniąt w 100 dniach a w 12 m-ch, zbliżone do jedności wysoko istotne statystycznie.

Każda cecha objawiająca się fenotypowo podlega wpływom środowiska. Korelacje środowiskowe pozwalają na określenie wpływu środowiska na badane cechy. Współczynniki korelacji środowiskowych są dość wysokie i na ogół zmniejszają się wraz ze wzrostem wieku jagniąt, to jest odwrotnie, jak współczynniki korelacji genetycznych. Dowodzić to może większego wpływu środowiska na młodsze jagnię i wzrostu jego konsolidacji genetycznej w starszym wieku. Nie stwierdzono współzależności typu środowiskowego pomiędzy ciążarem ciała w wieku 28 dni i 6 m-cy zarówno u maciorek, jak i u tryczków bliźniąków. Natomiast współczynnik r_G wynosił w tych wypadkach:

$r_G = 0,909^{XX}$ i $r_G = 0,931^{XX}$ /tab.2/. W celu lepszego poznania wpływu czynników genetycznych na badane cechy oszacowano dla nich współczynniki odziedzicjalności. W 3 przypadkach otrzymano zerowe współczynniki odziedzicjalności /tab.3/. Pozostałe wartości współczynników odziedzicjalności mieściły się w granicach od $h^2 = 0,225$ do $h^2 = 0,533$. W tabeli 3 podano również średnie błędy obliczonych współczynników odziedzicjalności. Nieco inne wartości współczynników odziedzicjalności podaje Załuska K. [9] dla ciężaru jagniąt w wieku 30 dni i 90 dni. Odpowiednio dla tryczków $h^2 = 0,033$ i $h^2 = 0,056$ a maciorek $h^2 = 0,003$ i $h^2 = 0,082$.

Natomiast Kamiński i wsp. [1] podają, że współczynnik odzie-

dziczalności ciężaru ciała przy urodzeniu wynosi $h^2 = 0,039$, a w wieku około 95 dni $h^2 = 0,038$. Odziedzicjalność ciężaru ciała po urodzeniu i w 100 dniach badała Załuska K. [10], otrzymując wyniki dla dwóch różnych gospodarstw. Wartości współczynników odziedzicjalności wahały się w granicach od 0,000 do 0,339. Radomska [5] podaje współczynniki odziedzicjalności obliczone przez różnych autorów. Dla ciężaru ciała po urodzeniu otrzymał Klewiec /za Radomską [5] / $h^2 = 0,178$, natomiast dla ciężaru ciała w 100 dni Tęcza /za Radomską [5] / uzyskała wartość $h^2 = 0,147$, a Klewiec /za Radomską [5] / $h^2 = 0,098$. Nowicki [4] podaje zakres wartości współczynników odziedzicjalności dla ciężaru jagniąt przy urodzeniu od 0,14 do 0,61 i ciężaru w 100 dni od 0,01 do 0,84. Obliczone współczynniki odziedzicjalności mogą być przydatne przy doskonaleniu stada.

Obliczone parametry genetyczne i współzależności między cechami ciężaru ciała w okresie wzrostu i rozwoju jagniąt mogą być pomocne w pracy hodowlanej, ale należy pamiętać, że są to parametry podlegające zmienności.

4. PODSUMOWANIE WYNIKÓW I WNIOSKI

1. W młodym wieku obserwuje się prawidłowy wzrost i rozwój jagniąt, szybszy u tryczków niż u maciorek, a także u bliźniąt niż u jedynaków. Dlatego też w późniejszym okresie życia ciężar ciała jagniąt z urodzeń pojedyńczych i bliźniaczych wyrównuje się znacznie, natomiast pomiędzy ciężarami tryczków i maciorek powstają większa różnice.
2. Określenie korelacji genetycznych dla cech ciężaru ciała jagniąt w okresach: 28 dni, 3 m-ce, i 6 m-cy pozwala na częstowe zapoznanie się z uwarunkowaniami genetycznymi badanych cech, co jest bardzo przydatne przy prowadzeniu selekcji.
3. Wysokie i wysoko istotne statystycznie współczynniki korelacji fenotypowej pomiędzy badanymi cechami sugerują możliwość selekcji na podstawie fenotypu, jeżeli występuje również skorelowanie genetyczne tych cech.
4. Współczynniki korelacji środowiskowych są na ogół wyższe

u młodych jagniąt, natomiast maleją wraz z wiekiem, obserwuje się wówczas wzrost wartości współczynników korelacji genetycznej. Dowodzi to silniejszego wpływu środowiska mierzyńskiego na młody organizm i postępującej konsolidacji genetycznej w późniejszym okresie.

5. Obserwuje się tendencję wzrostu wartości współczynników odziedzicjalności badanych cech wraz z wiekiem jagniąt.

L i t e r a t u r a

1. Kamiński Z., Knothe A., Staliński Z.: Odziedzicjalność wagi samicy po urodzeniu i przy odsadzeniu w stadzie merynosa polskiego hodowanego w Jędrzychowicach. Post. Nauk rol., 1960, 61, 33-40
2. Knothe A., Staliński Z.: Współzależność pomiędzy wagą po urodzeniu i wagą przy odsadzeniu u merynosa polskiego. Rocznik Nauk rol., 1960, T. 76-B-3, 459-474
3. Nawara W.: Próba oceny ważniejszych cech u jagniąt merynosowych we wczesnym okresie ich życia. Rocznik Nauk rol., 1960, T. 76-B-3, 699-726
4. Nowicki B.: Podatowy i elementy hodowli. Zootechnika - praca zbiorowa T.I, PWRiL Warszawa 1973
5. Radomska M.J.: Metody i kierunki doskonalenia zwierząt. PWN Warszawa, 1975
6. Regulamin prowadzenia ksiąg owiec zarodowych Centralna Stacja Hodowli Zwierząt, Warszawa, 1977
7. Ruszczyc Z.: Metodyka doświadczeń zootechnicznych. PWRiL Warszawa, 1970
8. Załuska K., Heller K.: Współzależności fenotypowe i genetyczne niektórych cech produkcyjnych u owiec rasy merynos z PGR Sielec i Strzelewo w zależności od płci i typu urodzenia. Zesz. probl. Post. Nauk rol., 1976, 180, 229-237
9. Załuska K.: Charakterystyka zmienności i odziedzicjalności niektórych cech dotyczących wzrostu i rozwoju jagniąt merynosowych obu płci z PGR Dylewo. Zesz. probl.

Post. Nauk rol., 1976, 180, 189-194

10. Załuska K.: Charakterystyka zmienności i odziedziczałości niektórych cech produkcyjnych owiec rasy merynos polski z PGR Sielec i Strzelewo w zależności od płci i rodzaju urodzenia. Zesz. probl. Post. Nauk rol., 1976, 180, 195-201

Tabela 1

Charakterystyka statystyczna badanych cech mięsnosći jagniąt z PGR Fałecin
Statistic characteristics of some meat examined features lambs from PGR Fałecin.

Rok Year	Cechy badane Examined features	Maciorki jedyniakski			
		n	Σ/kg	Sx/kg	VΣ/%
1976	1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	248	11,60	1,96	16,89
	2. Ciężar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	248	26,39	3,84	14,54
	3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	248	36,05	4,02	11,15
1977	1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	172	10,47	1,68	16,07
	2. Ciężar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	172	23,14	3,86	16,67
	3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	172	36,27	4,50	12,40
Maciorki bliźniacze					
1976	1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	162	10,41	1,76	16,86
	2. Ciężar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	162	25,48	3,58	14,05
	3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	163	34,98	4,06	11,60
1977	1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	153	9,01	1,32	14,63
	2. Ciężar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	153	21,60	3,71	17,15
	3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	154	35,17	4,07	11,57
Twin ewes					

o.d. tabeli 1

Rok Year	Cechy badane Examined features	Tryczki jedyniaki Single born rams			
		n	\bar{x} /kg/	Sx/kg/	Vx/%/
1976	1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	123	12,77	1,82	14,23
	2. Ciezar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	123	29,21	3,95	13,53
	3. Ciezar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	123	46,57	4,53	9,72
1977	1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	87	11,11	1,50	13,47
	2. Ciezar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	87	25,09	3,13	12,49
	3. Ciezar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	87	40,86	4,62	11,32
Tryczki bliźniaki Twin rams					
1976	1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	87	10,68	1,77	16,58
	2. Ciezar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	87	27,70	4,61	16,65
	3. Ciezar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	87	44,79	4,21	9,39
1977	1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	66	9,89	1,00	10,19
	2. Ciezar w wieku 3 m-ce /Body weight in 3 months/	66	24,40	2,74	11,22
	3. Ciezar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	66	40,43	4,08	10,03

Tabela 2

Charakterystyka współzależności fenotypowych, genetycznych i średowiskowych pomiędzy cechami mięsnosći jagniąt z PGR Falecin

Charakteryystic phenotypic, genetic and ecological correlations between features of meatiness lambs from PGR Falecin

Cechy badane Examined features	n	Maciorki Jedynaczki Single born ewes					
		Kor. fenotyp. cor. phenotyp.	Kor. genet. cor. genetic	Kor. środ. cor. environ.	r_p	t_0	r_G
1. Ciężar w wieku 28 dni - ciężar w wieku 3 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 3 months	420	0,665 **	18,200	-0,321 **	-6,930	0,746 **	22,955
2. Ciężar w wieku 28 dni - ciężar w wieku 6 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 6 months	420	0,371 **	8,173	0,299 **	6,408	0,373 **	8,218
3. Ciężar w wieku 3 m-cy - ciężar w wieku 6 m-cy Body weight in 3 months - body weight in 6 months	420	0,535 **	12,944	0,903 **	42,935	0,444 **	10,132

c.d. tabeli 2

Cechy badane Examined features	n	Maciorki bliźniaczki Twin ewes				Kor. środ. cor. ecological			
		Kor. fenotyp. cor. phenotyp.	Kor. genet. cor. genetic	r_p	t_0	r_G	t_0	r_E	t_0
1. Ciężar w wieku 28 dni - ciążar w wieku 3 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 3 months	315	0,598 ^{XX}	13,208					0,497 ^{XX}	10,130
2. Ciężar w wieku 28 dni - ciążar w wieku 6 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 6 months	315	0,202 ^{XX}	3,651	0,909 ^{XX}	38,564	-0,023	0,407	0,200 ^{XX}	3,622
3. Ciężar w wieku 3 m-cy - ciążar w wieku 6 m-cy Body weight in 3 months - body weight in 6 months	317	0,403 ^{XX}	7,817						

Cechy badane Examined features	n	Tryczki jedynaki Single born rams		r_G	t_0	r_E	t_0
		Kor. fenotyp. cor. phenotyp.	Kor. genet. cor. genetic				
1. Cieżar w wieku 28 dni - cieżar w wieku 3 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 3 months	210	0,690 ^{XX}	13,744	-0,083	-1,024	0,766 ^{XX}	17,180
2. Cieżar w wieku 28 dni - cieżar w wieku 6 m-cy Body weight in 28 days - body weight in 6 months	210	0,637 ^{XX}	11,916	0,979 ^{XX}	68,874	0,535 ^{XX}	9,131
3. Cieżar w wieku 3 m-cy - cieżar w wieku 6 m-cy Body weight in 3 months - body weight in 6 months	210	0,712 ^{XX}	14,626			0,535 ^{XX}	9,131

O'dell tabel 1 2

Tabela 3

Współczynniki odziedziczenia cech mięsnosći jagniąt
z PGH Falęcin

Heritability of some meat examined features lambs from
PGH Falęcin

Cechy badane Examined features	Maciorki jedynaczki Single born ewes		
	n	h^2	Sh^2
1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	420	0,000	0,000
2. Ciężar w wieku 3 m-cy /Body weight in 3 months/	420	0,235	0,134
3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	420	0,225	0,131
<hr/>			
Maciorki bliźniacze Twin ewes			
1. Ciężar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	315	0,272	0,166
2. Ciężar w wieku 3 m-cy /Body weight in 3 months/	315	0,316	0,179
3. Ciężar w wieku 6 m-cy /Body weight in 6 months/	317	0,277	0,167

o.d. tabeli 3

Cechy badane Examined features	Tryczki jedyniaki Single born rams			
	n	h ²	R	Sh ²
1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	210	0,000		0,000
2. Ciezar w wieku 3 m-oy /Body weight in 3 months/	210	0,377	0,240	
3. Ciezar w wieku 6 m-oy /Body weight in 6 months/	210	0,477	0,269	

Tryczki bliźniaki Twin rams	Tryczki bliźniaki Twin rams			
	153	0,519	0,330	0,000
1. Ciezar w wieku 28 dni /Body weight in 28 days/	153	0,519	0,330	
2. Ciezar w wieku 3 m-oy /Body weight in 3 months/	153	0,000.	0,000	
3. Ciezar w wieku 6 m-oy /Body weight in 6 months/	153	0,533	0,334	

НЕКОТОРЫЕ ГЕНЕТИЧЕСКИЕ ПАРАМЕТРЫ ПРИЗНАКОВ МЯСИСТОСТИ ЯГНЯТ ПОРОДЫ ПОЛЬСКИЙ МЕРИНОС ИЗ ГОСХОЗА ФАЛЕНЦИН, А ТАКЖЕ ОПРЕДЕЛЕНИЕ ГЕНЕТИЧЕСКИХ, ФЕНОТИПИЧЕСКИХ И БИОТИПИЧЕСКИХ ВЗАИМОЗАВИСИМОСТЕЙ МЕЖДУ ЭТИМИ ПРИЗНАКАМИ

Резюме

В статье обработаны данные относящиеся к 1100 ягнятам породы польский меринос из госхоза Фаленцин. Были проанализированы три признака: вес 28 дня, в 3 месяце и в 6 месяце жизни. Для указанных признаков были подсчитаны меры положения и изменяемости, генетические, фенотипические и биотипические корреляции, а также значение коэффициентов наследуемости и их ошибок. Средние значения анализированных признаков были в общем высокие и свидетельствовали о правильном росте и развитии ягнят. Сравнительно большая изменяемость была замечена для веса тела 28 дня. Наблюдалось понижение изменяемости анализированных признаков вместе с возрастом ягнят. Самые высокие значения коэффициентов фенотипической корреляции были получены для веса тела между 28 днем и 3 месяцем для единственных овцематок и сестёр - близнецов $r_p = 0,665^{XX}$ и $r_p = 0,598^{XX}/$, а также для веса тела между 3 и 6 месяцем единственных молодых баранов и баранов близнецов $r_p = 0,712^{XX}$ и $r_p = 0,601^{XX}/$. Коэффициенты генетической корреляции более высокие у ягнят, которые немного старше и их значения приближаются к единице. Противоположная тенденция направления взаимозависимости была замечена при анализировании коэффициентов биотипической корреляции исследованных признаков. Значения этих коэффициентов уменьшаются вместе с возрастом ягнят. Значения b^2 низкие и повышаются с возрастом ягнят. Самые высокие значения b^2 были получены для признака веса тела молодых баранов близнецов в возрасте 6 месяцев $b^2 = 0,533/$ и в возрасте 28 дней $b^2 = 0,519/$.

SOME GENETIC PARAMETER FEATURES OF MEATINES LAMBS OF POLISH MERINO BREED FROM PGR FALECIN AND GENETIC, PHENOTYPIC, AND ECOLOGIC CORRELATIONS AMONG THESE FEATURES

Summary

The data concerning 1100 lambs of Polish merino breed from PGR Fałecin have been described scientifically. There have been analysed three traits - body weight on the 28th day, body weight in the third month, and in the sixth month. For all investigated features there have been estimated measures of position and variability, genetic, phenotypic and ecologic correlations and values of heritability coefficients and their errors. In general, values of the analysed features have been high and they have proved the correctness of body growth and development of lambs. A relatively great variability has been observed for body weight on the 28th day. The decrease in variability of the examined traits has been observed during age changes of lambs. The highest coefficients of phenotypic correlations have been obtained between body weight on the 28th day and in the third month for ewe lambs singles and twins / $r_p = 0,665^{XX}$ and $r_p = 0,598^{XX}$ /, and between body weight in the third month and in the sixth month for ram lambs singles and twins / $r_p = 0,712^{XX}$ and $r_p = 0,601^{XX}$ /. Genetic correlation coefficients are higher for older lambs and are close to 1. Values of ecologic correlations are decreasing during age changes of lambs.

Values h^2 are generally low and are increasing with age changes of lambs. The highest values of heritability have been gained for body weight of ram lamb twins at the age of 6 month / $h^2 = 0,533$ / and on the 28th day / $h^2 = 0,519$ /.

Biblioteka Główna ATR
w Bydgoszczy

G2	1100
	4 1980